

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

တက္ကသိုလ်မောင်မောင်ကြီး

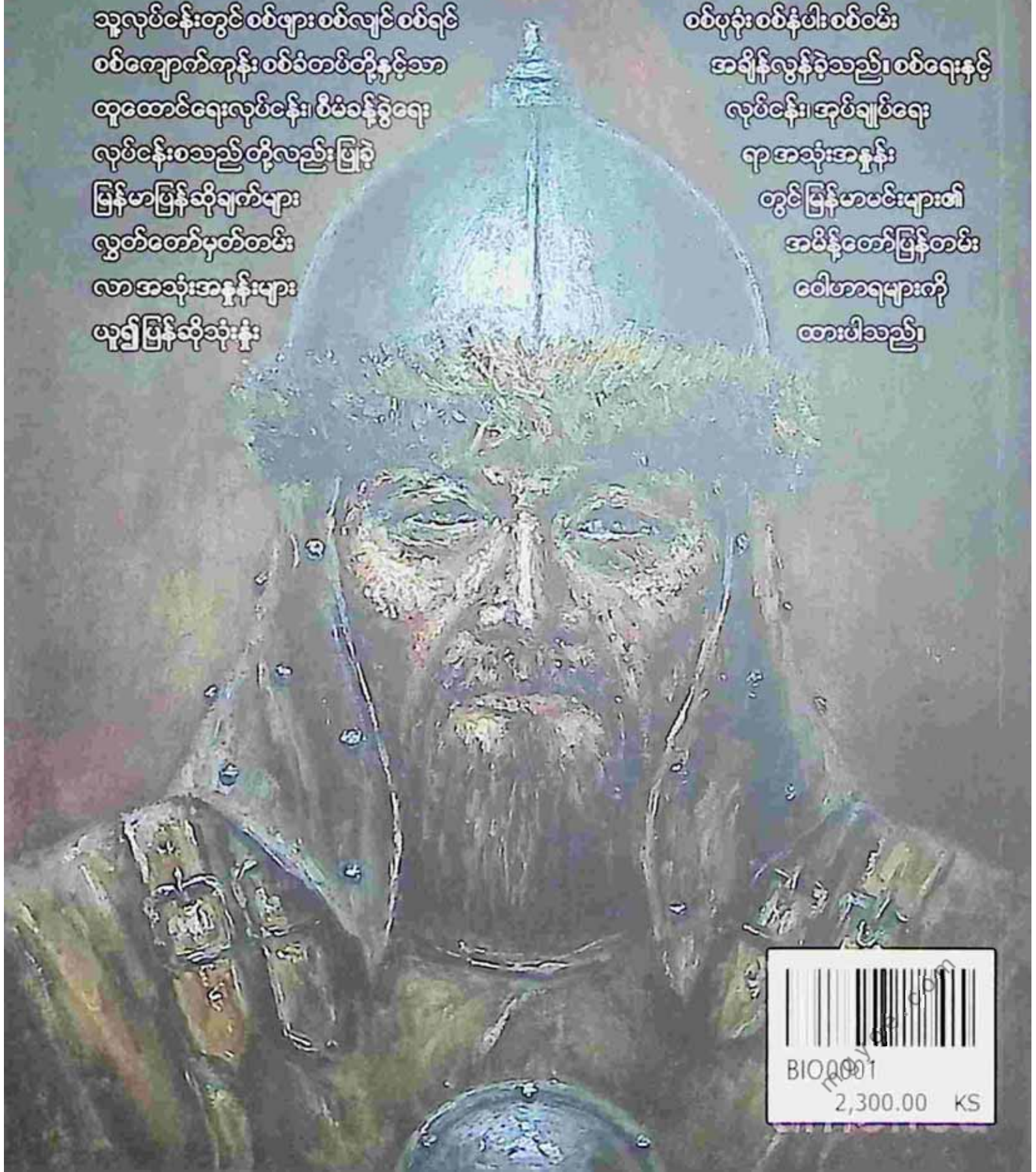
မွန်ဂိုဝမ်ဘျူင်

ကျင်ကပ်ဆန်

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

မွန်ဂိုဝတ်ဘုရင် ဂျင်ဂစ်ခန် ပေါ်ထွန်းသောခေတ်သည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ပုဂံမင်းဆက်များနှင့်
 ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်သည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ မြေးတော် ကုဗလေခန်၏နန်းတော်သို့ ပုဂံခေတ်က
 သျှင်ဒိသာပါမောက္ခဆရာတော်သည် သံတမန်အဖြစ် ရောက်ရှိပြီးနောက် စကားအပေး
 အမြူအဟောအပြောပင် ပြုခဲ့ဖူးပါသည်။
 မြင်းကုန်းနီးထက်က ဆင်းသည်မရှိ၊ ဝတ်
 သူလုပ်ငန်းတွင် ဝတ်ဖျားဝတ်လျင် ဝတ်ရင်
 ဝတ်ကျောက်ကုန်း၊ ဝတ်ခံတပ်တို့နှင့်သာ
 ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်း၊ ဝိပင်နိစ္စရေး
 လုပ်ငန်းစသည် တို့လည်း ပြုခဲ့
 မြန်မာမြန်မာ့သိုချက်များ
 လွှတ်တော်မှတ်တမ်း
 လာအသုံးအနှုန်းများ
 ယုတ္တိမြန်သိုသုံးနှုံး

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် တပ်သက်ပန်လုံး
 ထွက်နေသူဖြစ်သည်။ သူ့အဝ
 ဝတ်ပုခုံးဝတ်နံပါးဝတ်ဝမ်း
 အချိန်လွန်ခဲ့သည်။ ဝတ်ရေးနှင့်
 လုပ်ငန်း၊ အုပ်ချုပ်ရေး
 ရာ အသုံးအနှုန်း
 တွင် မြန်မာမင်းများ၏
 အမိန့်တော်ပြန်တမ်း
 ဝေါဟာရများကို
 ထားပါသည်။

 BIO001
 2,300.00 KS

မွန်ဂိုစစ်ဘုရင်ကျွင်ဂစ်ခန်း၊ တက္ကသိုလ်မောင်မောင်ကြီး
စာသုတ်မှာ ၁၈၄ မျက်နှာ၊ ၁၄ . ၅ စင်တီ x ၂၁ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ မေလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းရေး ၂ ၃ ၀ ၀ ကျပ်

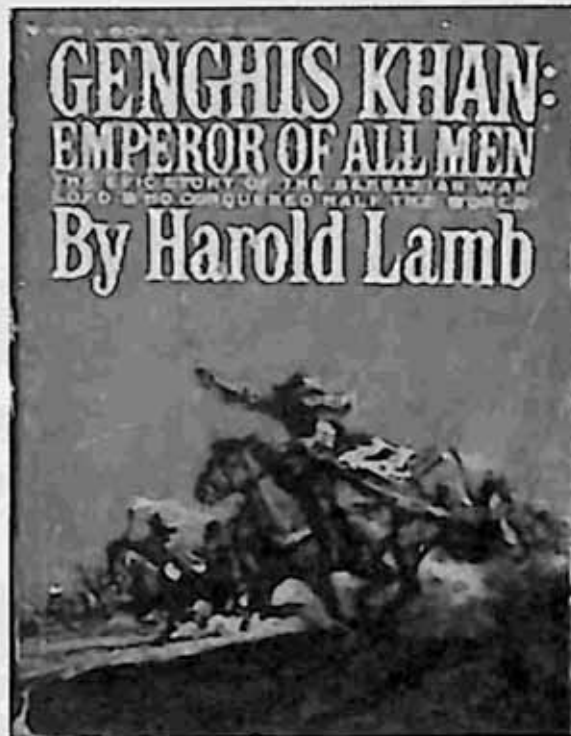

မွန်ဂိုလစ်ဘုရင်
ဂျင်ဂစ်ခန်

GENGHIS KHAN

Harold Lamb

တက္ကသိုလ်မောင်မောင်ကြီး

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း။ ၂၀၁၈

အမှာ

ကမ္ဘာသမိုင်း ဆရာများက ကမ္ဘာသမိုင်းတွင် ကမ္ဘာကို သိမ့်သိမ့်တုန်
ချောက်ချားစေခဲ့သော စစ်သူကြီးသုံးဦးသာ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်ဟု ဆိုရိုးပြုကြ
သည်။

ထိုသုံးဦးသည် မက်ဆီဒိုးနားပြည်က ဂရိဘုရင်အလက်ဇန္ဒား၊ မွန်ဂိုတို့
ဒေသက မွန်ဂိုဘုရင်ဂျင်ဂစ်ခန်၊ ခါရေဇန်ယန်က တားတားလူမျိုး တိမူးတို့ ဖြစ်
သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မက်ဆီဒိုးနားပြည်က ဂရိဘုရင် အလက်ဇန္ဒားသည် ကမ္ဘာကို ချောက်
ချားစေခဲ့သူ သုံးဦးအနက် အစောဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ သူ့အကြောင်းကို
အနောက်နိုင်ငံ သမိုင်းဆရာများက ရွန်းရွန်းဝေအောင် ရေးခဲ့ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ
တွင်လည်း ဗြိတိသျှခေတ်က သမိုင်း သင်ရိုးညွှန်းတမ်းများတွင်လည်းကောင်း၊
အင်္ဂလိပ်ဖတ်စာများတွင် လည်းကောင်း အလက်ဇန္ဒားအကြောင်းကို မျက်စိယဉ်၊
နားယဉ်နေအောင် အမျိုးမျိုး အထွေထွေ ပြုစုထားသောကြောင့် မြန်မာတို့သည်
အလက်ဇန္ဒားအကြောင်း အသိအမြင် များကြသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်ကိုမူ သမိုင်းဘာသာရပ်တွင်သာ ထည့်သွင်းထားသော်လည်း
မြန်မာတို့သည် ဂျင်ဂစ်ခန်ကိုလည်း သိကြသည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်အကြောင်းကို 'ကွန်း
ကားရား' ဟူ၍ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူး ပြသသောကြောင့်လည်း မြန်မာတို့အဖို့ ပို၍
ရင်းနှီးခဲ့လေသည်။

တိမူးကိုမူ အနောက်နိုင်ငံ သမိုင်းဆရာများက တို့ရုံ ထိရုံသာ ပြုစုခဲ့ကြ

သည်။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင်ပင် မလွဲသာ မရှောင်သာ၍ တာမလိန်း ဟူ၍ ထုတ်ဖော် ထည့်သွင်းကြလေသည်။ မြန်မာတို့အဖို့ တိမူးအကြောင်းကို အသိနည်းခဲ့သည်။ စိမ်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကမ္ဘာကျော် ထိုသုံးဦးအနက် တိမူးအကြောင်းအရာကို ကျွန်တော် ရှေးဦးစွာ ဘာသာပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့် စိတ်ဝယ် ထိုသုံးဦးစလုံး၏ အကြောင်းကို ဘာသာပြန်ဆို ပြုစုရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ရင်းဖြစ်ပါသည်။ တိမူး၏ ရာဇဝင်အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ကျွန်တော် သည် နှစ်ရှည်လများ ကြီးကြားကြီးကြားပြန်ဆိုခဲ့ပြီးနောက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိ နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ယခုလည်း ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ရာဇဝင်အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဝတ္ထုကို မွေးသည်မှ သေသည်အထိ အစအဆုံး ပြီးပြည့်စုံအောင် ဘာသာပြန်ဆို ပြုစုပြီးပါပြီ။

ဆက်လက်၍လည်း ကျန်ရှိနေသေးသည့် ကမ္ဘာကျော်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အလက်ဇန္ဒား၏ ရာဇဝင်ဝတ္ထုကိုလည်း ဘာသာပြန်ဆိုပြုစုရန် လျာထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိပြီးသည့်နောက် အလက် ဇန္ဒားကို ဆက်လက်ပြုစုရန် မှန်းထားပါသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်ဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ရာ၌ HAROLD LAMB ရေးသော GENGHIS KHAN ဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ရာ၌ တိုက်ရိုက် ဘာသာပြန်စနစ်ကို မသုံးပါ။ ဆီလျော်စွာ ဘာသာပြန်သောစနစ်ကို အသုံးပြုပါသည်။

ဆီလျော်စွာ ဘာသာပြန်ဆိုသည်ဆိုရာ၌ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြုစုထားသော ဝတ္ထုတွင် ကမ္ဘာ့သမိုင်းအချက်အလက်များ၊ အဖြစ်ပျက်များသည် ဟုန်နေပါသည်။ မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်အဖို့ မျက်စိရှုပ်ဖွယ်၊ ခေါင်းရှုပ်ဖွယ်များ ညှပ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အရိုးကို အရွက်ဖုံးနေသော ထိုအဖြစ်အပျက် အကြောင်းအချက်များကို သင်ပစ်ပါသည်။ အရိုးခံ သမိုင်းကြောင်းသက်သက် အပေါ် ဆီလျော်စွာ ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ အရိုးခံသမိုင်းအကြောင်းတွင် လည်း ဂျင်ဂစ်ခန်၏ စိတ်နေသဘောထား၊ ဇွဲလုံ့လ၊ သတ္တိ၊ ကြံ့ရည်ဖန်ရည်၊ အမြော်အမြင်ကစ၍ အနေအထိုင်၊ အဝတ်အစား၊ အစားအသောက်များပါ မကျန် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ဘဝ ရုပ်လုံးပေါ်အောင်၊ ဖော်ထားသော အဖြစ်အပျက်တို့ကို ပေါ်လွင်အောင်၊ ထင်ရှားအောင် ဆီလျော်စွာ ဘာသာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တိမူးဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့စဉ်က ဂျင်ဂစ်ခန်ဟူသော ဝေါဟာရကို အင်္ဂလိပ်အသံသို့လိုက်၍ ဂင်ဂျစ်ခန်ဟု ဘာသာပြန်ခဲ့ပါသည်။ ယခုမူ GEN-GHIS KHAN ဟူသော မွန်ဂိုဝေါဟာရသို့လိုက်၍ ဂျင်ဂစ်ခန်ဟု ပြောင်းလဲဘာသာပြန်ထားခြင်းပါသည်။ ဤသည်လည်း ဆီလျော်စွာ ဘာသာပြန်သော အသုံးအနှုန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်ပေါ်ထွန်းသောခေတ်သည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ပုဂံမင်းဆက်များနှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ မြေးတော် ကုဗလေခန်၏ နန်းတော်သို့ ပုဂံခေတ်က သျှင်ဒိသာပါမောက္ခဆရာတော်သည် သံတမန်အဖြစ် ရောက်ရှိပြီးနောက် စကား အမေးအမြူ အဟောအပြောပင် ပြုခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဂျင်ဂစ်ခန်ဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ရာ၌ ပုဂံခေတ်စကားပြေတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပုဂံခေတ် အသုံးအနှုန်း ဝေါဟာရတို့ကိုလည်းကောင်း အကြောင်းဆိုက်တိုင်း ဆိုက်တိုင်း ဆီလျော်စွာ အသုံးပြုထားပါသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန် ဝတ္ထုသည် ရာဇဝင်အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ အများအားဖြင့် ရာဇဝင်စကားပြေကို အသုံးပြုပါသည်။ ရာဇဝင်စကားပြေကို အသုံးပြုရာ၌လည်း ဦးကုလား၏ မဟာရာဇဝင်တော်ကြီးလာ ပုဂံမင်းဆက်အကြောင်း ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် စကားပြေပုံစံမျိုးကို များစွာ အသုံးပြုပါသည်။

သို့ရာတွင် စစ်ရေးစစ်ရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သရုပ်ဖော်အဖွဲ့များကိုမူ အရေးတော်ပုံ ငါးစောင်တွဲမှ ဆီလျော်ရာရာ သရုပ်ဖော်အကွက်များကိုယူ၍ ဂျင်ဂစ်ခန်ဝတ္ထုတွင် ဆီလျော်စွာ အသုံးပြုထားပါသည်။

မြို့တစ်မြို့၏ အခုအခံ အကာအကွယ် မြို့အင်္ဂါ ရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍မူ ရာဇသေဝကဒီပနီကျမ်းလာ ဝေါ ဟာရများ၊ ပျို့ကဗျာများတွင် ဖွဲ့ထားသော မြို့အင်္ဂါရပ်များ၊ မြို့ရိုးမြို့ဖွဲ့များမှာ ဆီလျော်ရာရာကို ယူ၍ ဂျင်ဂစ်ခန်ဝတ္ထုတွင် ဆီလျော်စွာ အသုံးပြုထားပါသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် တစ်သက်ပန်လုံး မြင်းကုန်းနှီးထက်က ဆင်းသည်မရှိ၊ စစ်ထွက်နေသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝ၊ သူ့လုပ်ငန်းတွင် စစ်ဖျားစစ်လျင်၊ စစ်ရင်၊ စစ်ပခုံး၊ စစ်နံပါး၊ စစ်ဝမ်း၊ စစ်ကျောက်ကုန်း၊ စစ်ခံတပ်တို့နှင့်သာ အချိန်လွန်သည်။ ထိုသို့ စစ်လုပ်ငန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း စစ် ဝေါဟာရတို့ကို သေနင်္ဂဗျူဟာ စစ်သမိုင်းကျမ်းမှ ဆီလျော်ရာရာကိုယူ၍ ဂျင်ဂစ်ခန်ဝတ္ထုတွင် အသုံးပြုပါ

(ဃ)

သည်။ စစ်ချီ၊ စစ်ဆင်သော အခါတို့၌ ဂျင်ဂစ်ခန်အသုံးပြုသော ဗျူဟာတို့ကို လည်း သေနင်္ဂီဗျူဟာကျမ်းမှပင် ဝေါဟာရတို့ကို ထုတ်နုတ်၍ ဆီလျော်ရာရာ အသုံးပြုပါသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မင်းခမ်းမင်းနား အဆောင်အယောင် အစီးအနင်းတို့ကို ဘာသာပြန်ရာ၌မူ ရွှေဘုံနိဒါန်းကျမ်းမှ သင့်လျော်ရာရာ ဝေါဟာရတို့ကို ဆီလျော်ရာရာ နေရာတို့တွင် ဆီလျော်စွာ အသုံးပြုပါသည်။

စစ်မှုထမ်းမဟုတ်သော ရာထမ်းမှုထမ်းတို့၏ ဝေါဟာရတို့ကို ဘာသာ ပြန်ရာ၌မူ ရွှေနန်းသုံး ဝေါဟာရ အဘိဓာန်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ ဆီလျော်ရာရာ ဝေါဟာရတို့ကို သက်ဆိုင်ရာ အသုံးအနှုန်းကိုလိုက်၍ ဆီလျော်စွာ အသုံးပြု ပါသည်။

စီမံခန့်ခွဲရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသော ဝေါဟာရတို့ကို ဘာသာ ပြန်ဆိုရာ၌မူ မြန်မာမင်းများ အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်းငါးတွဲနှင့် ညှိပါသည်။ အများအား ဖြင့် မြန်မာမင်းများ၏ လွှတ်တော်မှတ်တမ်းလာ အသုံးအနှုန်းများ၊ အမိန့်တော် ပြန်တမ်းများလာ အသုံးအနှုန်းများကို ဆီလျော်စွာ အသုံးပြုပါသည်။

စစ်သူကြီးတို့ ဝတ်စားဆင်ယင်သော အဝတ်အစားများ၊ တိုက်မြင်းများ ကို ဆင်ယင်သော ကကြီးတန်ဆာများကိုပင် မြန်မာဘုရင်တို့ လက်ထက်တော်က အသုံးပြုခဲ့သော ဝေါဟာရတို့ကို ဆီလျော်စွာ သူ့နေရာနှင့်သူ အသုံးပြု၍ ဘာသာ ပြန်ပါသည်။

မိဖုရားမောင်းမမိသံနှင့်တကွ သမီးကညာတို့၏ ရူပကလျာတို့ကို ဘာသာပြန်ရာ၌လည်း ပထမနဝဒေးကြီး၏ ရတုများမှ ဆီလျော်ရာရာ ရူပကလျာ အဖွဲ့များကိုယူ၍ သင့်နိုးရာရာအခန်းအကွက်များတွင် လျောက်ပတ် လျော်ညီ အောင် အမွမ်းတင်၍ ဘာသာပြန်ထားပါသည်။

ဝတ္ထုပုံစံပေါ်အောင် ကျွန်တော် ဘာသာပြန်သော စကားပြေ၌ပင် မြန်မာ စကားပုံများ၊ ရှေးဟောင်း မြန်မာလက်သုံး စကားတို့ကိုလည်း အကြောင်း ဆိုက် လာပါက ဆီလျော်စွာ ထည့်သွင်းအသုံးပြုထားပါသည်။

ဖြစ်စဉ်ပြရေးနည်း၊ သရုပ်ဖော်ရေးနည်း၊ ကျိုးကြောင်းပြရေးနည်းတို့ကို ပြန်ကြည့်ပါ။ စာကြီးပေကြီးများမှ စကားအသုံးအနှုန်းတို့ကိုယူ၍ ဆီလျော်

www.dhammadownload.com

(c)

mgyoe.com

ဤက ဘာသာပြန်ထားပါသည်။

ဤဂျင်ဂစ်ခန် ဝတ္ထုတွင် စာရှုသူသည် စာဟောင်းပေဟောင်း စကားပြေ
‘မျိုး၊ စာဟောင်းပေဟောင်း အသုံးအနှုန်းမျိုးနှင့် ခေတ်စကားပြေအရေးအသား၊
ခေတ်နှင့်လျော်ညီသော အသုံးအနှုန်းမျိုးတို့ကို ‘ဒေါ်လီကျိ၍မွှေးထားသော နှစ်ဦး
စပ် စကားပြေမျိုးကို ဖတ်ရှုရပါမည့်အကြောင်း ကြိုတင်မှာကြားလိုပါသည်။

mgyc.com

mgyc.com

ဂိုဗိသဲကန္တာရ

ဂိုဗိသဲကန္တာရ၏ မြောက်ပိုင်းတွင် မိုးထိနီးပါး မြင့်မားသော တောင်ကုန်းမြေမြင့်များသည် ရံဝန်းနေသည်။ ကုန်းမြေမြင့်များပေါ်တွင် လေတဟူးဟူး တိုက်နေသည်။ ထိုကုန်းမြေများတွင် ကိုင်းပင်များ ထူထပ်စွာပေါက်သော အိုင်ပေါင်းများစွာ ရှိသည်။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း တန်းဒရာ ဒေသသို့ ပျံသန်းကြသော ငှက်ပေါင်းစုံသည် ထိုရေအိုင်များတွင် တစ်ထောက်နားကြသည်။ ထိုအိုင်များအနက် အကြီးဆုံးအိုင်ကြီးမှာ “ဗိုင်းကူးအိုင်ကြီး” ဖြစ်သည်။ ဆောင်းဥတုအလယ် မြူတိမ်ကင်းစင်သော ညဉ့်အခါများတွင် မြောက်ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝန်းဆီမှ အလင်းရောင်များသည် မြင့်ချည်နိမ့်ချည်ဖြင့် တလင်းလင်း တလက်လက် တောက်ပနေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

ထိုဒေသကား ရာသီဥတု အလွန်ဆိုးရွားသော ဒေသဖြစ်သည်။ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် မျှော်ကြည့်၍မျှပင် သစ်ပင်များကို မမြင်ရ။ မြစ်များ၊ ချောင်းများအနီး စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော မြက်ခင်းများကိုသာမြင်ရသည်။ ကျန်ဒေသ တစ်ခွင်တစ်ပြင်တွင် သဲခေါင်ခေါင် သဲမို့မို့သာ မြင်ရသည်။ နွေဥတုအလယ်ပိုင်းလောက်တွင် ကြောက်မက်စရာ လေမုန်တိုင်းများ ကျတတ်သည်။ လေမုန်တိုင်းနှင့်အတူ မိုးထစ်ချုန်းကာ လျှပ်တဝင်းဝင်းဖြင့် မိုးကြိုးပစ်ခတ်တတ်လေသည်။ ထို့နောက် ဆီးနှင်းများလည်း လိုက်ပါလာတတ်သည်။ ဆီးနှင်းများထူထပ်စွာကျသောကြောင့် ဒေသတစ်လျှောက် ပိန်းပိတ်နေသည်။ နှင်းမုန်တိုင်းများလည်း ကျတတ်သည်။ နှင်းမုန်တိုင်းကျနေစဉ် လေထန်သောကြောင့်လည်း လူများအဖို့ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးလှရုံသာမက မတ်တတ်ရပ်၍မနေနိုင်။ မြေပြင်ပေါ်တွင် ဝမ်း၍သာ

နေကြရသည်။ ဆီးနှင်းများ စဲသွားသောအခါ၌လည်း မိုးသီးများရွာချတတ်ပြန်သည်။ မိုးဒဏ်လေဒဏ် နှင်းဒဏ်များ ကင်းသွားသောအခါ၌မူ မခံမရပ်နိုင်အောင် ပူပြင်းလှသော အပူဓာတ်သည် လိုက်ပါလာတတ်ပြန်သည်။

ရာသီဥတုကား ဤမျှပင် ဆိုးရွားပြင်းထန်လှပေသည်။

အအေးလွန်သော ရာသီဥတု။ အပူကဲသော ရာသီဥတု။

မုန်တိုင်းဒဏ်၊ မိုးကြိုးဒဏ်၊ မိုးသီးဒဏ်၊ အခဲရဆုံးသော ဒေသဖြစ်လေသည်။

ထိုဒေသကား မွန်ဂိုလူမျိုးများ နေထိုင်ရာဒေသ ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၁၁၆၂ ခု၊ မွန်ဂိုတို့၏ ဆယ့်နှစ်ကောင် ရုပ်ပြပြကွဒိန်၏ ဝက်ရုပ်နှစ်တွင် ဂိုဗီသဲကန္တာရသည် ဤအခြေအနေပင် တည်ရှိလေသည်။

ဤဒေသတွင် မွေးဖွားကြသော မွန်ဂိုကလေးများကား သဘာဝနှင့်ဓာတ် ရနေကြသူများဖြစ်သည်။ ဆိုးရွားသောရာသီဥတုတွင် မွေးဖွားလာသည့်အလျောက် ရာသီဥတုဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရည်ရှိကြသည်။ ကလေးများသည် မိခင်၏နို့ပြတ်၍ မြင်းနို့ကို သောက်နိုင်သည့် အရွယ်မှစ၍ မိခင်တို့သည် ကလေးများကို ရင်အုပ်မကွာ မပိုက်ထွေး၊ မယုယတော့ချေ။ အကြမ်းပတမ်းခံနိုင်အောင်၊ ကိုယ်ထူကိုယ်ထနေတတ်အောင် လွှတ်ထားတတ်ကြလေသည်။

မွန်ဂိုတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံမှာ မိသားစုတစ်စု နေထိုင်သော တဲတစ်တဲတွင် မီးပုံကြီးနှင့် အနီးကပ်ဆုံး နေရာသည် လူလားမြောက်ပြီးသော သူရဲကောင်းတို့၏ နေရာဖြစ်သည်။ မီးပုံကြီး၏ လက်ဝဲဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းနေရာသည် မိန်းမတို့၏ နေရာဖြစ်သည်။ ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းကလေးများမှာမူ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာများတွင် နေထိုင်ခွင့်ရှိပေသည်။

မိုးဦးကျ၍ မြင်းများ၊ နွားများ နို့လှိုင်လှိုင်ထွက်သောအခါ မွန်ဂိုတို့သည် စားရေးအတွက် ဖူလုံကြသည်။ သိုးများပင် ဝဖီးလာကြလေသည်။ အမဲကောင်၊ သားကောင်များလည်း ပေါများလာလေသည်။ မျိုးစုအုပ်စုမှ မုဆိုးများသည် သမင်များ၊ ဝက်ဝံများကို ပစ်ခတ်ယူဆောင်လာကြသည်။ မြေခွေးပိန်ပိန်ကပ်ကပ်၊ မြေပါ ပိန်ပိန်လိန်လိန်ကလေးများကို စားသောက်နေကြရာမှ ဆူဆူဖြိုးဖြိုးစားကြရလေသည်။ ရတတ်သမျှ အမဲဟင်းလျာများကို မိသားစုစားအိုးအတွင်းသို့ ထည့်ကြသည်။ စားဦးစားဖျားကို စွမ်းစွမ်းသန်သန် လူငယ်လူရွယ်များက စားကြသည်။ ထို့နောက် လူအိုလူမင်းနှင့် မိန်းမများက စားကြရသည်။ အရိုးအရင်း စားကြွင်းစားကျန်အစအနများကို ကလေးများက အလှအယက် စားကြရသည်။ မိသားစုများသည် အမဲဟင်းလျာများကို ခံတွင်းတွေ့ကြ၍ မြိန်ရေရှက်ရေ

စားကြသောကြောင့် ခွေးများအတွက် စားကြွင်းစားကျန်များပင် ကျန်ခဲ့လှပေသည်။

ဆောင်းတွင်း၌မူ နွားများလည်း ပိန်ချုံးကုန်သောကြောင့် ကလေးများသည် အာဟာရချို့တဲ့လာကြသည်။ ကလေးများအတွက် ကစော်ဖောက်ထားသော နို့ကိုသာ သောက်ကြရသည်။ သုံးလေးနှစ်သား ကလေးများအဖို့ နို့ကစော်သည် အားပြည့်လေ၏။ သို့သော် အနည်းငယ်မူ မူးပါသည်။ အသားလည်း ရှားပါးသွားသောကြောင့် လူကြီးများသည် ပြောင်း၊ လူး၊ ဆတ် ရရာကိုပြုတ်၍ သောက်ကြရသောအချိန်ဖြစ်သည်။

ဆောင်းဥတုကုန်ခါနီးတွင်မူ မွန်ဂိုများအဖို့ အစားအစာ အလွန်ကျပ်တည်းသော အချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အုပ်စုတစ်စုတစ်စုက မွန်ဂိုများသည် အစားအစာ သိုလှောင်ထားသော အခြားအုပ်စုသို့သွားရောက် စီးနင်းလုယက်ကြသည်။ နွားများ၊ မြင်းများကိုလည်း ယူငင်လာတတ်ကြသည်။ ကလေးများပင် အစုအသင်းဖွဲ့၍ အမဲလိုက်ထွက်ကြသည်။ တွေ့သမျှ ခွေး၊ ကြွက် စသည်တို့ကို တင်းပုတ်များဖြင့် ရိုက်၍လည်းကောင်း၊ မြူတုံးများဖြင့် ပစ်ခတ်၍လည်းကောင်း ဖမ်းယူလာတတ်ကြသည်။ ကလေးများအဖို့ သိုးများကိုပင် အမွေးကိုဆွဲကိုင်လျက် သိုးစီးတတ်ကြလေပြီ။ သိုးစီးကာ အမဲလိုက် ထွက်သွားကြလေသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ပထမဆုံး မိရိုးဖလာအမွေအနှစ်မှာ အကြမ်းပတမ်းခံနိုင်ခြင်း၊ အဆင်းရဲခံနိုင်ခြင်း စသော အမွေအနှစ်များဖြစ်သည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ငယ်နာမည်သည် 'တေမူဂျင်' ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ သံမဏိဖြစ်သည်။ တေမူဂျင်ကို မွေးသောအချိန်၌ သူ့ဖခင်သည် အခြားအုပ်စုတစ်စုကို သွားရောက်စီးနင်းနေချိန် ဖြစ်သည်။ ထိုအုပ်စုကို အနိုင်ရ၍ ပြန်လာသောအခါ ထိုအုပ်စုခေါင်းဆောင် တေမူဂျင် အမည်ရှိ အုပ်စုသူကြီးကိုပါ ဖမ်းယူခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။ အိမ်ရောက်၍ သားယောက်ျားကလေး မွေးသည်ကို တွေ့ရသောအခါ တေမူဂျင်ဟု အမည်မှည့်လေသည်။

တေမူဂျင်ကို မွေးဖွားသော တဲကြီးကား တဲရှင်ဖြစ်သည်။ မွန်ဂိုစကားဖြင့် 'ယတ်' ဟု ခေါ်သည်။ သစ်တန်းသစ်တံများကို ရက်၍ သားရေပျော့ဖြင့် ဖြန့်ကြက် မိုးကာထားသောတဲဖြစ်သည်။ တဲခေါင်တွင် အပေါက်တစ်ပေါက် ဖွင့်ထားသည်။ တဲအတွင်းမှ မီးခိုးများကို ထိုအပေါက်မှ ထွက်စေသည်။ တဲကို ထုံးဖြူသုတ်ထားသည်။ ထုံးဖြူပေါ်တွင် အရုပ်များရေး၍ တန်ဆာဆင်ထားပေသည်။ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ကြသောအခါ တဲကို နွားတစ်ဒါဇင်၊ တစ်ဒါဇင်ကျော်ခန့်ဆွဲသော လှည်းကြီးပေါ်တွင်တင်၍ ပြောင်းရွှေ့တတ်ကြသည်။ တဲကြီးသည် လိမ်ခုံးသဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့် လေပြင်း ရိုက်ခတ်သောဒဏ်ကို ခံနိုင်သည်။ လိုရာခရီးအဆုံးတွင်လည်းကောင်း၊ တစ်ထောက်တစ်စခန်း

mgys.com

နားလိုသော အရပ်များတွင်လည်းကောင်း တဲကို လှည်းပေါ်မှ ဖြုတ်ယူ၍ မြေပြင်ပေါ်တွင် စိုက်ထူနိုင်ပေသည်။

မွန်ဂိုလူမျိုးတို့သည် တစ်နေရာတည်းတွင် အခြေတကျနေထိုင်နိုင်သူများ မဟုတ်။ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ သားကောင်ပေါရာ အရပ်သို့ လှည့်လည် ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကြသူများဖြစ်၍ တေမူဂျင်သည် မွေးကတည်းက ခြေတွင် ဗွေပါလာသော လူငယ်ဖြစ်သည်။ ခရီးထွက်ကြသောအခါ တေမူဂျင်၏ အစ်မတစ်ယောက်သည် လှည်းဦးက လှည်းမောင်းလေ့ရှိသည်။ တစ်ခြားအစ်မများက တဲအတွင်းက မီးဖိုကို ကြည့်ရှု၍ မီးခိုးပေါက်မှ မီးခိုးများထွက်အောင် ဂရုစိုက်ကြလေသည်။ မြက်တောမြေပြင် အရပ်များနှင့် ကုန်းမြေ ခေါင်ခေါင် အရပ်များတွင် လှည်းကို မောင်းနှင်သွားကြသောအခါ တအိအိမြည်သော လှည်းဘီးသံသည် ဆူညံ၍ နေလေသည်။

ဤသို့လှည့်ရင်းလှည့်ရင်း၊ ပြောင်းရင်းရွှေ့ရင်း၊ သွားရင်းလာရင်းနှင့်ပင် တေမူဂျင်သည် ကြီးပြင်းလာရလေသည်။ ပျိုမျစ်နုနယ် ကစားမြူးထူးသော အရွယ်သာသာကပင် ဘမူဂျင်သည် အခြားယောက်ျားကလေးများနည်းတူ မိသားစုအတွက် အဖော်အလှော်ကူအညီများစွာ လုပ်ကိုင်ပေးရလေသည်။ လှည်းတန်းကြီးသွားရာ လမ်းတစ်လျှောက် တွေ့ရသော မြစ်ငယ်ချောင်းငယ်များတွင် ငါးများ၍ ပေးရသည်။ နွေစားကျက်များမှ ဆောင်းစားကျက်များသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသောအခါ တေမူဂျင်တို့ လူသိုက်သည် မြင်းအုပ်များကို ထိန်းကျောင်းသွားကြရသည်။ ပျောက်နေသော မြင်းများကို ရှာဖွေကြရသည်။ စားကျက်သစ် စားကျက်ကောင်းများကို လိုက်လံရှာဖွေကြရသည်။ မိုးနှင့်မြေထိရာ အရပ်ဆီသို့လည်းကောင်း၊ တောင်ယံ တောင်ထွတ်များဆီသို့ လည်းကောင်း၊ တောခြေတောစပ် တစ်လျှောက်ဆီသို့လည်းကောင်း အမြဲတမ်း မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်၍ အခြားအုပ်စုများက လာရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်မည့်သူများကို ကင်းစောင့်ကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဉ့်စဉ် ညဉ့်တိုင်းလိုလိုပင် နှင်းတောထဲတွင် ချမ်းချမ်းစီးစီးနှင့် မီးမဖိုရဲဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ မိုးလင်းအောင် ကင်းစောင့်ကြရသည်။ ဘဝ၏ လိုအပ်ချက်အရ တစ်ခါတစ်ရံ မြင်းကုန်းနီးထက်မှ ရက်ပေါင်းများစွာ မသက်ဆင်းရဲဘဲ ကင်းလှည့်ကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း သုံးလေးရက် အစာရေစာ မမှီဝဲရဘဲ ကင်းစောင့်ကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံမူ အူနှင့်ဟောင်းလောင်း အစာရေစာ မမှီဝဲရဘဲ သုံးလေးရက်ကြာမျှ ကင်းစောင့်ကင်းလှည့်ကြရလေသည်။

မိသားစုအိုးအတွင်းသို့ သိုးသားများ၊ မြင်းသားများ လှိုင်လာသောအခါ၌မူ တေမူဂျင်တို့ လူသိုက်သည် ငတ်လေသမျှကို အတိုးချ၍ ဗိုက်ကားအောင် အနင့်အပြဲစားကြရလေသည်။ ထိုအချိန်များတွင် မြက်တောလွင်ပြင်များတွင် တာမိုင်နှစ်ဆယ်ထား၍

မြင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပကြလေသည်။ မြင်းပြိုင်ပွဲ မကျင်းပသော အခါများတွင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အရိုးကျိုးအောင် လုံးကြသတ်ကြစတမ်းသော နပန်းလုံးပွဲများကို ကျင်းပကြ လေသည်။

တေမူဂျင်သည် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ကိုယ်ကာယ သန်မာထွားကျိုင်းလေ သည်။ အသတ်အပုတ်ကျွမ်းကျင်ရုံသာမက ဖြတ်ထိုးဉာဏ်လည်း ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် နပန်းလုံးသမားများအနက် 'ဇော်ထိပ်' ဖြစ်ပေသည်။ နပန်းလုံးအရာတွင်သာ ကျွမ်းကျင်ရုံသာမက မြားလေး အကိုင်အတွယ်တွင်လည်း အလွန်ကျွမ်းကျင်လေသည်။ သို့ရာတွင် မြားပစ်ရာ၌ ဇော်ထိပ်မဟုတ်ချေ။ သူ့ညီ 'ကတ်သား' က သူ့ထက် တော်ပေ သည်။ ကတ်သားကို အများက 'လေးညှို့ရှင်' ဟု သမုတ်ကြသည်။

တေမူဂျင်နှင့် သူ့ညီ၏ စွမ်းရည်သတ္တိသည် သူတို့အုပ်စုအတွင်း အားကိုးလောက် သော အင်အားစု ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြင်ပအန္တရာယ်ကို သတိမလစ်စေဘဲ အမြဲအဆင် သင့်ရှိရန် ဂရုစိုက်ကြရလေသည်။

ပြင်ပအန္တရာယ်ဆိုသည်မှာ တေမူဂျင်၏ဖခင် မွေးခဲ့သော ရန်စဖြစ်သည်။ တေမူဂျင်၏မိခင် 'ဟောလွန်း'သည် လှပတင့်တယ်သော အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ သူ့မိခင် အပျိုဘဝက သူတို့အုပ်စုက အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်မည့်ဆဲဆဲ သတို့သမီးကို သတို့သားတဲသို့ ပို့ဆောင်သည့် အခမ်းအနားမင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပနေစဉ် တေမူဂျင်၏ ဖခင် သည် ထိုအုပ်စုသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်၍ ဟောလွန်းကို ခိုးယူခဲ့လေသည်။ ဟောလွန်းသည် လိမ္မာပါးနပ်၍ အခြေအနေကို သုံးသပ်တတ်သော အမျိုးသမီးဖြစ်သည့်အလျောက် အနည်း ငယ်မျှ ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးပြီးသည်နောက် တေမူဂျင်၏ ဖခင်အလိုကို လိုက်လျောခဲ့လေသည်။ တေမူဂျင်တို့အုပ်စုတွင် နေထိုင်ကြသော ဆွေမျိုးသားချင်းများက တစ်နေ့နေ့တွင် ဟောလွန်း တို့အုပ်စုသည် လာရောက် ရန်တုံ့ချေကြမည်ကို မျှော်လင့်ကြလေသည်။ ထိုမျှော်လင့်ချက် ကို တေမူဂျင်တို့လူသိုက်လည်း သိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပြင်ပအန္တရာယ်ကို သတိမလစ် အောင် အမြဲဂရုစိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တေမူဂျင်တို့အုပ်စုသည် လှည်းဝိုင်းကြီးများချ၍ စခန်းချနေစဉ် ညဉ့်အခါများ၌ နွားချေးများကိုပုံ၍ မီးရှို့ပြီးလျှင် မီးပုံကြီးများအနီး၌ မီးလှုံတတ်ကြသည်။ ထိုအခါတွင် ကြိုးတစ်ချောင်းတပ် တယောကိုထိုး၍ ဖျော်ဖြေတတ်သော သီချင်းသည်အဘိုးအိုများသည် လှည်းတစ်စီးမှတစ်စီးသို့ မြင်းစီးကာသွား၍ ဖြေဖျော်တတ်ကြသည်။ ထိုအဘိုးအိုများသည် တယောသံနှင့်လိုက်အောင် ညည်းချင်းများကို သီဆိုရာ၌ အုပ်စုအတွင်းမှ ရှေးဘိုးစဉ် ဘောင်ဆက်များအကြောင်း၊ သူရဲကောင်းများအကြောင်းကို ဇာတိမာန်တက်ကြွဖွယ် သီဆို

ဖျော်ဖြေတတ်ကြသည်။

ထိုသီချင်းသည်များ၏ တေးသီချင်းများကို ကြားနာရသဖြင့် တေမူဂျင်သည် ပြာလဲ့လဲ့ မျက်လုံးရောင် အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသည်ကို မှတ်သားရသည်။ သူ၏ ဘေးလောင်းတော်တစ်ဦးသည် ကာဠေးနိုင်ငံ ဧကရာဇ်၏ မုတ်ဆိတ်ကို ဆွဲချ သတ်ပုတ်ခဲ့ဖူးကြောင်းလည်း ကြားနာရသည်။ ထိုဘေးလောင်းတော် 'ကမူခန်'သည် ရန်သူလုပ်ကြံ၍ အဆိပ်သင့်ကွယ်လွန်ကြောင်းလည်း မှတ်သားရသည်။ ကာရိတ်အုပ်စုမှ 'တိုဂရူခန်' သည် သူ့ဖခင်နှင့် သွေးသောက်ညီအစ်ကိုဖြစ်ကြောင်း လည်း သိရသည်။ ဂိုဗိသံကန္တာရအတွင်း နေထိုင်ကြသော၊ လှည့်ပတ်သွားလာနေထိုင်သော လူမျိုးစုများအနက် တန်ဖိုးအကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရသည်။

တေမူဂျင်သည် သူ့ခွန်အားစွမ်းပကား၊ လက်ရုံးစွမ်းပကားကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ခံယူထိုက်သော အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ယုံကြည်သည်။ သူသည် ရဲဇာနည် 'ယေစုကိုင်း' မှ မွေးဖွားသောသား မဟုတ်တုံလော။ သူသည် မွန်ဂိုကြီးများဖြစ်သော 'ယက္ကခန်မှ' မွေးဖွားသူလည်း မဟုတ်တုံလော။ တဲပေါင်း လေးသောင်း၏ အရှင် မွန်ဂိုကြီးများ၏ အနွယ်ပင် မဟုတ်တုံလောဟူ၍ ဇာတိမာန်တက်နေသူ ဖြစ်ပေသည်။

သီချင်းသည် အဘိုးအိုကြီးများသည် လောကအကြောင်း ကောင်းစွာသိသူ ပညာရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် တေမူဂျင်အား ...

“လူကလေးရေ၊ တို့ကျက်စားနေထိုင်ရာ ဒေသဟာ ကာဠေးပြည်ကြီးရဲ့ အပုံတစ်ရာပုံလို့ တစ်ပုံတောင် မရှိပါဘူး။ တို့တစ်တွေ ကာဠေးပြည်ကြီးနဲ့ သင့်မြတ်အောင် နေနိုင်တာက တို့ထုတ်တဲ့ကုန်တွေကို ကာဠေးပြည်မှာ သွားရောင်းတယ်။ အတိုက်အခိုက် စစ်စွမ်းရည်မှာလည်း တို့အတွေ့အကြုံနဲ့တို့ မညံ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ တို့အစော်ကား မခံရတာပဲ။ တို့တစ်တွေရဲ့ ဓလေ့က မြို့ကြီးပြကြီးနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ တို့ကြီးပွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူညံ့လူပျောတွေ ဖြစ်ကုန်ကြမှာ။ လူဆိုတာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းနေမှ၊ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ပြည့်ဝမှ ယောက်ျားကောင်း ပီသတာကလား။”

ဟု ဆိုဆုံးမလေ့ရှိသည်။

တေမူဂျင်သည် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ဆိုဆုံးမသော စကားတို့ကို အမြဲ ကြားယောင်နေသည်။ ယောက်ျားကောင်းပီသအောင် ငါကြိုးစားမည်ဟုလည်း စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် သူ့အသက်၊ သူ့အရွယ်နှင့် အတွေ့အကြုံများကား မွန်ဂိုတို့၏ ဒေသနယ်ပယ်တစ်လျှောက်တွင်သာ ရှိသည်။ အမြင်မကျယ်သေးချေ။

တေမူဂျင် လူပျိုပေါက်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ သူ့ဖခင်က သူ့ကို မြင်းထိန်း အဖြစ် တာဝန်လွှဲလေသည်။ သူ့ဖခင်နှင့်အတူ မြင်းစီး၍ လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက် ရလေသည်။ တေမူဂျင်၏ ရုပ်ရည်ရူပကာယသည် ရှုချင့်စဖွယ် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကာယ လည်း တောင့်တင်းသန်မာသည်။ အရပ်လည်းမြင့်သည်။ ပခုံးလည်း ကျယ်သည်။ အသား အရေမှာလည်း ဖြူစပ်စပ်ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးအစုံကား မဟာနဖူးအောက်တွင် ဝိုင်းစက်စူးရှ ရွန်းလက်တောက်နေလေသည်။ ထိုဝိုင်းစက်စူးရှသော မျက်လုံးတို့၏ အရောင်မှာလည်း ပြာလဲ့လဲ့တောက်နေ၍ ပိုမို ရှုချင့်စဖွယ် ကောင်းလေသည်။ နီရောင်ညိုညိုသမ်းနေသော ဆံပင်ရှည်ကိုလည်း သေသေသပ်သပ်ကျစ်၍ ကျောပေါ်တွင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ချထားလေ သည်။ ဤသို့ ကိုယ်ကာယ ရှုချင့်စဖွယ် ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အပြုအမူအပြောအဆိုလည်း ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိသည်။ ရိုးသားသည်။ စကားလည်း နည်းသူ ဖြစ်သည်။ စကားတစ်ခွန်း တစ်ခွန်းပြောသောအခါလည်း စဉ်းစားပြီးမှ ပြောလေ့ ရှိသည်။

ဤသို့သော အရည်အချင်းများကြောင့် သူ့ကိုချစ်ကြခင်မင်ကြသည်။ လူချစ် လူခင် ပေါများလေသည်။

တစ်နေ့သော် သားအဖနှစ်ယောက် ခရီးသွားရင်း မိုးချုပ်လာ၍ သူ့စိမ်းတစ်ရံဆံ၏ တဲတစ်တဲတွင် အခွင့်တောင်း၍ ညဉ့်အဖို့ တည်းခိုကြရသည်။ တဲရှင်လည်း မွန်ဂိုသူရဲကောင်း တစ်ဦးဖြစ်၍ တေမူဂျင်တို့ သားအဖကို ဧည့်ဝတ်ကျေစွာပြုလေသည်။

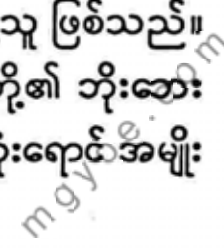
တေမူဂျင်ကား တဲတွင်တွေ့ရသော မိန်းကလေးတစ်ဦးကို မျက်စိကျလေသည်။ မဆုတ်မဆိုင်းပင် သူ့ဖခင်အား ထိုမိန်းကလေးကို ဇနီးအဖြစ်ယူလိုကြောင်း တဲ့တိုးပင် ပြောလေသည်။ ဖခင်ကလည်း သားအကြောင်းကိုသိသည်။

“မိန်းကလေးက ငယ်ပါသေးတယ်ကွာ” ဟု တားမြစ်၏။ တေမူဂျင်လည်း အလျှော့မပေး။

“သူလည်း အသက်ကြီးပြီး အရွယ်ရောက်လာမှာပဲ။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်တော်နဲ့ အဆင်ပြေသွားမှာပေါ့”

ဟု ပြန်ချေလေသည်။

တေမူဂျင်၏ ဖခင်သည် မိန်းကလေးကို အကဲခတ်ကြည့်၏။ မိန်းကလေး၏ အသက်ကား ကိုးနှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်မူ လှပချောမွေ့သူ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကလည်း ‘ဘော်တိုင်း’ ဟု အမည်မှည့်ထားသောကြောင့် တေမူဂျင်တို့၏ ဘိုးဘေး အဆက်အနွယ်များကို မြင်ယောင်ကြားယောင်လာသည်။ ပြာလဲ့လဲ့ မျက်လုံးရောင်အမျိုး

အနွယ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။ တေမူဂျင်၏ဖခင်သည် ချွေးမလောင်းကို ဝမ်းတွင်း ကျိတ်၍ သဘောကျသော်လည်း အပြင်ကဟန်ဆောင်လျက် ...

“မိန်းကလေးက ငယ်လှသကွာ၊ ဒါပေမဲ့ သားနှစ်သက်ရင် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံဘဲ တစ်မိမိမ့် ရှုနေဦးပေါ့”

ဟု ခွင့်ပေးလေသည်။

တေမူဂျင်လည်း ဖခင်၏ ခွင့်ပြုချက်ကို ကျေနပ်သွားသဖြင့်

“အဘရာ၊ အဘသားလည်း ရုပ်ရည်မညံ့ပါဘူး။ အဘသားရဲ့ မျက်နှာဟာလည်း ကြည်လင်ပါတယ်။ မျက်လုံးအစုံဟာလည်း တောက်နေတာပါပဲ”

ဟု ကိုယ်ရည်သွေးလိုက်လေသည်။

တဲအတွင်းရှိ မွန်ဂိုမိသားစုလည်း သားအဖစကားကို ကြားရသောအခါ ကျေနပ် သဘောတူကြလေသည်။ ရိုးဖြောင့်သော သမက်လောင်းကလေးကို ပိုမို ခင်မင်လာကြ လေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် တေမူဂျင်၏ ဖခင်သည် မွန်ဂိုတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း မင်္ဂလာကိစ္စ များကိုပြု၍ မင်္ဂလာကြေးများကိုတင်ကာ ခရီးဆက်လေသည်။ တေမူဂျင်ကိုမူ သတို့သမီး လောင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ ယောက္ခမလောင်းနှင့်လည်းကောင်း အကျွမ်းတဝင် ပိုမို ရင်းနှီး ရန် ထိုတဲတွင်ပင် ထားရစ်ခဲ့လေသည်။

ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ မွန်ဂိုမြင်းစီးတစ်ဦးသည် မောကြီးပန်းကြီးနှင့် မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းလျက် တေမူဂျင်ရှိရာတဲသို့ ရောက်လာ၏။ တေမူဂျင်၏ ဖခင်သည် တဲ တစ်တဲတွင် သေလုမျောပါးဖြစ်နေသည်။ တေမူဂျင်ကို တွေ့ချင်၍ လာရောက်ခေါ်ငင် ကြောင်း ပြောကြားလေသည်။ တေမူဂျင်လည်း သတင်းကြားလျှင်ကြားချင်း မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တက်၍ အမြန်နိုင်ဆုံး အမြန်ရောင်အောင် မြင်းကို အပြင်း ဒုန်းစိုင်းလေသည်။ သို့သော် အရောက်နှောင်းလေသည်။ သူ့ဖခင်ကား ရန်သူ၏ လက်ချက်ဖြင့် အဆိပ်သင့်၍ ဆုံးရှာလေပြီ။

တေမူဂျင်တို့တဲက မျှော်တလင့်လင့်နှင့် သတိကြီးစွာထားခဲ့သော ပြင်ပအန္တရာယ် ကား မေ့လောက်ပျောက်လောက်ရှိကာမှ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာဖြင့် ရန်တုံ့ပြန်ခဲ့လေပြီ။ ဆယ့်သုံးနှစ်သားမျှရှိသေးသော တေမူဂျင်ကား လောကခံကို ရင်ဆိုင်ရန် ဖန်တီးလာလေ သည်။

တေမူဂျင်၏ ဖခင်ကွယ်လွန်ကြောင်း သတင်းပျံ့နှံ့သွားသောအခါ အုပ်စုအတွင်း ခိုလှုံနေထိုင်ကြသော အကြီးအကဲများသည် အရေးပေါ်အစည်းအဝေးတစ်ရပ်ကို ခေါ်၍

ရှေ့ရေးကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြလေသည်။

‘ရေနက်ကြီးတော့ ကောသွားပြီ။ ကျောက်စိမ်းကျောက်တုံးကြီးတော့ ဩက္ခပျက်စီးသွားပြီ။ တို့တစ်တွေ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်နေပြီ။ မိန်းမတစ်ဦးနဲ့ သူ့ကလေးတွေက တို့ကို အုပ်စီးလို့ ဘယ်နေရာကျပါ့မလဲ။ တို့အားကိုးအားထား မှီခိုလောက်တဲ့ သခင်တစ်ဦးဦးထံ ပြောင်းရွှေ့ခိုလှုံနေထိုင်မှ ဖြစ်တော့မယ်”ဟု ဆွေးနွေးကြလေသည်။

ထိုဆွေးနွေး ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းပင် တေမူဂျင်တို့အုပ်စုမှ သုံးပုံ နှစ်ပုံခန့်သည် မိသားစုများနှင့်တကွ နွား မြင်း တဲများကိုပါယူ၍ ခေါင်းဆောင်သစ်တစ်ဦးဦးကို ရှာရန် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

တေမူဂျင်၏ မိခင်လည်း သူ့ယောက်ျား၏ သားမြီးကိုးချောင်းတပ်တံခွန်ကိုလွှင့်လျက် ထွက်ခွာသွားကြသူများနောက်သို့ မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းလျက် အုပ်စုအတွင်းသို့ ပြန်လှည့်ဝင်ရောက်လာကြပါရန် အကျိုးအကြောင်းပြသ တောင်းပန်လေသည်။ သို့ရာတွင် မိသားစုအနည်းငယ်ခန့်သာ အားနာပါးနာနှင့် ပြန်လိုက်လာကြလေသည်။

တေမူဂျင်ကား မွန်ဂိုတို့၏ ထုံးစံအစဉ်အလာအတိုင်း မြင်းဖြူသားရေပေါ်တွင် ထိုင်လျက် ယက္ကမွန်ဂိုတို့၏ ခန်အဖြစ်ဖခင်၏ အရိုက်အရာကို ခံယူလေသည်။ ခန်အဖြစ်သာ ဆက်ခံရသော်လည်း ခြွေရံသင်းပင်းအဖြစ် မပြောပလောက်သော ဗိုလ်ခြေ အနည်းငယ်ခန့်သာ ရှိသည်။ အခြားပြိုင်ဖော်ပြိုင်ဘက်အုပ်စုများက တေမူဂျင်အား တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းမည့် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်လေသည်။

မလောက်လေး မလောက်စားအရွယ်လည်းဖြစ်ပြန်၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ ရဲမက်ဗိုလ်ပါလည်းနည်းပြန်၊ အုပ်စုအတွင်းတွင်လည်း အုပ်စုကွဲအက် အစည်းပြေနေပြန်၊ ရန်သူကလည်း အချိန်မရွေး လာရောက်စီးနင်းမည်ကို စိုးရိမ်ရပြန်နှင့် ယက္ကမွန်ဂိုတို့၏ခန် တေမူဂျင်ကား အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် စိတ်သောက ရောက်ရရှာလေသည်။

J

ရုန်းကန်တွန်းလှန်တက်ရသော ခန့်ဘဝ

တေမူဂျင်၏ ဘေးလောင်းတော် ကဗူခန်နှင့် ခမည်းတော်ယေစုကိုင်းတို့ လက်ထက်တော်က ယက္ခမွန်ဂိုများသည် ဂိုဗိသဲကန္တာရ၏ မြောက်ဘက်တစ်လွှားဒေသ ရပ်ရွာများအပေါ် ဩဇာအာဏာလွှမ်းမိုးခဲ့လေသည်။ မွန်ဂိုတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ခန်မင်းကြီးကဗူခန်နှင့် ယေစုကိုင်းခန်တို့သည် ဗိုင်းကူးရေအိုင်ကြီး၏ အရှေ့တစ်လျှောက် ခင်ဂန်တောင်ရိုး တောင်တန်းများအထိ အကောင်းဆုံးစားကျက်ကောင်းများကို အသုံးပြုခွင့်ရခဲ့ကြလေသည်။

မွန်ဂိုတိုင်းလိုလိုပင် ထိုစားကျက်မြေများကို မက်မောကြသည်။ ဂိုဗိသဲကန္တာရ၏ မြောက်ဘက်အစပ် မြေဩဇာအလွန်ကောင်းသော မြစ်နှစ်သွယ်၏ မြစ်ဝှမ်းများလည်း ဖြစ်သဖြင့် ပိုမိုမက်မောစဖွယ် ဖြစ်သည်။ တောင်ကုန်းများပေါ်တွင်မူ ထင်းရှူးပင်များ၊ ဗတ်ပင်များ ထူထပ်စွာပေါက်သောကြောင့် မှိုင်းမှိုင်းညိုညို အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်း အရိပ်ခိုချင်စဖွယ် အေးမြလှလေသည်။ ထိုတောများတွင် သားကောင် အမဲကောင်များလည်း ပေါသည်။ ရေလည်း ဖောဖောသီသီ ရပေသည်။ ရေကြည်ရေသန့်လည်း အမြဲရလေသည်။

ထိုစားကျက်မြေများကား မွန်ဂိုတို့၏ ဓနအင်အားပင်ဖြစ်သည်။ မြေဩဇာကောင်းသော မြက်တောလွင်ပြင်များနှင့် ဆောင်းဥတုတွင် အအေးဒဏ်သိပ်မပြင်းသော ဒေသကား နွားအုပ်၊ မြင်းအုပ်များအဖို့ မွေးမြူ၍ အကောင်းဆုံးသောဒေသ ဖြစ်သည်။ မြင်းအုပ်နွားအုပ်များမှပင် မွန်ဂိုတို့သည်လူနေမှုပစ္စည်း အားလုံးကိုထုတ်ယူကြရသည်။ မြင်းသားရေနွားသားရေများမှ သားရေပျော့များကိုထုတ်လုပ်၍ရသည်။ မြင်းမြီး နွားမြီးများကို ကြိုး

ကျစ်ရသည်။ ထိုကြီးများဖြင့် ချည်ရနှောင်ရသည်။ နွားရိုးများကို ချွန်၍ မြားသွားမြားဦးများကို လုပ်၍ရသည်။ သားရေများကို မြင်းကုန်းနှီးလုပ်၍ရသည်။ မြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ကကြီးတန်ဆာပလာများကို လုပ်၍ရသည်။ သားရေများကို အိတ်ကြီးချုပ်၍ မြင်းနို့ကစော်များကို ဖောက်၍ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် လိုလေသေးမရှိ အသုံးချ၍ရသော မြင်းများ၊ နွားများကို မွေးမြူရာစားကျက်များသည် မွန်ဂိုတို့အဖို့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ဓနအင်အားပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဓနအင်အားကို ပိုင်ဆိုင်သော ဆယ့်သုံးနှစ်သားမျှသာ ရှိသေးသော ခန်မင်းကြီးကား မွန်ဂိုလူမျိုးအများစုက ဓနအင်အားကို မျက်စောင်းထိုးရာ မျက်ငြိုးသိုရာ ရန်အိမ်သဖွယ် ဖြစ်နေလေသည်။

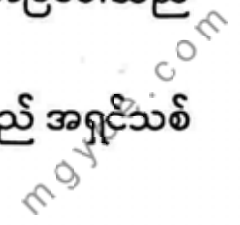
ဂျင်ဂစ်ခန်သည် အလားအလာ အခြေအနေများကို ကောင်းစွာသိ၏။ သူ့ကို သုတ်သင်၍ ခန်မင်းကြီးအဖြစ် ပလ္လင်လုကြမည်ကိုလည်း တပ်အပ်သေချာသိ၏။ ရန်သူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်ကိုလည်း သဘောပေါက်၏။ အသက်ဘေးအန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်၍ ဘေးလွတ်ရာလွတ်ကြောင်း တစ်နေရာရာသို့ လက်လွတ် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားမည် ဆိုပါက အချိန်များစွာရှိ၏။ အသက်ချမ်းသာမည်ကိုလည်း ကောင်းစွာသိ၏။ သို့ရာတွင် သူသည် မိခင်ကို စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ရှိသည်။ ညီငယ်နှမငယ်များကို ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ရှိ၏။ ထိုထက်မက အဘ၏အမွေဖြစ်သော ခန်မင်းကြီးအရိုက်အရာကို အသက်စွန့်၍ ကာကွယ်ရန် ကြီးစွာသော အဓိကတာဝန်ကိုလည်း နားလည်၏။

တေမူဂျင်လည်တဲအတွင်းတွင် တစ်ယောက်ထီးတည်း တွေးရင်းတောရင်း မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျလာသည်။ သို့သော် အားတင်းလျက် ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ဦး၏ အင်္ဂါရပ်နှင့် ညီညွတ်အောင် စတင်ဆောင်ရွက်လေသည်။

တေမူဂျင်ကဲ့သို့ပင် ပြာလဲ့လဲ့မျက်လုံးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော “တားဂေါတိုင်း” အမည်ရှိ သူရဲကောင်းတစ်ဦးသည် မွန်ဂိုတို့၏ အရှင်သခင်ဟူ၍ ကြွေးကြော်၏။ မွန်ဂိုအုပ်စုများကို သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍ ဗိုလ်ဝင်ခံလူစု၏ တေမူဂျင်တို့အုပ်စုမှ လူခပ်များကိုပင် သူ့တံခွန်အောက်တွင်ခိုလှုံရန် သွေးဆောင်၍ လူမမည်အရွယ် ခန်မင်းကြီးကို လိုက်လံသုတ်သင်ရန် တိုက်တွန်းလေသည်။

ဝံပုလွေတို့မည်သည် မိမိတို့တစ်အုပ်ကိုမျှ ခေါင်းမဆောင်နိုင်သော အကောင်ငယ်ကလေးကို ထားရိုးထုံးစံမရှိပါ။ ဝံပုလွေကြီးက မလောက်လေးမလောက်စား ထိုအကောင်ငယ်မျိုးကို လိုက်လံရှာဖွေ ကိုက်သတ်သုတ်သင်ပစ်ရိုးမှာ ထုံးစံမတူတာဖြစ်ပါသည် ဟု သွေးထိုးပြောကြားလေသည်။

တားဂေါတိုင်း၏ တံခွန်အောက်သို့ ခိုလှုံရန် သွားရောက်ကြသူတို့သည် အရှင်သစ်

သခင်သစ် ကျေနပ်အားရအောင် ညာသံပေး၍ ကောင်းချီးဩဘာ ပြုကြလေသည်။

တေမူဂျင်ထံအကျိုးအကြောင်း မည်သို့မျှ ကြိုတင်အကြောင်းမကြားဘဲ တားဂေါတိုင်းနှင့် နောက်လိုက်မိုလ်ပါ မြင်းစုမြင်းတပ်ကြီးသည် တေမူဂျင်တို့ လှည်းတဲကြီးများ စခန်းချရာနေရာဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းလာကြလေသည်။ တဲအုပ်စုသို့ရောက်သောအခါ မြင်းစုတချို့သည် တေမူဂျင်တို့၏ နွားများ၊ မြင်းများကို မ၍ ယူဆောင်သွားကြလေသည်။ တားဂေါတိုင်း တစ်ယောက်တည်းသာ ခန်မင်းကြီး၏ တံခွန်ကိုလွှင့်ထားသော တဲဆီသို့ ရှေးရှုဒုန်းစိုင်း စီးနင်းလာလေသည်။

တဲဝသို့ရောက်သောအခါ တားဂေါတိုင်းသည် မြင်းထက်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းကာ တဲအတွင်းသို့ အပြေးဝင်သွား၏။ တဲအတွင်းဝယ် တေမူဂျင်၏ ညီအစ်ကိုတစ်စုတို့ တစ်ဦးတလေမျှ မရှိတော့ချေ။ မိန်းမသားများသာ ကျန်ရစ်လေသည်။ တားဂေါတိုင်းလည်း မိန်းမသားများကို ရန်ရှာရန် လာသည်မဟုတ်။ တေမူဂျင်ကို သုတ်သင်ပစ်ရန်သာ လာသည့်အတွက် တဲပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားပြီးလျှင် မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တက်၍ တေမူဂျင်တို့ ထွက်ပြေးရာနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်လေသည်။

တေမူဂျင်တို့ ထွက်ပြေးသော ခြေရာများကား လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ထင်ထင်ရှားရှားပင် တွေ့ရသည်။ တားဂေါတိုင်းအဖို့ တေမူဂျင်တို့ကို လိုက်ဖမ်းရန်မလိုပေ။ သူတို့ တစ်တွေ ပြေးနိုင်လှလျှင် မြင်းတမော၊ မြင်းတစ်ပန်းလောက်သာ ပြေးနိုင်မည်။ မြင်းသစ်ကို လဲရန် နေရာသို့ရောက်လျှင် အသာအယာဖမ်း၍ရမည်ကို အစဉ်းသိ၏။ မြင်းစီးသမားတချို့ကိုသာ လူယောင်ပြု၍ လိုက်ရန်သာ စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

တေမူဂျင်တို့ ညီအစ်ကိုများကား သစ်တောထူထပ်ရာ အရပ်သို့ ဒုန်းစိုင်းသွားကြသောကြောင့် ရန်သူများ၏ မြားဘေးမှ ကင်းဝေးလေသည်။ တေမူဂျင်၏ညီ လေးသည် ကျော်၊ လေးညှို့ရှင်ကတ်ဆားလည်း မြင်းဒုန်းစိုင်းနေရင်းက နောက်သို့ ပြန်၍ မြားများကို လွှတ်သောကြောင့် ရန်သူများသည် မြားပစ်ကွင်းမိရာအရပ်သို့ မကပ်ရဲကြချေ။ ကပ်လည်း မကပ်ကြ။ လူရောင်သာပြု၍ လိုက်ကြသည်။ တေမူဂျင်တို့ လူသိုက်ကား မြောင်ကြိုလျှိုကြား အရပ်များဆီသို့ ရောက်သွားကြ၏။ မြင်းတစ်ကောင်စာမျှ သွားရုံသာ လမ်းကျဉ်းသို့ ရောက်ကြသဖြင့် မြင်းကို ဒုန်းမစိုင်းနိုင်တော့ချေ။ ညင်ညင်သာသာ စီးသွားကြပြီးလျှင် ဂူတစ်ဂူတွင် အောင်းနေကြလေသည်။

ရန်သူများကား မြောင်ကြို လျှိုကြားသို့ လိုက်မလာကြ။ ထွက်ပေါက် ပြေးပေါက် မှန်သမျှ နေရာများတွင်သာ စခန်းချနေကြလေသည်။

ရက်ပေါင်းအတန်ကြာသောအခါ တေမူဂျင်တို့ လူသိုက်သည် အစာရေစာ ငတ်

ပြတ် မွတ်သိပ်လာတော့၏ အသက်ရှည်ရန် စွန့်စားရုံမှတစ်ပါး၊ အခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ချေ။ တေမူဂျင်သည် ညီငယ်များကို ဂူတွင်း၌သာ ထားခဲ့ပြီးလျှင် ဝန်းရံနေသော ရန်သူများ ကင်းဝေးသွားမှ ဂူအတွင်းမှထွက်၍ ဘေးလွတ်ရာသို့ ပြေးကြရန် မှာကြားပြီးလျှင် သူတစ်ယောက်တည်း တောတွင်းမှထွက်လာကာ ရန်သူများစခန်းချရာစခန်းသို့ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းဖြတ်သန်းလေသည်။ ရန်သူများကား ဝမ်းပန်းတသာ တေမူဂျင်နောက်သို့သာ လိုက်ကြ၏။ တေမူဂျင်လည်း အလျှော့ပေးကာ အညံ့ခံလိုက်၏။

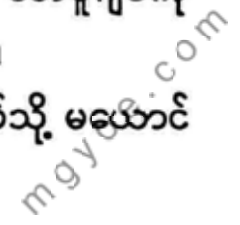
ရန်သူများလည်း တေမူဂျင်ကို ဖမ်းယူကာ တားဂေါတိုင်းစခန်းချရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ တားဂေါတိုင်းလည်း တေမူဂျင်ကို လည်ထောက်တပ်၍ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရန် မြင်းစီးသမားများအား အမိန့်ပေးပြီးလျှင် သူ့လူစုလူဝေးကို တပ်ရပ်၍ ဌာနေဆီသို့ ပြန်ကြလေသည်။

တေမူဂျင်ကား သစ်သားထမ်းပိုးကျည်းကို ပခုံးထက်ထမ်းလျက်၊ လည်ပင်းကို ထူးခတ်လျက်၊ လက်မောင်းကို ထမ်းပိုးတွင် တင်းကျပ်စွာချည်လျက်၊ လက်ကောက်ဝတ်ကို ထမ်းပိုးအစွန်တွင် တင်းစွာတုပ်လျက် ဦးခေါင်းနှင့် လက်တို့ မလှုပ်နိုင် မယှက်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားသော လည်ထောက်ကို ထမ်း၍ သုံးပန်းအဖြစ် လိုက်ပါသွားရလေသည်။

တေမူဂျင်သည် ခြေကျင်လိုက်ရသောကြောင့် အစောင့်တစ်ယောက်သာ ချထားလေသည်။ မြင်းစီးသမားများကား စခန်းတစ်ထောက်ချမည့်နေရာသို့ အလျင် သွားကြလေသည်။

တစ်ည၌သော် တေမူဂျင် လွတ်မြောက်ရန် အခွင့်အရေးကြုံလာ၏။ လသာသာ ညဖြစ်၍ မြစ်တစ်မြစ်၏ ကမ်းပါးတွင် မြင်းစီးသမားများသည် စခန်းချနားနေကြ၏။ တေမူဂျင်သည် သူ့အစောင့်တံ၌ပင် နေရ၏။ သူ့အစောင့်ကား တေမူဂျင် မလှုပ်နိုင်မရှားနိုင်နှင့် မည်သို့မျှ ရန်မမူနိုင်ကြောင်း သဘောပိုက်သဖြင့် အမှတ်တမဲ့နေ၏။ တေမူဂျင်ကား သူ့အစောင့်ကို မေ့သွားအောင် လည်ထောက်အစွန်းဖြင့် ဦးခေါင်းကိုရိုက်၏။ အစောင့်လဲသွားသောအခါမှ မြစ်ရှိရာဆီသို့ အလျင်အမြန်ပြေးပြီးလျှင် ကိုင်းတောကြီးအတွင်းတွင် ပုန်းနေလေသည်။ မကြာမြင့်မီ စခန်းချရာဆီမှာ လူသံသူသံများ ကြားလေသည်။ မြင်းစီးသမားများသည် ဟိုမှသည်မှ လိုက်လံရှာဖွေကြလေသည်။ တေမူဂျင်သည် ရေထဲတွင် ကိုယ်ကိုမြှုပ်လျက် ရေပေါ်တွင် ခေါင်းကိုသာဖော်၍ နေလေသည်။ မြင်းစီးသမားတစ်ဦးသည် ကမ်းပါးသို့ ရောက်လာ၏။ ကိုင်းတောအတွင်း လှမ်းကြည့်၏။ တေမူဂျင်ကို မြင်သွား၏။ သို့ရာတွင် မမြင်ဟန်ဆောင်၍ ရှေ့ဆက်၍ သွားလေသည်။

တေမူဂျင်လည်း အကင်းပါးသူဖြစ်သဖြင့် ထိုမြင်းစီးသမားနောက်သို့ မယောင်

မလည် စွန့်စွန့်စားစား နောက်ယောင်ခံလိုက်သွားလေသည်။

မြင်းစီးသမားသည် သူ့တဲတွင်ရပ်၍ ချည်တိုင်၌ မြင်းကိုချည်၍ တဲတွင်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ တေမူဂျင်သည် မှောင်ရိပ်တွင် ခဏခိုနေ၏။ လူသူလေးပါးမမြင် လောက်မှ တဲရှိရာဆီသို့ အပြေးအလွှားသွားပြီးလျှင် တဲအတွင်းသို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဝင်သွား၏။

မြင်းစီးသမားလည်း တေမူဂျင်ကို မြင်သောအခါ ခေတ္တမျှ မှင်တက်မိနေ၏။ ထို့နောက်မှ လေးစားသော အမူအရာဖြင့် -

“အရှင့်သား၊ ယောက်ျားကောင်းတို့မည်သည် ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊ အဆင်းရဲခံနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အင်္ဂါရပ်နှစ်ရပ်နှင့် ပြည့်စုံအပ်ပေသည်။ အရှင့်သားသည် ထိုအင်္ဂါနှစ်ရပ်နှင့်ပြည့်စုံပါပေသည်။ အရှင့်သား၏ ခမည်းတော်သည် အားကိုးအားထား ပြုနေကြသော သူတို့၏ အသက်စည်းစိမ် အိုးအိမ်ချမ်းသာမှုကို အမြဲရှေ့တန်းတင်၍ ဆောင်ရွက်သူ ဖြစ်ပေသည်။ သူ့ကျေးဇူးကို ငါတို့ အမြဲအောက်မေ့နေပါသည်။ လောလောဆယ်အခြေ၌ ငါတို့မှာ အားကိုးအားထား ရှေ့က မားမားရပ်မည့်သူ မရှိ၍သာ တစ်လက်ပြောင်း၍ နေထိုင်ကြရသည်။ အရှင့်သားသည် ခမည်းတော်၏ ခြေရာကို နင်းမိအောင် ကြိုးစားပါလော့၊ ယခု အနှောင်အဖွဲ့မှ ငါလွတ်ပေးလိုက်မည်။ တစ်ညဉ့်တာအဖို့ သိုးမွေးထည့်ထားသော အိတ်များအတွင်း ခိုအောင်းနေဦးလော့။ နက်ဖြန်ခရီးဆက်သောအခါ မမြင်ကွယ်ရာသို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မြင်းကောင်းတစ်စီးနှင့် စားနပ်ရိက္ခာကို ထည့်ပေးလိုက်မည်။ ခမည်းတော်၏ ခြေရာကို နင်းမိအောင် ကြံဆောင်ပါလော့။”

ဟူ၍ ပြောပြောဆိုဆို လည်ထောက်ကြီးကို ဖြုတ်၍ ကြိုးများကိုဖြေ၍ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ပေး၏။ လည်ထောက်ကြီးကို ခုတ်ထစ်ပြီးလျှင် တဲလယ်ရှိ မီးပုံကြီးထဲသို့ ချ၍ မီးရှို့ပစ်လိုက်၏။ ရေစက်လက်နှင့် ရွဲရွဲစိုနေသော အဝတ်များကို ချွတ်စေ၍ အဝတ်သစ်များကို လဲလှယ်စေပြီးလျှင် တဲနောက်တွင် ဆိုက်ထားသော သိုးမွေးအိတ်များ လိပ်ထားရာ လှည်းသို့ခေါ်သွားပြီးလျှင် အစာရေစာကို ဝလင်အောင်ကျွေး၏။ မြင်းနို့ကိုတိုက်၏။ ထို့နောက် သိုးမွေးအထပ်ထပ် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် အိတ်တစ်ခုအတွင်းသို့သွင်းကာ သိုးမွေးထူထူထဲထဲဖုံးလျက် ကျကျနနစည်းနှောင်ထားခဲ့လေသည်။

နံနက်လင်းအားကြီးအချိန်တွင် မြင်းစီးသမားများသည် စခန်းချရာနေရာသို့ ပြန်လာကြ၏။ တဲပေါက်စေ့လူပျောက်ကို လိုက်ရှာ၏။ ဝန်တင်လှည်းပေါ်တွင် တင်ထားသမျှ ပစ္စည်းများကို လုံဖြင့်ထိုးဆွကြည့်ကြ၏။ လုံသွားတစ်သွားသည် တေမူဂျင်၏ ခြေကို ရှာသွား၏။ တေမူဂျင်သည် ထိုမျှဒဏ်ရာကို မဖြူပေ။

ရှာကြဖွေကြသူများကား လက်လျှော့ကြကာ တဲအသီးသီးသို့ပြန်၍ အိပ်ရာဝင်

နံနက်မိုးသောက်သော် တဲရှင်သည်တဲကိုရုပ်၊ မြင်းအုပ်ကို မ၍ ဝန်တင်လှည်းကို မောင်းကာ ခရီးဆက်လေသည်။ မိုးမလင်းမီ တဲရှင်သည် တေမူဂျင်ကို သိုးမွေးအိတ်ထဲမှ ထုတ်ကာ ...

“အမောင်။ ခန့်မင်းကြီးဘဝကို တည်တံ့အောင် ကြိုးစားပေတော့။ ကောင်းကင်က ဘုရားအပ်နှင်းသော တန်ခိုးအာဏာသည် မောင့်မှာတည်ပါစေသတည်း” ဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်း၍ မြင်းကောင်းတစ်စီးနှင့် စားနပ်ရိက္ခာ အလုံအလောက် ပေးလိုက်သည်။ လမ်းခရီးတွင် လိုရမည်ရအသုံးပြုနိုင်ရန် လေးတစ်စင်းနှင့် မြားနှစ်ချောင်းကိုပါ ပေးလိုက်၏။

တေမူဂျင်သည် တဲရှင်အား နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် မြင်းကိုအပြင်းဒုန်းစိုင်း ထွက်ခွာသွားလေသည်။ သူ့မိခင်ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ တဲဆီသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

မိခင်နှင့် နှမများ ကျန်ရစ်ခဲ့ရာနေရာသို့ ရောက်သောအခါ မီးလောင်ပြင်ကြီးကသာ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်နေတော့သည်။ မိခင်နှင့် နှမများကား ပျောက်ကွယ်နေပေပြီ။ မြင်းအုပ်၊ သိုးအုပ်များလည်း တစ်ကောင်တလေမျှ မရှိတော့ချေ။

တေမူဂျင်သည် စိတ်မောသွား၏။ သို့ရာတွင် စိတ်မပျက်။ သူ့မိခင်နှင့် နှမများသည် တစ်နေရာရာတွင် အသက်ရှင်လျက် ရှိကြမည်ကို တစ်ထစ်ချယုံကြည်၏။ ထို့ကြောင့် မြင်းကိုဇက်တုံ့ကာ ထိုနေရာမှ အလျင်အမြန် ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ခြေရာကောက်၍ တဖြည်းဖြည်းလိုက်လာခဲ့ရာ သူ့မိခင်နှင့် နှမများ ပုန်းအောင်းနေရာ နေရာကိုတွေ့လေသည်။ မိခင်နှင့် နှမများကိုသာမက သူ့ညီ လေးညှို့ရှင်ကတ်ဆားနှင့် ညီဝမ်းကွဲဗေကူတိုင်းကိုပါ တွေ့လေသည်။ သူ့မိသားစုကား အစာရေစာငတ်လှငတ်ခင်ဖြစ်နေပေပြီ။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဟူ၍ မြင်းရှစ်ကောင်သာ ကြီးဖြင့်သိ၍ ချည်ထားတော့သည်။ တေမူဂျင်သည် သူ့မိသားစုကိုခေါ်၍ မြင်းရှစ်ကောင်ကိုဆွဲ၍ ညဉ့်အခါခရီးဆက်၍ နေအခါ ပုန်းအောင်း၍ ရပ်ဝေးနေမိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ ခရီးနှင့်ကြလေသည်။

လမ်းခရီးတွင် တေမူဂျင်တို့ မိသားစုသည် အစား အလွန်ဆင်းရဲလေသည်။ ညီဝမ်းကွဲ ဗေကူတိုင်းက တေမူဂျင်စီးလာခဲ့သောမြင်းကိုယူ၍ တောအုပ်အတွင်းသို့ သွားပြီးလျှင် ရှဉ့်ထောင်ရလေသည်။ တေမူဂျင်တို့ ညီအစ်ကိုသည် မြစ်များချောင်းများတွေ့လျှင် ငါးမြား၍ ငါးခြောက်လှန်းကြရသည်။ ငါးခြောက်နှင့် ရှဉ့်သားခြောက်ကိုသာ မိသားစုမျှတ၍ စားကြရလေသည်။

တစ်နေ့သော် နေ့ခင်းနေ့လယ် ပုန်းအောင်းနေစဉ် မြင်းများကိုလွှတ်ထားလေရာ အလစ်ချောင်းနေသော မြင်းသူခိုးများက မြင်းရှစ်ကောင်ကို မ၍ ထွက်ပြေးကြလေသည်။

mgyc.com

တေမူဂျင်တို့ မိသားစုကား ခရီးလမ်းဆုံးသို့ရောက်အောင် ခြေကျင်သွား၍ မဖြစ်
 ချေ။ မြင်းခိုးများနောက်သို့ လိုက်ရန် တစ်လမ်းသာရှိပေသည်။ တေမူဂျင်သည် ရှဉ့်ထောင်
 နေသောညီ ပြန်အလာကိုစောင့်၍ သူ့ညီ ပြန်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မိသားစုကို စောင့်
 ရှောက်ရန် ညီနှစ်ယောက်ကို အပ်ထားခဲ့ပြီးလျှင် မြင်းကိုစီး၍ မြင်းသူခိုးများနောက်သို့
 ခြေရာခံ၍လိုက်လေသည်။ မြင်းသူခိုးများကား ခိုးရာပါပစ္စည်းများကို မမြင်အောင် မျက်
 ခြည်ဖြတ်၍ ပြေးကြလေသည်။

စတုတ္ထမြောက်နေ့၊ နေထွက် အပြုတွင် တေမူဂျင်သည် မြင်းခြေရာများအနီးတွင်
 မြင်းနို့ညှစ်နေသော သက်တူရွယ်တူ မွန်ဂိုသူရဲကောင်းတစ်ဦးကို တွေ့လေသည်။

တေမူဂျင်သည် ထိုမွန်ဂိုကို လှမ်း၍ မြင်းပေါ်ကပင်ဇော်သတ်ကာ ...

“ဗျိုရဲဘော်။ မြင်းရှစ်ကောင်နဲ့၊ မြင်းစီးသမားများကို မမြင်ဘူးလား။”

ဟု မေးလေသည်။ ထိုမွန်ဂိုကလည်း တေမူဂျင်အား မျက်စောင်းတစ်ချက် စောင်း
 ဝဲကြည့်လိုက်၏။ သူ့ညှစ်နေသော မြင်းနို့ထည့်ထားသောအိတ်ကို မြက်ပင်ရှည်ကြီးများတွင်
 ချည်လိုက်ပြီးနောက် ...

“ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာ မောပန်းလာပုံရတယ်။ စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်နေပုံလည်းရ
 တယ်။ မြင်းပေါ်ကဆင်းဦးဗျာ။ ကျုပ်နာမည်က ‘ဗော်ချူး’ လို့ ခေါ်တယ်။ ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့
 အတူတူ လိုက်ခဲ့မယ်” ဟု ပြောလေသည်။

ဗော်ချူးသည် တေမူဂျင်စီးလာသော မြင်းကိုကြိုးဖြင့်လံ၍ မြက်တောထဲတွင်
 လွှတ်လိုက်၏။ တေမူဂျင်ကို မြင်းနို့တိုက်၍ဧည့်ဝတ်ပြု၏။ ပြီးမှ သူကျောင်းနေသော
 မြင်းအုပ်ထဲမှ မြင်းဖြူတစ်ကောင်ကိုယူ၍ ကုန်းနှီးတင်ပြီးသော် တေမူဂျင်အားပေး၏။
 သူလည်း မြင်းကောင်းတစ်စီးကိုယူ၍ စီးကြပြီးသော် နှစ်ယောက်သား ခရီးဆက်ကြလေ
 သည်။

သုံးရက်ကြာသောအခါ နှစ်ယောက်သားသည် မြင်းသူခိုးများ စခန်းချရာနေရာကို
 တွေ့လေသည်။ ခိုးသွားသောမြင်းရှစ်ကောင်အား တဲများအနီးတွင် မြက်စားရန် လွှတ်ထား
 လေသည်။ နှစ်ယောက်သားသည် စခန်းချရာနေရာသို့ဝင်၍ မြင်းရှစ်ကောင်ကို မောင်းနှင်
 ယူခဲ့လေသည်။

မြင်းသူခိုးများလည်း မြင်းရှစ်ကောင် လာရောက်ယူငင်သွားကြောင်း သိသည်နှင့်
 တစ်ပြိုင်နက် အနောက်က ဒုန်းစိုင်းလိုက်လာကြလေသည်။ မြင်းသူခိုးထဲမှ ဗိုလ်လုပ်သူ
 ကား မြင်းကိုပြန်ဖမ်းရန် သားရေကျော့ကွင်းရှည်ကြီး တယမ်းယမ်းဝင့်လျက် မြင်းဖြူကြီးကို
 စီးလျက် လိုက်လာလေသည်။ တေမူဂျင်တို့နှစ်ယောက်သား မြင်းများကို ခွာသံ မြောင်း

“ရဲဘော် ဖော်ချူး၊ ရဲဘော်သာ မြင်းခိုးများနောက်သို့ ငါနှင့်လိုက်မလာလျှင် ဤမြင်းရှစ်ကောင်ကို ငါ ရှာတွေ့မည်မဟုတ်။ မြင်းရှစ်ကောင်စလုံးကို ပြန်လည် သိမ်းယူ လာနိုင်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဤမြင်းရှစ်ကောင်အနက် ကြိုက်ရာလေးကောင်ကို ယူ ပေလော့”

ဟု ပေးလေသည်။

ဖော်ချူးလည်း ဦးခေါင်းကို အတွင်သာယမ်းလျက်

“ရဲဘော် တေမူဂျင်၊ ရဲဘော်ပြောသည့်အတိုင်း ရဲဘော်ထံမှ မြင်းလေးကောင်ကို ငါယူပါလျှင် ငါသည် သင့်ထံမှလာဘိလာဘိကို မျှော်ကိုး၍ ကူညီရာ မရောက်တုံလော။ စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတို့ကား အဟောသိကံ ဖြစ်မသွားတုံပါလော။ ရဲဘော် ရောင်းရင်း ပီသပါဦးမည်လော။ ငါကားမယူလို။ သင့်ပစ္စည်းများကို သင်ပင်ယူတုံလော”

ဟု ငြင်းဆို၏။

တေမူဂျင်လည်း ...

“မှန်ပေ၏ ရဲဘော်။ ကုန်သည်တစ်ဦးသည် သူ၏ အရင်းအနှီးပြုသော ကုန် ပစ္စည်းက မြတ်စွန်းသည့်အမြတ်ကိုသာ အလိုရှိသကဲ့သို့ တို့မွန်ဂိုလူမျိုးလည်း သူရသတ္တိ နှင့် ရင်းနှီး၍ရသော ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့ကိုသာ အလိုရှိစမြဲ ဖြစ်သည်”

ဟု ပြန်လည်ပြောကြားလေသည်။

တေမူဂျင်သည် ဖော်ချူးတို့အုပ်စုနှင့် တွေ့ကြုံခင်မင် ရင်းနှီးရခြင်းသည်ပင်လျှင် အင်အားစုတစ်စုကို စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖော်ချူး၏ ဖခင်သည် မြင်းအုပ်ကြီးများ၊ သိုးအုပ်ကြီးများ၊ နွားအုပ်ကြီးများကို ပိုင်ဆိုင်သော အုပ်စုသူကြီး ဖြစ်သဖြင့် လူသူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား၊ ရိက္ခာအင်အားနှင့် တောင့်တင်းခိုင်မာသူ ဖြစ်လေသည်။

တေမူဂျင်သည် တစ်စတစ်စ အတွေ့အကြုံများလာလေသည်။ အစစအရာရာ တွင် ရင့်ကျက်လာလေသည်။ မုဆိုးစိုင်းသင်ဆိုသကဲ့သို့ ရန်သူများ၏ ပရိယာယ်၊ မာယာ တို့ကိုပင် နားလည်တတ်ကျွမ်းလာလေသည်။ သူတို့၏ ပရိယာယ်မာယာမျိုးဖြင့် သူတို့ကို ငါးကြင်းဆီနှင့် ငါးကြင်းကြော်နိုင်စွမ်း ရှိလာလေပြီ။

တေမူဂျင်၏ အစုတွင် ခန်မင်းကြီး အဝဆက်ခံယူခဲ့စဉ်က စွန့်ခွာသွားကြသော ဖခင်ကြီး၏ နောက်လိုက်ငယ်သား သူရဲကောင်းအများပင် ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာကြ သည်။ တေမူဂျင်၏ စွမ်းရည်သတ္တိ ကြံရည်ဖန်ရည်ကို ကိုးစားလာကြသည်။ တေမူဂျင်၏ အရိပ်တွင် ပြန်လည်ခိုလှုံလာကြတော့သည်။

ကောသွားသော ရေနက်နေရာတွင် ရေစီးရေမြန်ရှင်သန်၍ နက်ရှိုင်းလာလေပြီ။

ပြိုအက်ပျက်စီးသွားသော ကျောက်စိုင့်ကျောက်ခဲနေရာတွင် ကျောက်သားကျောက်ထု ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းလာလေသည်။

တေမူဂျင်သည် စားကျက်မြေ စားကျက်ကောင်းမွန်းသမျှကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရန်သူများလက်မှ သိမ်းယူပြီးလျှင် သူ့နောက်လိုက်နောက်ပါများကို ချထားပေး၏။ သူနှင့် ဘက်ပြိုင်ရမည့် ရန်စွယ်ရန်ငြောင့် ဟူသမျှကို သူ ကျွမ်းကျင်ပါးနပ်လိမ္မာမှုဖြင့် ရှောင်ကွင်း ပြီးလျှင် ရန်ငြိမ်းအောင် အမြဲဆောင်ရွက်နေလေသည်။

တေမူဂျင်ကား အတွေ့အကြုံ များလာလေသည်နှင့်အမျှ အလိမ္မာလည်း ကြီးလာ လေသည်။ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်လည်း တိုးတက်လာလေသည်။

သူ့ဖခင်ကြီး စိုးမိုးခဲ့သော နယ်မြေတစ်လျှောက်လုံးကို သူပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် စိုးမိုးနိုင် လေပြီ။ သူ့နောက်လိုက်မှန်သမျှကို အကာအကွယ်ပေးနိုင်လေပြီ။ နောက်လိုက် နောက်ပါ မှန်သမျှ၏ အကျိုးစီးပွားကို ရှေ့တန်းထား၍ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်လေပြီ။

မွန်ဂိုတို့၏ ဒေသတစ်လျှောက်တွင် ...

“တေမူဂျင်တို့ ညီအစ်ကိုများကတော့ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုအင်အားတောင့် တင်းလှပါတကား”

ဟု ချီးကျူးသြဘာ ထောမနာစကား ပြောကြားကြလေ့ရှိသည်။

တေမူဂျင်ကား ‘တက်မည့်မီးစအိုနှင့် ရဲရဲ’ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်မည့် မီးရှူးမီးပန်းပမာ မီးရှိုန်မီးဝါပြင်းပစ္စာ ထွန်းလင်းနေတော့သည်။

အသက်အရွယ်အားဖြင့် တစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ် အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ကျော်စောသတင်းကား အတိုင်းထက်အလွန် ပျံ့နှံ့နေလေပြီ။

တေမူဂျင်ကား ဆယ့်သုံးနှစ်သားက မျက်စိကျခဲ့သော ဘော်တိုင်းကို ကြင်ယာ အဖြစ် မြှောက်စားရန် လိုက်လံရှာဖွေတော့သည်။

ခန်မင်းကြီး၏ပွဲဦးထွက် သေနင်္ဂဗျူဟာ

မွန်ဂိုတို့ကို သူတို့ခေတ်ကမ္ဘာသားတို့က လေးနှင့်မြားလူမျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြသည်။ သူတို့ကို နေ့တာရှည်အရပ်တွင် နေထိုင်သောလူမျိုးဟူ၍လည်း သမုတ်ကြသည်။ ဖြူဖွေးမြင့်မားသော တောင်ရိုးတောင်တန်းများတွင် နေထိုင်ကြသော လူမျိုး ဟူ၍လည်း သမုတ်ကြသည်။ သူတို့ခေတ်နိုင်ငံအများကပင် မွန်ဂိုတို့ကို လူရိုင်းလူကြမ်း မြောက်ပိုင်းသားများဟု ခေါ်တွင်လေသည်။

စင်စစ်သော် မွန်ဂိုတို့သည် သဘောကောင်းသော လူမျိုးဖြစ်သည်။ ရွှင်ရွှင်ပျပျ နေတတ်သော လူမျိုးဖြစ်သည်။ စကားပြောရာတွင်ပင် အသောညှပ်၍ ရယ်ရွန်းဖတ်ရွန်းပြောတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဘဝကို အရည်လည်သူများဖြစ်သည်။ ဘဝဟူသည် အလုပ်နှင့်လက်မပြတ်လုပ်ရသော အချိန်ကာလ၊ မချစ်မနှစ်သက်သူများနှင့် အတူတကွနေရသော အချိန်ကာလ၊ အမြဲမပြတ် ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြုံရသောကာလ ဟူ၍ နားလည်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုခမ္မတာမျိုးမှ ကင်းလွတ်နေချိန်တွင် ပျော်ကြရွှင်ကြ ပြက်လုံးထုတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တေမူဂျင်လည်း မွန်ဂိုလူမျိုးအစစ် ဖြစ်သည်။ သူလည်း ဘဝအတွေ့အကြုံနာသူ ဖြစ်သည်။ ဘဝအတွေ့အကြုံ နာသည်နှင့်အမျှ သဘောကောင်းသည်။ ရယ်ရယ်မောမော နေတတ်သည်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ်ကြုံလျှင် အားရပါးရ စားတတ်သူဖြစ်သည်။

မွန်ဂိုတို့အဖို့ မင်္ဂလာဆောင်နှင့်ချိန်နှင့် အသုဘအခမ်းအနား ကျင်းပချိန်သည် ပွဲကြီးလမ်းကြီး ကျင်းပချိန်ပင် ဖြစ်သည်။

တေမူဂျင်သည် မင်္ဂလာဆောင်နှင်းရန် ဘော်တိုင်းတို့အုပ်စုသို့ ရောက်သွားသော အချိန်သည် ပွဲကြီးလမ်းကြီး ကျင်းပချိန်ပင် ဖြစ်၏။

ဘော်တိုင်း၏ တဲစုသို့ လူငယ်လူရွယ်ပေါင်းများစွာသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆိုက် ရောက်လာသောအခါ တဲစုကြီးတစ်ခုလုံးသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွား၏။ လူငယ်များတွင် လက်နက်အပြည့်အစုံပါ၏။ ဆိတ်သားရေဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားသော စစ်ဝတ်စစ်စားများကို ဝတ်ဆင်လာသူများဖြစ်ကြ၏။ သားရေအင်္ကျီပွပွကို ဝတ်ဆင်ထားကြ၏။ ရင်ဘတ်တွင် တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် ထူထူထဲထဲ ဆေးခြယ်ထားသော မိန်ညိုချပ်ကာများကို ဝတ်ဆင်လာကြ၏။ မြင်းကုန်းနှီးဦးတွင်လည်း ရေစည်အိတ်ကြီးများကို တင်ဆောင်လာ ကြ၏။ အဲမောင်းလုံရှည်များကို ကျောနောက်တွင် ထိုးထိုးထောင်ထောင် သိုင်းလာကြ၏။ မျက်နှာပေါ်တွင်လည်း လေအေးဒဏ်မှကာကွယ်နိုင်ရန် မျက်နှာဆီကို သုတ်လိမ်းထားသော ကြောင့် မျက်နှာများလည်း ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ညစ်ထက်ထတ် ပေကျနေကြလေသည်။

တဲဝိုင်းအတွင်းသို့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လူငယ်က ဝင်ရောက်လာသောအခါ ဘော်တိုင်း၏ ဖခင်သည် သမက်လောင်းကို မှတ်မိတော့၏။

“အမောင့်ကို ရန်သူတွေက ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားတဲ့ သတင်းကိုကြားရတော့ သမက်တစ်ယောက်တော့ ဆုံးပြီ။ အသက်ရှင်လျက်သားမှ ပြန်လာပါလေမလားလို့ တောင် ထင်မှတ်မိတယ်”

ဟု နှုတ်ဆက်ကျိစယ်လေသည်။

တေမူဂျင်ကလည်း

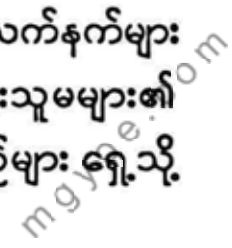
“အခု၊ အဘသမက် တစ်ယောက်တည်းမကပါဘူး။ လူပျိုရုံတွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်း ကြီးနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ ပြန်လာပြီလေ”

ဟု ပြန်နှုတ်လေသည်။

နားထောင်နေသော ပရိသတ်ကား တအုန်းအုန်း ပွဲကျသွားလေသည်။ တဲဝိုင်းစုက လူများလည်း သတို့သားနှင့်ရဲရွဲတော်များကို နေရာထိုင်ခင်း ပေးအပ်ချထားကြလေသည်။

မင်္ဂလာဆောင် အခမ်းအနားကျင်းပရန် ချက်ရေးပြုတ်ရေးကို စတင် စီမံကြတော့ သည်။ မီးခဲရဲရဲပေါ်တွင် သိုးကောင်လုံးများကို ကင်ကြသည်။ မြင်းသား ဆူဆူဝဝများကို အတုံးကြီးကြီးတုံး၍ အိုးများတွင် ပြုတ်ကြသည်။

တေမူဂျင်၏ ရဲဘော်များလည်း ဘော်တိုင်းဖခင်၏ တဲပေါက်ဝတွင် လက်နက်များ ကို စုပုံထားကြပြီးလျှင် တဲအတွင်းသို့ ဝင်ကြ၏။ တဲအတွင်းတွင် လူကြီးသူမများ၏ လက်ယာဘက်တွင် ထိုင်ကြ၏။ ဒိန်ချဉ်နှင့် ချက်အရက်များကား ဧည့်သည်များ ရှေ့သို့

ရောက်လာ၏။ ဧည့်သည်များလည်း ဒိန်ချဉ်ကိုသောက်လိုက်၊ အရက်ခွက်များကို မော့လိုက် ဖြင့် အစာမစားမီ လည်ချောင်းရှင်းနေကြလေသည်။ စည်းချက် ဝါးချက် ကျအောင်လည်း လက်ခုပ်များတီးလိုက်၊ ဒိန်ချဉ်များကို သောက်လိုက်ဖြင့် အစားကို စောင့်မျှော်နေကြလေ သည်။ အရက်ပွဲကိုယူလာတိုင်း ယူလာတိုင်း အရက်ယူလာသူသည် တဲအပြင်သို့ထွက်၍ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ မြောက်တင် ပူဇော်ပသကြလေသည်။ တင်ပြီးမြောက်ပြီးမှ ဧည့်သည် များကို တည်ခင်းဧည့်ခံလေသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တင်တိုင်းမြောက်တိုင်း ကြိုး တစ်ချောင်းတပ်တယောများသည် နတ်ဒိုးများကို တီးပေးကြလေသည်။

လူငယ်လူရွယ်များကား ခပ်ထွေထွေ ဖြစ်လာကြ၍ ထိုင်ရာမှထကြကာ တစ် ယောက်နားရွက်ကို တစ်ယောက် ဆွဲကြလေသည်။ ပါးစပ်ကလည်း လည်ချောင်းကျယ်ဟဲ့ ဒိန်ချဉ်ချောချောဝင်ဟဲ့၊ အရက်တရဟောဆင်းဟဲ့ဟဲ့ ပြောဆိုကာ နောက်ပြောင်ကြလေ သည်။ သမင်သားရေဖြင့် ချုပ်ထားသော ဖိနပ်များကိုလည်း ဘယ်ခြေမြောက်လိုက် ညာ ခြေမြောက်လိုက်၊ ဘယ်လက်မြောက်လိုက်၊ ညာလက်မြောက်လိုက်ဖြင့် ကိုးရိုးကားရား ကခုန်မြူးထူးနေကြလေသည်။

လူကြီးသူမများလည်း ရိုးတိုးရွတ် ဖြစ်လာလျက် လူငယ်တို့နှင့်ရော၍ ကိုးရိုး ကားရား ကခုန်ကြလေသည်။

အတန်ကြာသော် သိုးကောင်လုံးကင်၊ မြင်းသားပြုတ်ဟင်းလျာတို့သည် ကင်ပြီး မြောက်ပြီး မွှေးရနံ့တထောင်းထောင်းနှင့် ရှေ့သို့ရောက်လာ၏။ အငွေ့တထောင်းထောင်း နှင့် ဖြူဖွေးကော့အိနေသော ထမင်းပွဲများလည်း ပွဲရုံရောက်လာ၏။

လူကြီးသူမများနှင့် လူငယ်များကား ပလုတ်ပလောင်း မြိန်ရေရှက်ရေ စားသောက် ကြတော့၏။ လာ၍ ချတိုင်းချတိုင်းသော ထမင်းဟင်းများကား ပြောင်၍ ပြောင်၍သာ သွားတော့၏။ ထမင်းလိုက်ပွဲများကား လက်ဆက်မပြတ် လိုက်ကြရ၏။

မင်္ဂလာပွဲကြီးကား အစားအသောက်အလှုံ့ပယ် ကျွေးမွေးဧည့်ခံသော ပွဲကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ လိုလေသေးမရှိ မြိန်နိုးမြိန်ဖွယ် စားသောက်ကြရလေသည်။

ဧည့်သည်များကို သုံးရက်တိုင်တိုင် ဧည့်ခံကျွေးမွေးပြီးနောက် တတိယမြောက် နေ့တွင် မင်္ဂလာပွဲသဘင်ကို တဲစုလူကြီး၏ တဲအတွင်း၌ ကျင်းပလေသည်။

ဘော်တိုင်းသည် သားရေပျော့အဖြူ သင်တိုင်းရှည်ကြီးကို ဝတ်ထားသည်။ ဆံပင် ကိုလည်း ကျစ်ဆံမြီး ကျစ်ထားသည်။ ဆံကျစ်လိမ်များတွင် ငွေဒင်္ဂါးများ၊ ငွေအရပ်ကလေး များကို စီခြယ်ထားသည်။ ဦးခေါင်းထက်တွင် အဖိုးတန်ပိုးချည်ဖြင့် လှပစွာရက်လုပ်ထား သော ခမောက်ချွန်ကို နားရွက်ထိအောင် ဆောင်းထားလေသည်။ လက်ဝဲတစ်နေရာတွင်

ပိပိရီရီ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေလေသည်။ မင်္ဂလာအခါတော် ကျချိန်၌ အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဘော်တိုင်းသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ပြေးလေသည်။ တေမူဂျင်သည် နောက်မှလိုက်၍ ဖမ်းရသည်။ ဘော်တိုင်းသည် အခြားတဲများသို့ ဖြတ်ကျော်ပြေးလွှားပြီး သည့်နောက် သူ့အစ်မများ ညီမများထဲသို့ ပြေးဝင်ရလေသည်။ သူ့အစ်မများ၊ ညီမများသည် ဘော်တိုင်းကို အတင်းဆွဲထား၏။ တေမူဂျင်သည် ဘော်တိုင်းကို သူ့အစ်မများ၊ ညီမများလက်မှ မရမကလုယူရလေသည်။ ဘော်တိုင်းကို လက်ဝယ်ရရှိသောအခါ တေမူဂျင်သည် ဘော်တိုင်းကို ပွေ့ချီယူငင်ကာ သူ့မြင်းပေါ်သို့ တင်ရလေသည်။

ဤတွင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားကား ပြီးဆုံးသွားတော့၏။ လေးနှစ်ကျော်မျှ စောင့်၍ အသက်တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော ဘော်တိုင်းကား ခန်မင်းကြီး၏ ကြင်လျာတော် ဖြစ်သွားလေပြီ။

ဖခင်၏ တဲစုမှ တေမူဂျင်နောက်သို့ လိုက်သောအခါ၌မူ ခါးနှင့်ရင်တစ်လျှောက် လုံးကို ရစ်ပတ်ထားသော ခါးစည်းအပြာကို ရစ်ပတ်လျက်၊ မြင်းကိုစီးလျက် လိုက်ပါသွားလေသည်။ သူ့ရံရွှေတော်များကား တေမူဂျင်၏မိခင်ကို ပဏ္ဏာကာရပြုရန် မြွေပါအမွှေးဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ယူဆောင်လာကြရလေသည်။

တေမူဂျင်၏ တဲသို့ရောက်လျှင် ဘော်တိုင်းသည် တေမူဂျင်၏ တဲကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းရတော့မည်။ မွေးမြူထားသော တိရစ္ဆာန်များ၏ နို့ကို ညှစ်ရတော့မည်။ တဲစုမှ ယောက်ျားများ စစ်ထွက်လျှင် သိုးအုပ်၊ နွားအုပ်၊ မြင်းအုပ်များကို ထိန်းကျောင်းရတော့မည်။ တဲအတွက် အမိုးအကာလုပ်ရန် သားရေပျော့များကို ပြုလုပ်ရတော့မည်။ အဝတ်အစားများကို ချုပ်လုပ်ပေးရမည်။ ဖိနပ်၊ ခြေစွပ်၊ ခြေနင်းများကို ရက်လုပ်ပေးရတော့မည်။

ခန်မင်းကြီး၏ ကြင်လျာတော်အတွက် တာဝန်ကား ဤမျှများပြားပေသည်။ သို့သော် ဘော်တိုင်းကား ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ရောမအင်ပါယာထက် ကြီးမားသော မွန်ဂို အင်ပါယာကြီးကို စိုးစံခဲ့သော ဧကရီ မိဖုရားကြီးအဖြစ်၊ သားသုံးယောက်၏ မယ်တော်အဖြစ် 'ဧကရီဘော်တိုင်းဖီဂျင်' ဟူ၍ ထင်ရှားကျော်စော မော်ကွန်းတင်ခဲ့သော အမျိုးသမီးကြီး ဖြစ်လေသည်။

တေမူဂျင်သည် ကြင်လျာတော်လည်းပြည့်စုံ၊ ခြွေရံသင်းပင်းနှင့် ပြည့်စုံ အခြေတောင့်တင်းလာသောအခါ ရှေ့ရေးကို မျှော်မှန်းတော့သည်။ ခန်အဖြစ် တည်တံ့ခိုင်မြဲရန်မှာ မဟာမိတ်အုပ်စုများ လိုသည်။ အုပ်စုအတွင်းတွင်လည်း စည်းလုံးညီညွတ်ရန်လိုသည်။ မဟာမိတ်အဖြစ် လူဟောင်းများကို ရှာဖွေစည်းရုံးရမည်။ လူသစ်များကိုလည်း ရှာဖွေ ထပ်လောင်းစည်းရုံးရမည်ကို သဘောပေါက်သည်။ ထို့ကြောင့် မဟာမိတ် အဟောင်း

mgj.com

များကို ပိုမိုရင်းနှီးရန် စတင်ဆောင်ရွက်တော့သည်။

တေမူဂျင်သည် သူ့သွေးသောက် ရောင်းရင်းလူငယ် ရဲဘော်များကို ခေါ်၍ သူ့ဖခင်နှင့် သွေးသောက်ဖြစ်သော ကာရိတ်အုပ်စုမှ 'တိုဂရူခန်'ထံ ခါကောင်းရက်သာ ရွေး၍ ရှေးဦးစွာ သွားလေသည်။ လက်ဆောင်မွန် လက်ဆောင်ကောင်းအဖြစ် မြေပါမွေးနှင့် ရက်လုပ်ထားသော ဝတ်ရုံကြီးကိုပါ ယူဆောင်သွားလေသည်။

တိုဂရူခန်သည် နဂိုပကတိ စိတ်နေသဘောထားဖြင့် တည်ကြည်ဖြောင့်မတ် သမာဓိရှိသူ ဖြစ်သည်။ ရန်စမရှယ် ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ နေလိုသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ကာရိတ် အုပ်စုဝင်အစုအသင်းများစွာသည် နက်စတိုရီ ခရစ်ယာန်များဖြစ်သည်။ သူ့ကား ခရစ်ယာန် မဟုတ်သေးသော်လည်း ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဒေသနာတို့ကို လေးစားလိုက်နာသူ ဖြစ်သည်။ သူ့အာဏာစက် ပျံ့နှံ့ရာဒေသလည်း ကျယ်ဝန်းပေသည်။ သူ့အုပ်စုတွင် ခိုလှုံကြသော အုပ်စုဝင်များကား အများအားဖြင့် တရုတ်လူမျိုးများ ဖြစ်သောကြောင့် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ဖြင့်သာ အသက်မွေးကြ၏။ ခနအင်အား ဖွံ့ဖြိုးကြသည်နှင့်အမျှ အနေအထိုင် အစား အသောက် အဝတ်အစားတို့တွင် ခမ်းခမ်းနားနားထွေရာလေးပါး နေထိုင်စားသောက် ဝတ်စားတတ်သူများ ဖြစ်ပေသည်။

တေမူဂျင်သည် တိုဂရူခန်ထံ ပထမအကြိမ် ချစ်ကြည်ရေးခရီး လာရောက်လည် ပတ်သူ ဖြစ်သဖြင့် အာလာပသလ္လာပ စကားတို့ကိုသာ ဆို၏။ သူ့ဖခင်သည် တိုဂရူခန် အား မည်မျှ လေးစားကြည်ညိုကြောင်း အကြည်တော်အဖြစ် မည်မျှအားကိုးကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်များကိုသာ သတိတရ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလေသည်။ အကူအညီ၊ အမအစနှင့် ပတ်သက်သော စကားတို့ကိုမူ တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ မပြောမဆိုပေ။

ပြန်ခါနီး တိုဂရူခန်အား သွားရောက် ဂါရဝပြု၏ ခွင့်ပန်သောအခါ၌မူ တိုဂရူခန် က

“သားမောင်၊ အမောင့်ခမည်းတော်နှင့် ငါကားသွေးသောက်ရဲဘော်များ ဖြစ်ခဲ့ သည်။ အမောင့်ခမည်းတော်ကို ဆက်ခံသော မောင်ကား အသက်အရွယ် နုနယ်ပေသေး သည်။ ကျောထောက်နောက်ခံလည်း လိုအပ်ပေသေးသည်။ အမောင့်မှာ ငြိုးသူရန်ဖက် ရန်ပြိုင်ရန်စမည့် သူများလည်းများမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ မစိုးရိမ်လင့် သားမောင်၊ အရေးကြုံလာပါက ဘထွေးတော်ထံသို့ အကြောင်းကြားရန် ဦးမလေးပါလင့်။ အမောင့် အတွက် မားမားရပ်မည်ကိုကား စိတ်ချ ယုံကြည်ပါတော့”

ဟူ၍ အားပေးစကား ပြောကြားလေသည်။

ခရီးထွက်ရာမှ မိမိအုပ်စုသို့ ပြန်ရောက်၍ မကြာမြင့်မီပင် ရန်မီးတစ်စ တောက်လာ

လေသည်။ တေမူဂျင်၏မိခင် ဟောလွန်း၏ ဇာတိရပ်မြေမှ အုပ်စုသည် အလုံးအရင်းနှင့် လာရောက်ကြလေသည်။ ထိုသူများကား တန်ဒရာဒေသဝန်းကျင်မှ လူမျိုးစုဖြစ်သည်။ မွန်ဂိုဝေါဟာရဖြင့် ရေခဲနေသောကမ္ဘာမြူဆီက လူမျိုးစုဖြစ်သည်။ ထိုလူမျိုးစုသည် ခွေးများ၊ ဝန်ဆွဲဒရယ်များ တပ်သော စွပ်ဖားလှည်းများကို စီးနင်းသူများဖြစ်သည်။ ထိုသူများကား 'မေရကစ်လူမျိုး'များ ဖြစ်သည်။ မွန်ဂိုတို့နှင့်မတူ၊ လူရိုင်းများဖြစ်သည်။ မွန်ဂိုတို့ကဲ့သို့ မြင်းစီးသူရဲကောင်းများ မဟုတ်သော်လည်း တိုက်ရည်ခိုက်ရည်တွင် ဇွဲနပ်နှင့် တိုက်ခိုက် တတ်သူများ ဖြစ်သည်။ ထိုလူများ ဆင်းသက်လာသောအကြောင်းရင်းမှာ တေမူဂျင်၏ ဖခင် စခဲသောရန်စကို ရန်တုံ့ချေရန် လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ တေမူဂျင်၏ ကြင်လျာတော်ကို ခိုးယူ၍ ဟောလွန်းနှင့်မြန်းခဲသော သတို့သား၏အမျိုးအနွယ်များကို အစားပေးရန်ဖြစ်သည်။

တေမူဂျင်ကား ဖခင် အဆိပ်သင့်၍ ကွယ်လွန်သွားသည့်အတွက် ရန်တုံ့ပြေပြီဟု အောက်မေ့နေ၏။ လူရိုင်းများပီပီ ဤမျှ သဲသဲမဲမဲ အစွဲကြီးလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ခဲ့ချေ။

သို့ရာတွင် မမျှော်လင့်သောရန်ကား ဘွားခနဲ ပေါ်လာ၏။ ညဉ့်တစ်ညဉ့် မှောင် နှင့်မည်းမည်း တိတ်ဆိတ်နေသောအချိန်တွင် တေမူဂျင်၏ အုပ်စုအတွင်းသို့ မီးတုတ်များ ပစ်ခတ်ဝင်လာတော့၏။ လူသူအလုံးအရင်းနှင့် ဖိတိုက်လာ၏။ အကျအရှုံးများစွာခံ၍ တိုက်၏။ တေမူဂျင်သည် မြင်းတစ်စီးကိုယူ၍ မြားဖြင့်ပစ်ခတ်၍ လူစုလူအုပ်အတွင်းမှ ချင်းနင်းထိုးဖောက် ထွက်ခွာသွားရလေသည်။ မေရကစ်လူမျိုးများကား ဘော်တိုင်းကို လက်ရဖမ်းယူပြီးနောက် တဲများကိုမီးရှို့ပြီးလျှင် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

တေမူဂျင်သည် တိုဂရူခန်ထံ အလျင်အမြန်သွား၍ လူသူအင်အား တောင်းခံရ လေသည်။ တိုဂရူခန်သည် ကတိပေးခဲ့သည့်အတိုင်းပင် မဆိုင်းမတွ လူသူ အလုံးအရင်း၊ လက်နက်အပြည့်အစုံ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်း အမြောက်အမြားကို ပေးအပ်လိုက်လေသည်။ အားသစ်ခွန်သစ် ပြည့်လာသောတေမူဂျင်သည် တန်ဒရာဒေသ ဝန်းကျင်သို့ အလျင်အမြန် မနားမနေ ချီတက်ကြလေသည်။

လသာသာညဉ့်တစ်ညဉ့်တွင် မွန်ဂိုမြင်းတပ်ကြီးသည် မေရကစ်လူမျိုးတို့ နေထိုင် ရာ ရွာကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်ကြ၏။ တောင်ရိုးတောင်တန်းမှစီး၍ ရွာကြီးကို လရောင်အောက် တွင် ထင်ရှားစွာ မြင်ရလေသည်။ မွန်ဂိုမြင်းတပ်ကြီးသည် တောင်ပေါ်မှဆင်း၍ မြေပြင်သို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မြေကြီးတုန်ဟည်းခမန်း မြင်းအုပ်ကြီးကို ခွာသံ တဖြောင်း ဖြောင်းညံအောင် စိုင်းနှင်ကြလေသည်။ မြင်းစီးသူရဲကောင်းများလည်း ဇက်ကြိုးကိုလွှတ်၍ လေးနှင့်မြားကို ကိုင်ဆောင်ကြလေသည်။ ရွာနှင့်နီး၍ ရွာကိုစီးခါနီးတွင်မူ မြားကို တရစပ် ပစ်၍ ဝင်ကြလေသည်။ ခုခံတိုက်ခိုက်သော မေရကစ်များကား မြားချက်ဖြင့် အတုံးအရုံး

mgj.com

ကျဆုံးကြလေသည်။ ရွာကြီးကို စီးနင်းမိသောအခါ တေမူဂျင်သည် ရွာရိုးတစ်လျှောက် မြင်းကိုနှင်၍ ဘော်တိုင်း၏အမည်ကို တကြော်ကြော်ဟစ်ခေါ်လေသည်။ မွန်ဂိုမြင်းစီး သူရဲကောင်းများလည်း သားရေကျောကွင်းများဖြင့် တဲများကိုဆွဲချ ဖြိုဖျက်ကြလေသည်။ ရွာကြီးတစ်ရွာလုံးကား တဲများကို ပျက်စီးသွားလေသည်။ မြင်းများနှင့် လူများလည်း အရောရောအထွေးထွေး တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

တဲတစ်တဲရှေ့သို့ တေမူဂျင် ရောက်သွားသောအခါ တေမူဂျင်၏ အသံကို ကြား၍ ဘော်တိုင်းသည် တဲအတွင်းမှ အူယားဖားယား ပြေးထွက်လာပြီးလျှင် တေမူဂျင်၏ မြင်း ဇော်ကြီးကို ဆွဲလေသည်။ တေမူဂျင်လည်း ဘော်တိုင်းကို ဝမ်းသာအားရ မြင်းထက်သို့ ချီယူမြှောက်တင်လိုက်ပြီးလျှင်-

‘ငါရှာတာတွေ့ပြီဟေ့’

ဟု ကြွေးကြော်လေသည်။ ရွာအပြင်သို့ ပြန်လည် ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။ မွန်ဂိုမြင်းတပ် ကြီးလည်း ရွာအတွင်းမှ မသိမသာ ရပ်၍ရပ်၍ ထွက်ခဲ့ကြပြီးလျှင် ရွာပြင်သို့ရောက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နောက်မှလိုက်လာကြသော မေရကစ်တို့ကို မြားဖြင့်တရစပ်ပစ်၍ မြားမိုး ရွာချလေသည်။ မေရကစ်တို့ကား တစ်ဦးတလေမျှ လိုက်မလာနိုင်တော့ချေ။ တေမူဂျင် ခေါင်းဆောင်သော မြင်းတပ်ကြီးသာ မြေပြင်တုန်ဟည်းလောက်အောင် ခွာသံပေး၍ ပြန် လည် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။

တေမူဂျင်သည် ဘော်တိုင်းကို ပြန်လည်ယူဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် တိုဂရူခန်ထံသို့ ဝင်ရောက်ဂါဝရ ပြုလေသည်။ တိုဂရူခန်၏ မြင်းတပ်ကြီးကို ပြန်လည်အပ်နှံလေသည်။

ဘော်တိုင်းသည် တိုဂရူခန်၏စံမြန်းရာ အုပ်စုသို့ရောက်သောအခါ အမြင်သစ်ကို မြင်ရလေ၏။ လောကသစ်ကို တွေ့ရလေသည်။ လူနေမှုအဆင့်အတန်းကို တစ်မျိုးမြင်ရ လေသည်။

ဘော်တိုင်းဖခင်သည် အဲမောင်းလုံရှည်များစွာ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သိုးအုပ်၊ နွားအုပ်၊ မြင်းအုပ်များစွာ၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ သူ့ဒေသ သူ့အသုံးအနှုန်းဖြင့် ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် သူ့ဖခင်၏ဝန်းကျင်ကိုသာ မြင်နေကျဖြစ်သည်။

ယခုမူ တိုဂရူခန်၏စခန်းသို့ မရောက်ခင်ကပင် အဝေးကလှမ်း၍ သစ်တပ် ကာရံထားသော တံတိုင်းမို့မို့ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း မြင်ရလေသည်။ နီး၍ နီး၍ လာလေလေ ထိုတံတိုင်းကြီးများကား ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ကြံ့ကြံ့ညိုညို မပြိုမကွဲနိုင်အောင် တောင့်တင်းကြောင်း တအံ့တဩမြင်ရလေသည်။ စခန်းသို့ဝင်ရောက်ရာလမ်းတွင်လည်း တံခါးကြီးများ တပ်

လျက် အဖွင့်ပိတ်နှင့် မမြင်စဖူး မြင်ရလေသည်။

စခန်းအတွင်းသို့ရောက်သောအခါ ဘော်တိုင်းသည် ကြောင်တိုကြောင်တောင်ပင် ဖြစ်သွားလေသည်။ မိမိမြင်နေကျ သားရေပျော့နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော တဲများနေရာ တွင် ရွှေထည်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော တဲများကို တဝင်းဝင်း မြင်ရလေသည်။ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ကြသော ယောက်ျားမိန်းမတို့လည်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်း စင်စင်ကြယ်ကြယ် သပ်သပ်ရပ်ရပ်နေထိုင်ကြသည်ကို မြင်ရ၏။ စစ်သည်သူရဲကောင်းများ ကိုင်ဆောင်ကြ သော လက်နက်များပင်လျှင် တပြောင်ပြောင်တလက်လက် ထက်ထက်မြက်မြက် အရောင် တောက်နေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

တိုဂရူခန်၏ ညီလာခံသဘင်သို့ ဆက်၍ မောင်မယ်စုံ ဂါရဝပြုသောအခါ၌မူ ဘော်တိုင်းသည် ပို၍ပင် အံ့မခန်းမြင်ရလေသည်။ ခန်မင်းကြီးနှင့် မိဖုရား မောင်းမမိသံ ခြွေရွှေများကား ကျောက်မျက်ရတနာတို့ဖြင့် စီခြယ်ထားသော အဝတ်များကို ဝတ်လျက် စိန်ကျောက်မျက်ရတနာများကို ဆင်မြန်းလျက် ပွဲတက်ကြသည်ကို မြင်ရလေသည်။ ဘော်တိုင်းကား ထိုရှုခင်းမြင်ကွင်းများသည် သူ့အာရုံတွင် စွဲမြဲသွားလေသည်။

တေမူဂျင်တို့မောင်နှံသည် မိမိတို့အုပ်စုသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီးနောက် ရှေး ကထက် ပို၍ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယယ နေကြလေသည်။ သားဦးနှင့်တကွ သားလတ်၊ သားထွေးများပင် ထွန်းကားလာလေသည်။

တေမူဂျင်၏နယ်ပယ်ကား အရှေ့တွင် တရုတ်နိုင်ငံ တံတိုင်းကြီးအနီးအထိ ကျယ်ပြန့်လေသည်။ မြောက်ဘက်တွင်မူ တိုင်းဂျွတ်အုပ်စုများဒေသနှင့် ဗုယားအိုင်ဒေသက တရက်လူမျိုးများဒေသအထိ ကျယ်ဝန်းလေသည်။

တိုင်းဂျွတ်နှင့် ဗုယားတရက်တို့သည် တေမူဂျင်အားမကြာခဏပင် ထိပါးနှောင့် ယှက်တတ်ကြ၏။ သို့သော် တိုဂရူခန်၏ အင်အားသည် အနောက်ဘက်တစ်လွှားမှ ရန်စွယ်ရန်စတို့ကို အမြဲကာကွယ်ပေးသည့်အလျောက် မြောက်ဘက်ကထိပါးလာသော ရန်သူဟူသမျှကို တေမူဂျင်၏ ထူးကဲကြံ့ခိုင်သန်မာသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လက်ရုံးရည်တို့က လည်းကောင်း၊ ဝံပုလွေကဲ့သို့ ထက်မြက်ထိုးသွင်းတတ်သော နှလုံးရည်တို့ကလည်းကောင်း အသာရအောင် အမြဲဆောင်ရွက်လေသည်။

တေမူဂျင်၏ ရဲဘော်ရောင်းရင်း မှန်သမျှလည်း တေမူဂျင်အပေါ် လေးစားကြလေ သည်။ သစ္စာထူး ရှိကြလေသည်။

တစ်ခါက တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတွင် တေမူဂျင်၏ လည်ပင်းကို မြားမှန်လေသည်။ ရန်သူ တို့လည်း တေမူဂျင်ကို သေပြီထင်၍ မြားတန်းလန်းနှင့်ပင် နှင်းတောထဲတွင် ပစ်ထားခဲ့၏။

mgys.com

တေမူဂျင်၏ ရဲဘော်နှစ်ယောက်သည် စစ်မြေပြင်တွင် တေမူဂျင်ကို မရမနေလိုက်ရှာကြ၏။ တေမူဂျင်ကို မြားတန်းလန်းနှင့် မေ့မြောနေသည်ကို တွေ့ကြသောအခါ မြားကို နုတ်၍ နှင်းခဲကိုရေဖျော်၍ အနာကိုဆေးကြ၏။ အနာမှ သွေးများကို ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်ယူ ထွေးပစ်ကြ၏။ တေမူဂျင် သတိပြန်လည်လာသောအခါ၌ ရဲဘော်တစ်ယောက်က ရန်သူ့စခန်းသို့ ဝင်၍ အစာခိုး၏။ အာဟာရပြည့်အောင် တေမူဂျင်အား ကျွေး၏။ ထိုသို့ ပြုစုနေချိန်တွင် နှင်းမုန်တိုင်းများ ကျလာ၏။ ရဲဘော်နှစ်ဦးသည် သားရေဝတ်ရုံကို တေမူဂျင်အပေါ်မိုးကာ နှင်းတောထဲတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ စောင့်နေကြရှာသည်။ နှင်းစဲလေငြိမ်မှ တေမူဂျင်ကို ထမ်းပိုးသယ်ယူခဲ့ကြလေသည်။

လက်ရုံးရည် ယှဉ်ပြိုင်၍ တိုက်ခိုက်ရသော တိုက်ပွဲမျိုးကို တေမူဂျင်သည် အနိုင်ရအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်ရုံမက ပရိယာယ်ဆင်၍ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်သော မာယာ တိုက်ပွဲမျိုးကိုပင် အနိုင်ရအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပေသည်။

တစ်ခါကလည်း မိတ်ဆွေယောင်ဆောင်သော ခန်တစ်ဦးသည် တေမူဂျင်အား သူ့တဲသို့ ဖိတ်၍ ဧည့်ခံမည် ဟန်ဆောင်၏။ တေမူဂျင် ထိုင်မည့်နေရာအောက်တွင် နက်စွာသောကျင်းကြီးကို တူး၍ ကော်ဇောဖြင့် ဖုံးထား၏။ တေမူဂျင်လည်း ရှေးဦးမဆွကပင် ကြိုတင်၍ သတင်းရရှိပြီးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မသိကျိုးကျွံပြု၍ ဣန္ဒြေမပျက်သွား၏။ ထိုခန့်၏ တဲကနားသို့ရောက်သောအခါ ထိုခန့်ကိုပင် ချစ်ခင်ရင်းနှီးလေဟန်ဆောင်၍ ဖက်လဲတကင်း နှုတ်ဆက်၏။ သူ့အတွက် နေရာချထားပေးသောနေရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ တေမူဂျင်သည် ဇော်ထိပ်နပန်းသမားပီပီ ထိုခန့်ကို လျင်မြန် ဖျတ်လတ်စွာဖမ်း၍ သူ့အတွက် ထောင်ထားသော ကျင်းကြီးအတွင်းသို့ ကိုင်ပေါက်ပစ်ချလိုက်လေသည်။

သူ့အတက်နှင့်သူ စူးသွားသော ခန့်၏သတင်းကား တေမူဂျင်၏ ရန်သူများ လောကတွင် ပျံ့နှံ့သွား၏။ တေမူဂျင်၏ သူရသတ္တိ၊ ကာယဗလစွမ်းရည်၊ ဉာဏစွမ်းရည် တို့လည်း ကျော်စောသွားလေသည်။ ရန်သူတို့ပင် တေမူဂျင်အား ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော မာယာပရိယာယ်ဖြင့် လုပ်ကြံရန် အကြံကို လျှော့ကြသည့်အပြင် တေမူဂျင်ကိုပင် လေးစားအပ်သော ခန့်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြလေသည်။

ထိုအချိန်၌ တေမူဂျင်တွင် လူသန်လူမြန် မြင်းစီးသူရဲကောင်း တစ်သောင်း သုံးထောင်ခန့်ပင် အင်အားတောင့်တင်းနေလေပြီ။ ထိုအင်အားနှင့်ပင် တစ်စားကျက်မှ တစ်စားကျက်သို့ လှည့်လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။

တစ်ခါသော် မြစ်ဝှမ်းရှည်ကြီးတစ်ခုဝယ် လူသူနွားမြင်းသိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းလျက် တဲအိမ်တင် လှည်းကြီးများကိုမောင်းလျက် တအိအိတရွေရွေ ခရီးသွားနေကြစဉ်

မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီမှ မြူမှုန်ထောင်းထောင်းထအောင် စိုင်းနှင်လာသော မြင်းတပ် အလုံး အရင်းကို တွေ့မြင်ရသည်ဟူ၍ အထောက်တော်များက လာရောက်၍ တေမူဂျင်ထံ သတင်းပို့ကြလေသည်။

တေမူဂျင်သည် မိမိတို့ထက် နှစ်ဆမျှအင်အားကြီးမားသော မြင်းတပ် အလုံး အရင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့် အရေးတော်ပုံကို ကြုံတွေ့ရတော့သည်။

တေမူဂျင်လည်း သူ့ရဲဘော်များအား တဲတင်လှည်းတန်းကြီးကို စတုရန်းကွက် ကျအောင်ချရန် အမိန့်ပေးလေသည်။ တဲများအတွင်းသို့ မိန်းမများနှင့် ကလေးများကို သွင်း၍ မိန်းမနှင့်ကလေးများကို လေးနှင့်မြား တစ်ယောက်တစ်စင်းစီ ပေးရန်လည်း မှာကြား သည်။ သိုးအုပ်၊ မြင်းအုပ်၊ နွားအုပ်များကို စတုရန်းကွက်များအတွင်းသို့ သွင်း၍ လှည်း တံတိုင်း ခတ်ထားရန်လည်း အမိန့်ပေး၏။ အချက်ပေး တံပိုးမှုတ်သံများကား တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် လှည်းတန်းအစမှာ အဆုံးရောက်အောင် လှိုင်းခတ်သွားလေသည်။ တံပိုးသံများ တိတ်သွားသောအခါ၌ လှည်းတန်းကြီးသည် စတုရန်းကွက်များအဖြစ် ရပ်တည်နေလေပြီ။ သိုးအုပ်၊ မြင်းအုပ်၊ နွားအုပ်များပင် ခြံလှောင်ထားသကဲ့သို့ စည်းနှင့်ကမ်းနှင့် ရှင်းနေကြ လေပြီ။

တေမူဂျင်၏ မြင်စီးသူရဲကောင်းများသည် စတုရန်းကွက်များကို ခံကတုတ်များ သဖွယ် နောက်တွင်ထား၍ ခံကတုတ်များရှေ့တွင် မြင်းစု မြင်းသင်း ထောင်တပ်စီ ဖွဲ့၍ မြင်းသင်းဆယ်စုကို ကြံ့ကြံ့ခံထား၏။ တပ်ဦးတပ်ဖျားတွင်မူ မြင်းစုငါးရာစီသာ ဖွဲ့၍ မြင်းစုတစ်စုလျှင် တစ်ရာတစ်တန်းနှင့် ငါးတန်းသာ စစ်ရေးမြူးနေလေသည်။

တေမူဂျင်၏ တပ်နေတပ်ခင်းမှာ တစ်ဖက်တွင် ကမ်းပါးယံ၊ တစ်ဖက်တွင် မြစ်ကို အကာအကွယ် ပြုထားသောကြောင့် ရန်သူမြင်းတပ်များသည် မြစ်ဝှမ်း၏ ထိပ်စွန်းနေရာ ကျဉ်းကျဉ်းသာ ဝင်ပေါက်ရှိလေသည်။

ထိုနေရာမှပင် တေမူဂျင်၏ မြင်းစုများသည် ကိုယ်ယောင်ပြ၍ နေလေသည်။

ရန်သူများကား တေမူဂျင်၏ ရန်သူဟောင်း တိုင်းဂျွတ်များဖြစ်သည်။ ခေါင်း ဆောင်လာသူလည်း တေမူဂျင်ကိုဖမ်းယူခဲ့ဖူးသော တားဂေါတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရန်သူ၏ မြင်းတပ်ကြီးကား နီးကပ်လာလေလေ၊ မြင်းခွာသံများကား မြေကြီးကို တုန်ဟည်းလာစေ လေဖြစ်တော့သည်။ အင်အားကြီးမားလှသော မြင်းတပ်ကြီး၏ ရှေ့တန်းမြင်းတပ်များတွင် မြင်းစီးသူရဲကောင်းများကား သံချပ်ကာအင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်လာ၏။ သံခမောက်များကို ဆောင်းလာ၏။ တိုက်မြင်းများကိုပင်လျှင် တစ်ကိုယ်လုံး သားရေထူထူ ကကြိုးတန်ဆာ များနှင့် ဆင်ယင်ထား၏။ မြင်းစီးသူရဲကောင်းတို့၏ လက်နက်ကား သားရေကာအစိုင်း

များဖြစ်၏။ အဲမောင်းလုံရှည်များနှင့် လေးမြားများဖြစ်၏။

မြင်းတပ်ကြီးကားဖြန့်၍ ဒုန်းစိုင်းလာသောကြောင့် တေမူဂျင်တို့နေရာသို့ ရောက်သောအခါ အရှိန်မသတ်နိုင်ဘဲ လက်ဝဲတောင်ပံတစ်ခုလုံးသည် ကမ်းပါးယံမှ အရှိန်လွန်၍ မြစ်ဝှမ်းသို့ကျကြ၏။ အရန်သင့်စောင့်နေသော တေမူဂျင်၏ မြင်းစုမြင်းသင်းများသည် ရန်သူတို့ကို ထိုးခုတ်သုတ်သင်ပြီးနောက် မြစ်တွင်မျှောကြလေ၏။

ရန်သူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မတိုက်ရသေးမီ အရှုအနများစွာ ထိခံလိုက်ရသောကြောင့် မြင်းတပ်များသည် စစ်ဝမ်းဆီသို့ စုကြပြီးလျှင် ထိုးစစ်နေရာကို ရှာကြရသည်။ မြစ်ဝှမ်းထိပ်စွန်းတွင် စစ်မြူနေသော တေမူဂျင်၏ မြင်းတပ်များကို တွေ့သောအခါ ထိုနေရာသို့ အလုံးအရင်းနှင့် ဒုန်းစိုင်းသွားကြပြန်၏။

စောင့်လင့်နေသော မြင်းတပ်များကား ရိုးရိုးမြင်းတပ်များမဟုတ်ချေ။ ဦးချို တပ်ထားသော လေးများကို ကိုင်ဆောင်ကြသည့် ဇော်လွတ်၍ မြင်းစီးကြသော လေးသည်ကျော်များသာဖြစ်သည်။ ရန်သူမြင်းတပ်များ ပစ်ကွင်းအတွင်းသို့ ရောက်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အရှိန်ပြင်းထန်သော မြားတို့သည် ရန်သူမြင်းစီးသူရဲကောင်းများကို ထိမှန်၍ မြင်းထက်မှ အတုံးအရုံး ကျစေလေတော့သည်။ ရှေ့တပ်များကျ၍ နောက်ထပ်တပ်များ ဖြည့်လာသောအခါလည်း နောက်ထပ်မြားတို့သည် စူးဖောက်ထိမှန်လာပြန်သည်။ အလားတူပင် စစ်ဦးစစ်ဖျားမှ ချီတက်လာသော ရန်သူမြင်းတပ်များသည် တပ်လန်၍သာ သွားတော့၏။ ရန်သူ၏ စစ်ဦးကား ကျိုးလေပြီ။

မြင်းရောလူပါ အရောရောအထွေးထွေးနှင့် နောက်သို့လန်၍လန်၍ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲသွားလေသည်။

ထိုအခါမှပင် သားမြီးကိုးချောင်းတပ်တံခွန်ကို လွှင့်ကြသော တေမူဂျင်၏ မြင်းတပ်အစုအသင်းသည် ရန်သူများကိုလိုက်၍ စစ်တလင်းတွင် အစုလိုက်အသင်းလိုက် တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။ လေးသည်ကျော်များကား ဘေးမှလိုက်ပါလျက် ပန်း၍ပတ်၍ အကာအကွယ်ပေး၏။ တေမူဂျင်၏ ရဲဘော်များသည် သားရေကျော့ကွင်းများဖြင့် ရန်သူကိုမြင်းထက်မှ ဆွဲချပြီးနောက် မြင်းဖြင့်နင်းကြ၏။ အဲမောင်းဖြင့် ထိုးကြ၏။ ရန်သူ၏ အင်အားကား ပါး၍ပါး၍သာသွား၏။ နောက်သို့ ရွေ့၍ရွေ့၍သာ ဟိုက်၍ ဟိုက်၍သွား၏။ အအုပ်အစည်းလည်း ပျက်၍ပျက်၍သာသွား၏။

ခံစစ်အဖြစ်မှ ထိုးစစ်သို့ ပြောင်းလဲလိုက်သော တေမူဂျင်၏ မြင်းစီးသူရဲကောင်းများသည် တစ်စုပြီးတစ်စု၊ တစ်သင်းပြီးတစ်သင်း အင်အား ဖြည့်တင်းလာလေသည်။ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း သဲသဲမဲမဲသာ တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

နေဝင်ဖျိုးဖျ ခိုတမှောင်အချိန်တွင်မူ ရန်သူတို့သည် တေမူဂျင်၏တပ်များကို ဖက်ပြိုင်မတုဝံ့တော့ချေ။ ကစဉ်ကလျားဆုတ်ခွာပြေး တိမ်းရှောင်သွားကြလေသည်။

တေမူဂျင်သည် ပွဲဦးထွက် စစ်ကြီးတစ်ပွဲကို ပြတ်ပြတ်သတ်သတ် အနိုင်ရလိုက် လေသည်။ သူ့ သေနင်္ဂီဗျူဟာလည်း အတုယူနည်းခံထိုက်သော သေနင်္ဂီဗျူဟာ အဖြစ် တွင်ရစ်လေသည်။

စစ်မြေပြင်တွင် ရန်သူစစ်သည်တော်ပေါင်း ငါးထောင်ခြောက်ထောင်ခန့် ကျကျန် ရစ်ခဲ့သည်။ ရန်သူ့ဘက်မှ သူကြီးပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ခန့်သည် ဓားများ၊ မြားကျည်တောက် များကို လည်ဝယ်ဆွဲလျက် တေမူဂျင်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ အညံ့ခံ ရောက်ရှိလာလေ သည်။

အောင်နိုင်သူ တေမူဂျင်၏ ကျော်စောသတင်းကား တိုးတက်ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ဗိုလ်ဝင်ခံပွဲ၊ ဝင်မစဲ

မိမိတို့ထက် အင်အားနှစ်ဆမျှ ကြီးမားသော စစ်တပ်ကြီးကို သေနင်္ဂဗျူဟာ စစ်ပရိယာယ်ဖြင့် နိုင်နိုင်နင်းနင်း တိုက်ခိုက်ချေမှုန်း အောင်မြင်သောကြောင့် မွန်ဂိုတို့၏ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာအတိုင်း အဂ္ဂမဟာ သေနာပတိအဖြစ် မြှောက်၍ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုလုပ် ထားသော စစ်သူကြီး၏ အဆောင်အယောင်ဖြစ်သော ကျိုင်းတံကိုင်ဆောင်ခွင့်ကို တေမူဂျင် သည် ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ခြင်း ခံယူရရှိလေသည်။

လူအများက ထိုသို့ မြှောက်စားချီးပင့်ကြသော်လည်း တေမူဂျင်သည် ဆယ့်သုံးနှစ် သားဘဝက ရန်သူများ နိုင်ထက်စီးနင်းလာရောက်ဖမ်းယူကြရာ မြင်းနှင့် လက်လွတ်ထွက် ပြေးရပုံ၊ သူညီကတ်ဆားက သူ့အသက်ကိုကယ်ပုံ၊ ဖော်ချူးက သူ့ကိုသနား၍ မြင်းရှစ် ကောင်ကို မြင်းခိုးများလက်က ပြန်ယူပေးပုံတို့ကို တရားရေး မြင်ယောင်နေသည်။

ဗိုလ်ခြေအင်အားကင်းမဲ့လျှင် အင်အားရှိသူများက နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုကျင့်တတ် သော သဘောသည် လောကဓမ္မတာပါကလားဟူသော အသိသည် သူ့မှာ အမြဲစွဲနေသည်။ ဗိုလ်ဝင်ခံနိုင်သမျှခံ၍ ဗိုလ်ခြေအင်အားတောင့်တင်းမှ လူအစော်ကား မခံရမည်ကို အမြဲ သတိရှိနေလေသည်။

တေမူဂျင်သည် ဗိုလ်ခြေအင်အားနှင့် နိုင်ငံရေး ပျိုးထောင်မည်ဟု စိတ်ကူးတွင်မျှ မဝင်ချေ။ ဗိုလ်ခြေအင်အားနှင့် ဓနအင်အား စုဆောင်းမည်ဟူ၍လည်း အိပ်မက်တွင်မျှ မမက်ချေ။ မွန်ဂိုပီပီ သူ့မှာ နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်စရာလည်းမလို။ ဓနအင်အား စုစရာလည်း မလို။ မွန်ဂိုတို့ ဘာသာဘာဝအတိုင်း အလိုနည်းသူ ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့လိုချင်

သည့် အင်အားကို သူသိသည်။ ဗိုလ်ဝင်ခံမှသူ့မှာ အင်အားပြည့်မည်ကို သူသိလေသည်။

သူ့ရဲမက်ဗိုလ်ပါများကို ရဲတင်းစကား ချီးကျူးရာ၌ပင် ...

‘ရဲဘော်တို့သည် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများကို မှုန်မှုန်ညက်ညက် ချေမှုပြီးပြီ။ ကျောက်စိုင် ကျောက်ခဲများကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ပြီးပြီ။ ရေစီးရေသန်များကို ဟန့်တားပြီးပြီ’ စသည်ဖြင့်သာ ဥပမာတင်စား ပြောကြားလေ့ရှိသည်။

တေမူဂျင်သည် သူ့နောက်လိုက်ငယ်သားများက သူ့အပေါ် ကတိသစ္စာ ခိုင်မြဲမှုကိုသာ အလိုရှိသည်။ သစ္စာသွေဖည်ခြင်းသည် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သော ပြစ်မှုကြီးဟု သူယုံကြည်လေသည်။ သစ္စာဖောက်တစ်ဦးဦးသာ သူ့ဗိုလ်ခြေများအတွင်းတွင် ရှိပါက ထိုသူကြောင့် အုပ်စုတစ်စုလုံးသည် ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်မည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ သူ့ဗိုလ်ခြေအားလုံးလည်း ဆုံးရှုံးပျက်စီးမည်ဟုလည်း သူယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဗိုလ်ခြေများကို စည်းကမ်းချမှတ်ပြောဆိုရာ၌ ...

‘တို့အုပ်စုကို ကတိသစ္စာ ခိုင်မြဲဖို့ဟာက ပထမ စည်းကမ်းပဲ။ ခန့်အပေါ်မှာ ကတိသစ္စာရှိဖို့ဟာက လိုအပ်တဲ့စည်းကမ်းပဲ။ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်လို့ ခံယူပြီး အရုဏ်တက်မှာ ကတိသစ္စာထားပြီးတော့ ညနေဆည်းဆာမှာ ကတိသစ္စာဖျက်လျှင် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်လို့ ဆိုနိုင်ပါ့မလား’

ဟု အမြဲသတိပေးလေ့ ရှိသည်။

တေမူဂျင်သည် သူ့လူရဲမက်တို့ကိုသာ ဤသို့ သတိပေးနှိုးဆော်နေသည်မဟုတ်။

‘တင်ဂီရီ’အမည်ရှိသော တောင်ကတုံးထွတ်သို့လည်း သူတက်ရောက်လေ့ရှိသည်။ တောင်ထွတ်သည် နတ်မင်းကြီးများစံပျော်ရာဗိမာန်ဟု သူ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သည်။ ထိုနတ်မင်းကြီးများသည် ကောင်းကင်ပြင်တွင် အလွန်ပြင်းထန်သော လေပြင်းများ တိုက်ခတ်ရာ ဝေရမ္မာဘုံမှ နတ်မင်းကြီးများဖြစ်၍ လေပွေလေပြင်းများ၊ မိုးကြိုး မုန်တိုင်းများ၊ ဆုံးစမထင် ကောင်းကင်ပြင်ကျယ်မှ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်များကို လူ့လောကသို့ ချလွှတ်တတ်သော တန်ခိုးရှင်များဟု သူ ယုံကြည်လေသည်။ သူ တောင်ထွတ်သို့ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း ခါးစည်းကြိုးကို ပခုံးထက်တင်ကာ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ လှည့်လည်မျက်နှာမူလျက် ...

‘အတိုင်းမသိ၊ ဆုံးစမထင်၊ ကောင်းကင်ပြင်၊ ကျွန်ုပ်အား ကူညီစောင့်ရှောက်ပါလော့။ ဝေရမ္မာဘုံက နတ်များကို ကျွန်ုပ်အား မိတ်ကောင်းပမာ မိတ်ဆွေဖွဲ့ရန်သာ စေလွှတ်ပါလော့’ ဟူ၍ ပန်ကြားတတ်လေသည်။

သူ ခွန်းဟနုတ်ခြွေ ပန်ကြားလေလေ စကားတို့တွင် သူ့ဆန္ဒသည် ပဲ့တင်ထပ်နေလေသည်။ သဘာဝအန္တရာယ်များကို လူ့လောကသို့ မကျရောက်စေချင်။ သူ့နောက်လိုက်

နောက်ပါတို့လည်း မဖောက်မပြန် သစ္စာမှန်ကန်စေချင်သော ဆန္ဒတို့သည် ပေါ်လွင် ထင်ရှားနေပေသည်။

ခန့်မင်းကြီး အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရိုးရာစဉ်လာမပျက် ကိုင်ဆောင်သော သားမြီး ကိုးချောင်းတပ် တံခွန်တော်အောက်သို့ တေမူဂျင်၏ လက်ထက်တွင်လည်း လူသူ အမြောက်အမြား ဝင်ရောက်ခိုလှုံလာကြ၏။ ဝင်ရောက်ခိုလှုံကြသော မိသားစုဦးရေမှာ ရာထောင်မက များပြားလှပေသည်။ ဝင်ရောက်ခိုလှုံလာကြသော မိသားစု အသစ်များ ကလည်း ...

‘တို့ခန့်မင်းကြီးသည် သနားကရုဏာ ကိုယ်ချင်းစာတရားနှင့် ပြည့်စုံပါပေသည်။ သံခွါရက်ရော ပေးကမ်းခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံပါပေသည်။ သူ့ပိုင်နက်အတွင်းတို့ လိုက်လံ ပစ်ခတ်သော အမဲမှန်သမျှ ကြီးကြီးငယ်ငယ် လိုက်ခွင့်ပြုပါပေသည်။ သူနှင့် အမဲလိုက်၍ ရသောအခါလည်း သားကောင်အကြီးများကိုသာ တို့ကိုပေးလေ့ရှိသည်။ စစ်တိုက်သော အခါများတွင်လည်း သိမ်းပိုက်၍ရသော ကိုယ့်ပစ္စည်းများကို ကိုယ်သာယူခွင့်ပေးပေသည်။ ရဲဆုပေးရာ၌လည်း တကူးတက ရှာမနေ၊ သူဝတ်သောအင်္ကျီကိုပင် ချွတ်၍ ရဲဆုပေးတတ် လေသည်။ တိုက်ပွဲတွင် မြင်းလွှတ်၍ သက်စွန့်ကြိုးပမ်းတိုက်နေသော ရဲဘော်ကိုတွေ့လျှင် သူ့မြင်းထက်မှဆင်း၍ ထိုရဲဘော်ကို အားပေးတတ်လေသည်’

ဟူ၍ ချီးကျူးထောမနာ ပြုကြလေသည်။

ထို လူသစ်သူသစ်များကို တေမူဂျင်သည် လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုလေသည်။

တေမူဂျင်သည် လူသူအင်အား စုရုံးလိုသောဆန္ဒနှင့်အညီ လူအင်အားသည် ပြည့်သည်ထက် ပြည့်လာလေသည်။

တေမူဂျင်သည် ဗိုလ်ဝင်ခံနေသည့်အလျောက် ဝင်ရောက်လာကြသော ဗိုလ်ခြေ ကား ဝင်လာမစဲ တသဲသဲပင် ဖြစ်သည်။ သတ္တိ ဗျတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့လည်း မြောက်မြားစွာ ဝန်းရံခညောင်းလာလေသည်။

သူ့ကို ရံဝန်းခစားကြသူများအနက် ဖော်ချူးလည်းပါ၏။ သူ့ညီကတ်သားလည်း ပါဝင်ပေသည်။ ဂီတပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သော ‘အာဂွန်း’လည်း ပါဝင်ပေသည်။ အာဂွန်း သည် ပလွေသမားဖြစ်သည်။ စစ်အပွဲပွဲ နွဲ့ခဲ့ဖူးသော စစ်မှူး ‘ဗာယန်’နှင့် ‘မူဟူလီ’ ခစား ကြ၏။ လေးသည်ကျော် ‘စူး’ လည်း ခစား၏။

အာဂွန်းသည် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေတတ်သူဖြစ်သည်။ ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေတတ် သူလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါသော် ခန့်မင်းကြီးမှတ်နေကျ ရွှေပလွေကို ငှားရမ်းပြီးသော် ဖျောက်ပစ်၏။ ခန့်မင်းကြီးလည်း သူ့အလွန်မြတ်နိုးသော ရွှေပလွေကို ဖျောက်ပစ်ရ ကောင်း

လောဟု ရာဇမာန် ရှတော်မူ၏။ လက်နက်ကိုင်ရဲဘော်နှစ်ဦးအား အာဂွန်းကို တွေ့ရာ နေရာတွင် သတ်စေဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ရဲဘော်နှစ်ဦးကား အာဂွန်းကိုဖမ်း၏။ အရက် အလွန်အကျွံတိုက်ပြီးသော် တစ်ညဉ့်တာဝှက်ထားလေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက် လင်းအားကြီးအချိန်မှ အမူးမပြေသေးသော အာဂွန်းကို အိပ်ရာမှ အတင်းနှိုးပြီးသော် ခန်မင်းကြီး၏ တံဝသို့ ယူသွားပြီးနောက် ...

‘အို ... ခန်မင်းကြီး၊ အလင်းရောင်သည် မင်းကြီး၏တံသို့ ဝင်လာပါပြီ။ ဟဲတံခါး ကိုဖွင့်၍ ရှုစားတော်မူပါလော့၊ ဘေးမဲ့ပေးတော်မူပါလော့’

ဟု ဟစ်အော်ကြ၏။

အာဂွန်းလည်း တိတ်ဆိတ်နေသော အခွင့်ကောင်းကိုယူကာ ...

ငှက်သူခိုးလေး တေးဆို၍မှ မဆုံးမီ သိန်းငှက်သုတ်လေပြီ။

ငါ့ကိုမူလည်း ငါ့အရှင်၊ မျက်တော်သင့်လေပြီ။

ငါတစ်မူကား သူခိုးမဟုတ်၊ သောက်တုတ်ယစ်လျက်

ချိုမြက်မြက် သေရည်မက်လှသူသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဟူ၍ အမျက်ဖြေ တေးတစ်ပုဒ်ကို လက်တန်းသီဆိုလေသည်။

မွန်ဂိုတို့၏ တရားဥပဒေအရ သူခိုးကို သေဒဏ်ပေးရိုးရှိသော်လည်း ခန်မင်းကြီး သည် အာဂွန်းကို အသက်ချမ်းသာခွင့်ပေးလေသည်။

အာဂွန်း၏အသက်ကိုကယ်လိုက်သော လက်နက်ကိုင်ရဲဘော်နှစ်ဦး၏ သတင်း သည် မွန်ဂိုဒေသတစ်လျှောက်လုံးသို့ ကျော်ကြားသွား၏။ ထိုသူနှစ်ဦး၏ ဇွတ်တိ ဇွတ်ထိုး လုပ်တတ်သော အကြောင်းအရာကို စကားအိမ်ဖွဲ့၍သာ ပြောမငြီး ပြောမပြီးနိုင်အောင် ရှိကြ၏။ တချို့က ထိုသူနှစ်ဦးကို ရွတ်တိရွတ်ထိုး တစ်လုံးတိုးစီးတတ်သော တောင်ကျ တံပြက်ရေနှင့် နှိုင်းခိုင်း ချီးကျူးပြောကြလေ၏။ ပြောဖန်များလတ်သော် ထိုသူနှစ်ဦးကို တံပြက်ရေများဟုသာ တင်စားပြောဆိုကြလေပြန်၏။ မွန်ဂိုသမိုင်းတွင် ထိုသူနှစ်ဦးသည် ‘တံပြက်ရေများ’ဟူ၍သာ မော်ကွန်းတွင်ခဲ့လေသည်။

ထိုသူနှစ်ဦး၏ နာမည်ရင်းများမှာ ‘နီရန်း’နှင့် ‘ဗဟာဒူး’တို့ဖြစ်သည်။ ထိုသူနှစ်ဦး နှင့် တေမူဂျင် တွေ့ပုံများလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါက တေမူဂျင်သည် ထောင်ထား ထကြွသူ အုပ်စုတစ်စုနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ် သည်။ ထိုတိုက်ပွဲ ပြီးသောအခါ လူရွယ်လူငယ်တစ်ဦးသည် အညံ့မခံ။ ထွက်ပြေးသော ကြောင့် တေမူဂျင်နှင့် မြင်းစီးသမားတို့သည် လိုက်လံ ဖမ်းဆီးကြသည်။ မြင်းနှင့် ဝိုင်း၍ ပိတ်မိသောအခါ ထိုသူငယ်က ...

‘ခန့်မင်းကြီး၊ ငါ့မှာ စီးစရာမြင်းမရှိ၍သာ မင်းကြီးတို့ ငါ့ကိုမိသည်။ ငါ့မှာ မြင်းသာရှိလျှင် မည်သူ့ကိုမျှ ငါမကြောက်။ မင်းကြီးတို့ ငါ့ကိုလိုက်၍ မိမှာပင် မဟုတ်’ ဟု ရဲဝံ့စွာပြော၏။ တေမူဂျင်လည်း ထိုသူငယ်၏ သူရသတ္တိကို နှစ်ထောင်းအားရ သဘော ကျသောကြောင့် အပြေးသန်သော နှာကျားမြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်ကို သနားလေသည်။ ထိုသူငယ်လည်း မြင်းထက်သို့တက်၍ စီးလျှင်စီးမိချင်း သူ့ကိုဝန်းရံထားသော မြင်းတပ်ကို တရကြမ်းဖောက်ထွက်၍ မြင်းကို ခြေကုန်နှင့်၍ ဒုန်းစိုင်းပြေးလေသည်။ မွန်ဂိုမြင်းစီးသူရဲ ကောင်းများကား သူ့ကိုလိုက်၍ မမိတော့ချေ။ သို့ရာတွင် ကာလအတန်ကြာသောအခါ နိရုန်းသည် တေမူဂျင်ထံပြန်လာ၍ အပါးတွင် အမှုထမ်းခွင့်ကို တောင်းလေသည်။ တေမူဂျင်လည်း နိရုန်းအား အမှုထမ်းခွင့်ပေးလေသည်။

ကာလ ကြာညောင်းသွားသောအခါ တိယန်ရှန်နယ်တွင် ကာဌေးမည်းများ ပုန်ကန်ထကြွသည်ကို နှိမ်နှင်းရန် နိရုန်းကို တေမူဂျင်ကရွေး၍ စေလွှတ်၏။ နိရုန်းသည် သူပုန်သူကန်များကို ငြိမ်းသွားအောင် နှိမ်နှင်းခဲ့ရုံမျှမက နှာကျားဖြူ မြင်းပေါင်းတစ်ထောင် ကိုပါ ဖမ်းဆီးယူဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် တေမူဂျင်၏ စခန်းသို့ ရောက်သောအခါ တေမူဂျင် အား-

‘ငါ့အရှင်၊ ငါ့အသက်ကို ချမ်းသာခွင့် ပေးခဲ့ဖူးသော အရှင်၏ ကျေးဇူးကို ငါမမေ့။ အမြဲအောက်မေ့လျက်သာရှိသည်။ ငါ့ကို ပေးခဲ့ဖူးသော နှာကျားမြင်းဖြူတစ်ကောင်အစား ကောင်ရေတစ်ထောင်ကို ငါ့အရှင်အား ဆက်သပါ၏’

ဟူ၍ လျှောက်ထားနှင်းအပ်လေ၏။

တံပြက်ရေဟုတင်စား အမည်တွင်ခဲ့သော အခြားတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဗဟာဒူး လည်း စိတ်မြန်လှမြန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လိမ္မပါးနပ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ဇာတိမှာ ဝန်ဆွဲ သမင်များ ပေါများရာ ဒေသကဖြစ်သည်။ တေမူဂျင်၏ မိခင်ဘက်က လူမျိုးများ နေထိုင် ရာ ဒေသပင်ဖြစ်သည်။ ထိုလူမျိုးစုကား မွန်ဂိုလူမျိုးမဟုတ် တရက်လူမျိုးများ ဖြစ်သည်။

တခါက မွန်ဂိုတို့နှင့် တရက်တို့သည် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲရန် ပြင်ဆင်ကြလေသည်။ တေမူဂျင်သည် တိုက်ပွဲအတွက် ခန့်အပ်ရန် စစ်ကဲတစ်ဦးကို ရွေးလေသည်။ ဗဟာဒူးလည်း ထိုတိုက်ပွဲအတွက် တာဝန်ယူမည့်အကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ တေမူဂျင်လည်း ဗဟာ ဒူး၏ လျှောက်တင်ချက်ကို နှစ်ခြိုက်သောကြောင့် ဗဟာဒူးအား လက်ရွေးစင်သူရဲကောင်း တစ်ရာကိုရွေး၍ စစ်လျင်စစ်ဖျားအဖြစ် ချီတက်ရန် အမိန့်ပေး၏။

ဗဟာဒူးလည်း မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ သူနှင့်လိုက်ရန် မလို။ သူတစ်ဦး တည်းသွားမည်ဟူ၍ ပြန်လည် လျှောက်တင်၏။ တေမူဂျင်သည် ဗဟာဒူး၏ လျှောက်

တင်ချက်ကို သံသယဝင်သော်လည်း တာဝန်ယူသူ၏ စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း လွတ်လပ်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ခွင့်ပြုလေသည်။

ဗဟာဒူးသည် တရက်ဒေသသို့ ရောက်သောအခါ သူသည် ခန်မင်းကြီးကို မကျေနပ်၍ ထွက်ခွာလာကြောင်း၊ သူ့အုပ်စုနှင့်သာ ဒိုးတူပေါင်ဖက်နေတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မွန်ဂိုတပ်များလည်း အနီးအနားတွင် တစ်ယောက်တလေမျှ မရှိကြောင်း အယုံသွင်းလေသည်။

တရက်တို့လည်း ဗဟာဒူး၏ စကားကို ယုံကြည်ကြ၍ တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် မည်သို့မျှ မပြင်ဆင်တော့ဘဲ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့သာ နေကြလေသည်။

မွန်ဂိုတပ်များ အလုံးအရင်းနှင့် သက်ဆင်းလာသောနေ့၌မူ တရက်တို့သည် အမေ့အလျော့ နေခိုက်ဖြစ်၍ ဖရိုဖရဲပြန်ကျ ရှုံးနိမ့်သွားကြတော့သည်။

မွန်ဂိုတပ်များ အောင်ပွဲခံ၍ပြန်လာကြပြီးနောက် အခြေစိုက်စခန်းသို့ ရောက်လာကြသောအခါ ဗဟာဒူးက တေမူဂျင်အား ...

‘အို ... အရှင် သားရေပျောသည်တဲအံ့ကနားကို လေဒဏ်မှ အကာအကွယ်ပေးသကဲ့သို့ အရှင်၏ ရန်သူမှန်သမျှကို ငါသည် အကာအကွယ် အမြဲတမ်းပေးအံ့’

ဟူ၍ ထပ်လောင်း ကတိသစ္စာပြုလေသည်။

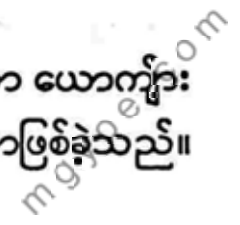
ကျန်ရဲဘော် ရဲဘက်များလည်း ...

‘ငါတို့ စစ်ထွက်၍ မိန်းမချောမိန်းမလှတို့ကို ဖမ်းဆီးသိမ်းပိုက်ရရှိသည့်အခါများ၌ ဖြစ်စေ၊ မြင်းကောင်း မြင်းသန် မြင်းလားကြီးများကို ဖမ်းဆီးရရှိသည့် အခါများ၌ဖြစ်စေ ငါတို့သည် လက်ရပစ္စည်းဟူသမျှကို အရှင့်ထံ ဆက်သပါမည်။ အကယ်၍ ငါတို့သည် အရှင့်အာဏာများကို မတည်၊ ဖိဆန်ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်စေ၊ အရှင့်ကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံဆောင်သည်ဖြစ်စေ ငါတို့အား ကွင်းခေါင်ခေါင် လဟာပြင်များတွင် စွန့်ပစ်၍ အသက်ဆုံးရှုံးပျက်စီးအောင် ဒဏ်ခတ်ပါလော့’

ဟူ၍ ရဲရဲတောက်တောက် ကတိသစ္စာပြုကြလေ၏။

ထိုအသံများကို ကြားသောအခါ တေမူဂျင်သည် ဆယ့်သုံးနှစ်သား ခန်ဘဝက အားကိုးအားထား ကင်းမဲ့စွာ မျက်ရည်တောက်တောက်ကျ၍ တစ်ယောက်ထီးတည်း စိတ်သောကရောက်ခဲ့ရပုံကို မြင်ယောင်လာလျက် ပြောင်းလဲခြားနားလာသော ခန်ဘဝကို ယှဉ်ကြည့်မိကာ ...

‘ရဲဘော်တို့၊ ရဲဘော်တို့လာရောက်မခစားကြမိက ငါကား အိပ်သော ယောက်ျားပမာသာဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုင်သောအခါလည်း ဝမ်းပန်းဝမ်းနည်း တုံးကြီးတမျှသာဖြစ်ခဲ့သည်။

ရဲဘော်တို့ကား ငါ့ကိုနှိုးခဲ့ပြီ။ ဝမ်းပန်းဝမ်းနည်း တုံးကြီးကို ဝမ်းပန်းတသာဖြစ်အောင် ဖန်တီးကြလေပြီ'

ဟူ၍ ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။

တေမူဂျင်ကား ယက္ကမ္မန်ဂိုတို့၏ ခန်မင်းကြီးဟူ၍ တကယ့်ခန်မင်းကြီးအဖြစ် ရဲဘော်ရဲမက်များက တစ်ခဲနက်အလေးပြုကြလေပြီ။ တေမူဂျင်လည်း သူ့ရဲဘော်ရဲမက်တိုင်းကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခွင့်ရပေပြီ။ အထိုက်အလျောက် ချီးမြှင့်မြှောက်စားခွင့်ပင် ရရှိလေပြီ။

ခန်မင်းကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားခွင့် ရှိပြီဖြစ်၍ အရည်အချင်းအလိုက် ရွေး၍ ချီးမြှင့်တော့သည်။

ခန်မင်းကြီးတွင် စစ်မှူးစစ်ကဲ သူရဲသူမက်များ ရံဝန်းနေပြီဖြစ်၍ ဖော်ချူးကို လက်နီးလက်ပါး သူနှင့်အနီးကပ်ဆုံးနေရာတွင် နေရာချထားပေးတော်မူသည်။ ခန်မင်းကြီး၏ လေးမြားကျည်တောက်တို့ကို ကိုင်ဆောင်ခွင့်ပြုသော လက်သုံးတော်ကြီးအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူသည်။ သဒ္ဒါယုံကြည်သော အခြား ရဲမက်တော်များကိုလည်း အာဟာရပြည့်တင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အစစအရာရာစီမံရန် သိုးထိန်းမှူး၊ မြင်းထိန်းမှူး၊ နွားထိန်းမှူးများ ခန့်ထားတော်မူပြီးနောက် စားဖိုမှူး၊ စားတော်ကဲမှူးများအပြင် အကြီးအချုပ်အဖြစ် စားတော်ဝန်ကိုပါ ခန့်အပ်တော်မူသည်။ တဲအုံ ကနားများကို အမြဲကြည့်ရှုစစ်ဆေးနိုင်ရန်အတွက်လည်း ထိန်းသိမ်းရေးမှူးများကို ခန့်အပ်တော်မူသည်။ အမှုထမ်း အသီးသီးတို့အပေါ် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်နိုင်ရန်လည်း အကြီးအမှူးများ ခန့်အပ်တော်မူသည်။

ကတ်သားကိုမူ လူကောင်သာကြီး၍ ဉာဏ်နည်းသောကြောင့် ဓားလွှတ်တော်ကို အဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူသည်။

သူညီအရင်း ကတ်သားကို အရည်အချင်းသာမက စိတ်နေသဘောထားကိုလည်း ချင့်ချိန်စိစစ်၍ ခန့်အပ်တော်မူသကဲ့သို့ အခြားရဲမက်တော်တို့ကိုလည်း ဤနည်းနှင့်နှင်သာ ခန့်အပ်တော်မူသည်။ စစ်ကဲတစ်ဦးဖြစ်သော 'ယက်ဆိုတိုင်း'ကို ခန့်အပ်တော်မူရာ၌-

ယက်ဆိုတိုင်းသည် သူရဲသတ္တိအရာတွင် အခြားသူထက်သာလွန်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ခရီးရှည် ခရီးပြင်း ချီတက်ရာ၌ မောရပန်းရမှန်းပင်မသိ။ အစာဆာရမှန်း၊ ရေငတ်မှန်းပင်မသိ။ ထူးကဲသော ခံနိုင်ရည်နှင့် ပြည့်စုံပါပေသည်။ သို့သော် သူ့မှာ ကိုယ်ချင်းစာတရားဟူ၍ လုံးဝမရှိ။ သူ့နောက်လိုက် ဗိုလ်ခြေများကို သူကဲ့သို့ပင် ခံနိုင်ရည် ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်လေသည်။ ကိုယ်ချင်းစာတရား၊ ကင်းမဲ့သူကား ရာထူးကြီးနှင့် မတန်။ စစ်ကဲဟူရာ၌ နောက်လိုက်ငယ်သားများ အစာငတ်လိမ့်မည်၊ ရေငတ်လိမ့်မည်ကို

ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်ရမည်။ နောက်လိုက်ငယ်သားများသာမက စစ်တွင် အသုံးပြုသော တိရစ္ဆာန်များကိုပါ ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှု၍အင်အားပြည့်အောင် စီမံခန့်ခွဲတတ်ရပေမည်’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။

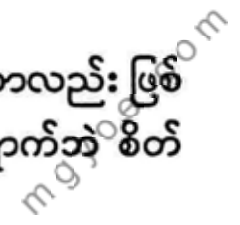
ခန်မင်းကြီးလည်း သူ့ကိုရံဝန်းခစားသော ရဲမက်ဗိုလ်ပါများသည် အဆိပ်ပြင်းထန်သော မြွေကဲ့သို့ ထိလျှင်ပေါက်မည့်သူများဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာနားလည် သဘောပေါက်သောကြောင့် သူ့ဩဇာအာဏာညောင်းရန် သမာသမတ် အုပ်ချုပ်လေသည်။ တရားမျှတစွာ ချီးမြှင့်တန်သူကို ချီးမြှင့်၍ နှိမ်ချတန်သူကို နှိမ်ချလေသည်။ သူ့အရိပ်ကို လာရောက်ခိုလှုံကြသူများလည်း ပေါက်သောက်ဖြစ်သဖြင့် လူအမျိုးမျိုးကို သူ့စရိုက်၊ သူ့အကျင့်၊ သူ့အပြုအမူစသော လူအသီးသီး၏ အထာကိုလိုက်၍ အုပ်ချုပ်ရလေသည်။ လူကောင်းသူကောင်းများနှင့်ရော၍ လူရှုပ်လူပွေများလည်း ပါလာတတ်လေသည်။ ခန်မင်းကြီးသည် ထိုသူများ၏ အရိပ်အခြည်ကိုကြည့်၍ အမြဲ ဂရုပြုနေရလေသည်။

တစ်နေ့သော် ခန်မင်းကြီး၏ ကြင်လျာ ‘မြောက်သား ဘော်တိုင်း’၏ မောင်တော် ခုနစ်ယောက်ကို ယောက္ခမတော်ကြီးသည် ခန်မင်းကြီးထံ လာရောက်ဆက်သလေသည်။ ထိုခုနစ်ယောက်ကား လူရှုပ်လူပွေများသာဖြစ်သည်။ သူတို့အနက် အရှုပ်ဆုံး၊ အပွေဆုံး၊ ခလောက်အဆန်ဆုံးကား ‘တက်တင်ဂရီ’ဆိုသူဖြစ်သည်။ တက်တင်ဂရီသည် နတ်ဝင်သည် ဖြစ်သောကြောင့် သူ့လိပ်ပြာသည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုစွန့်၍ နတ်လောကသို့ ဝင်ထွက်သွားလာ၍ နတ်တို့နှင့် နီးနှောနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ရှေ့ဖြစ်မည့် အလားအလာများကိုလည်း ဟောပြောနိုင်သူဟုဆိုသည်။ သူသည် တစ်တဲဝင် တစ်တဲထွက် ရွာရိုးကိုးပေါက် လျှောက်၍ နတ်ဟောစားသူဖြစ်သည်။

တက်တင်ဂရီနှင့် ညီအစ်ကို တစ်စုသည် ထိုသို့လည်ရင်း ပတ်ရင်းနှင့် ခန်မင်းကြီး ညီတော် ကတ်သား၏ တဲသို့ ရောက်ကြ၏။ ကတ်သားနှင့် စကားများရန် ဖြစ်ကြပြီးလျှင် ကတ်သားကို ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ကြ၏။ ကတ်သားလည်း ခန်မင်းကြီး၏ ယောက်ဖတော်များဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့် ထိုသူတို့ကို မည်သို့မျှ ပြန်ရန်မမူဘဲ ညည်းညည်းခံပြီးသော် ခန်မင်းကြီးထံသွား၍ တိုင်ကြား၏။ ခန်မင်းကြီးကလည်း

‘မင်းနှယ်ကွာ။ မင်းခွန်အားဗလကို မည်သူမျှ မယှဉ်နိုင်ဟု ကြွားဝါနေသူ ဖြစ်ပါလျက် သူတို့ရဲ့ အထိုးအပုတ်အရိုက်အနှက်ကို ဘာပြုလို့ခံရသလဲ’ ဟု အပြစ်တင်တော်မူသည်။

ကတ်သားလည်း ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက်၊ မခံချိမခံသာလည်း ဖြစ်သောကြောင့် သူ့တဲသို့ပြန်လာပြီးသော် ခန်မင်းကြီးထံ အခစားမဝင်မရောက်ဘဲ စိတ်

ကောက်နေလေသည်။

တက်တင်ဂရီလည်း ထိုအကြောင်းကို သိသောအခါ အခွင့်ကောင်းယူ၍ ခန်မင်းကြီးထံ အစောင့်ဝင်ပြီးသော် ...

‘အသင်မင်းကြီး၊ ငါ၏လိပ်ပြာသည် နတ်လောကသို့ တက်ခဲ့၍ အသင်မင်းကြီး အဖို့ နောင်တွင် ဖြစ်လတ္တံ့သော အဖြစ်အပျက်များကို ငါကြားခဲ့၏။ တကယ် ဧကန်ဖြစ်မည့် ဖြစ်ရပ်အမှန်များကို ငါ့နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့သည်။ နားတော် ထောင်လော့ မင်းကြီး။ နတ်မင်းကြီးတို့၏ နိမိတ်ဩဘာမိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား တေမူဂျင်သည် သူ့ဗိုလ်ခြေ သင်းပင်းကို တစ်ခဏမျှသာ အုပ်ချုပ်နိုင်လိမ့်မည်။ ကတ်သားသည် တေမူဂျင်ကို ဆက်ခံ စိုးစံလိမ့်မည်။ အကယ်၍ မင်းကြီးသည် ကတ်သားကိုအဆုံး မစီရင်ပါက မင်းကြီး ၏သက်တမ်းသည် ကြာမြင့်မည်မဟုတ်’

ဟု ကုန်းချောလေသည်။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ခန်မင်းကြီး၏ စိတ်တော်သည် လွန်မင်းစွာ တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားလေသည်။ ရာဇမာန်လည်း ပြင်းထန်စွာ ရှုတော်မူ၏။

ထို့နေ့ ညနေစောင်းတွင် ခန်မင်းကြီးသည် ရဲမက်အချို့ကိုခေါ်၍ ကတ်သားအား ဖမ်းဆီးရန် ကတ်သား၏ တဲသို့ မြင်းစီးသွားလေသည်။

ထိုသတင်းကို မယ်တော်ကြားလေသော် ကုလားအုပ်တပ်လှည်းယဉ်ကို အလျင် အမြန်ပြင်စေပြီးသော် ကုလားအုပ်ကို ခြေလှမ်းကျဲကျဲ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့်စေ၍ ကတ် သား၏ တဲသို့ မောင်းသွား၏။

တဲသို့ရောက်သောအခါ မယ်တော်သည် ရဲမက်တော်တို့ဝိုင်းထားသော ကတ် သားကို တွေ့၏။ ရဲမက်တော်တို့ကို ဖယ်ရှား၍ အတွင်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ တေမူဂျင်က မတ်တတ်ရပ်လျက် ကတ်သားက ဒူးထောက်လျက်နေသည်ကို မြင်ရ၏။ ကတ်သား၏ ဦးထုပ်နှင့် ခါးစည်းကြိုးလည်း ရုပ်သိမ်းထားပြီး ဖြစ်သည်ကိုမြင်၏။ ခန်မင်းကြီးကား အမျက်ဒေါသ ချောင်းချောင်းထွက်လျက် ကတ်သားကား သေရမည့်ဆေးကို ကြောက်ရွံ့ လျက်နေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ခန်မင်းကြီး၏ မယ်တော်ကား စိတ်ထန်သူ၊ စိတ်ကြီးသူဖြစ်သည့်အလျောက် ကတ်သား၏ နှောင်ကြိုးများကိုဖြေပေး၏။ ဦးထုပ်နှင့် ခါးစည်းကြိုးကို ယူပေး၏။ ထိုနောက်မှ တေမူဂျင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် မတ်တပ်ရပ်လျက် သူ့ရင်အစုံကို လှစ်ပြ ပြီး သော် ...

‘ခန်မင်းကြီး၊ ရှုလော့၊ သားမောင်နှစ်ဦးစလုံးသည် ငါ့ရင်နို့ကို အတူတူစို့ခဲ့ကြသော

တစ်အူထုံဆင်း ညီအစ်ကိုရင်းမဟုတ်တုံလော တေမူဂျင်။ မောင့်မှာ ခြွေရံသင်းပင်း များပေ
၏။ ကတ်သားမှာကား ခွန်အားဗလသာရှိ၏။ မလွဲမချော် ပစ်စွမ်းနိုင်သော လေးပစ်အစွမ်း
သာ ရှိသည်။ မောင့်ကို ပုန်ကန်ထကြွသူများအား ကတ်သားပင် လေးနှင့်ခွင်း၍ နှိမ်နှင်းပေး
သည် မဟုတ်တုံလော’

ဟု ဝမ်းနည်းဝမ်းကွဲ ရင်ထုမနာ ပြောကြားလေသည်။

ခန်မင်းကြီးကား သူ့မယ်တော်ပြောသမျှကို ငြိမ်သက်စွာသာ နားထောင်နေလေ
သည်။ မယ်တော် အားရအောင်ပြောဆိုပြီးဆုံး၍ စိတ်ဖြေတန်လောက်မှ -

‘မယ်တော်၊ ကြောက်သွေးရုတ်ခြည်းဝင်၍သာ သားတော်မောင် မပြုသင့် မပြုအပ်
သည်ကို ပြုမိမှားပါသည်။ ထိုသို့ ပြုမိသည့်အတွက် နောင်တလည်း ကြီးစွာရပါသည်။
ရှက်လည်း ရှက်မိပါသည်’

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ့ရဲမက်တော်များကို ရုပ်၍ တဲအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေ
သည်။

တက်တင်ဂရီကား တဲတက့တဲ လျှောက်၍ ရန်မီးမွှေးပေးလေတော့သည်။ သူ့
တန်ခိုးဖြင့် ခန်မင်းကြီးကိုပြုတ်အောင် ဖြုတ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်း နောက်လိုက် အသင်း
အပင်း စုဆောင်းနေလေသည်။ ထို့ထက်ကဲ၍ တေမူဂျင်၏ ညီအငယ်ဆုံး ‘တေမုဂု’ထံသို့
သွား၍ သိမ်းသွင်းလေတော့သည်။ သိမ်းသွင်း၍ မရသောအခါ သူ့ညီအစ်ကိုများနှင့်
နိုင်ထက်စီးနင်း ခူးထောက်ခိုင်း၏။

ခန်မင်းကြီးသည် တက်တင်ဂရီ၏ သတင်းကို အစေ့အငကြား၏။ ယောက်ဖ
တော်ဖြစ်၍လည်း အရေးယူခြင်းငှာ မသင့်ချေ။ ထိုမှတစ်ပါး တက်တင်ဂရီ၏ဖခင် မန်လစ်
သည် စစ်ပွဲအများအပြားတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကူညီခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ တက်တင်
ဂရီသည်ပင် ခန်မင်းကြီးက ပုရောဟိတ်အရာထား၍ မြှောက်စားချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသူဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ခန်မင်းကြီးသည် တေမုဂုကို ဆင့်ခေါ်၍ ...

‘ညီတော် တေမုဂု၊ တက်တင်ဂရီနဲ့ ညီတော်မောင်တို့ ဖြစ်ပျက်သမျှ အလုံးစုံကို
ငါကြားသိပြီးဖြစ်သည်။ တက်တင်ဂရီတို့ သားအဖသည် ငါ့တဲတော်သို့ ယနေ့လာကြလိမ့်
မည်။ ညီတော်မောင် သဘောတော်ရှိသည့်အတိုင်း ဆုံးမပေတော့’

ဟု ခွင့်ပြုတော်မူလေသည်။

ခန်မင်းကြီးသည် တဲတော်အတွင်း တစ်ကိုယ်တော် စံမြန်းနေစဉ် တက်တင်ဂရီနှင့်
ညီအစ်ကိုခြောက်ယောက်စလုံးသည် ဖခင် မန်လစ်နှင့်အတူ ဝင်ရောက် ခစားလာကြ၏။
ခန်မင်းကြီးလည်း မန်လစ်နှင့် မိသားစုကို ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ပြီးသော် လက်ယာတော်

mgjpe.com

နေရာ၌ ထိုင်စေ၏။ သားအဖတို့သည် ထိုင်၍မျှ မကြာမြင့်မီ တေမုဂုသည် တဲအတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။ တက်တင်ဂရီ ထိုင်နေရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်သွားပြီးလျှင် ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်လျက် ...

‘မနေ့က မင်း ငါ့ကို နိုင်ထက်စီးနင်းဒူးထောက်ခိုင်းတယ်။ ကဲ ... ဒီနေ့ မင်းနဲ့ငါ တစ်ပွဲတစ်လမ်း အားစမ်းရအောင်ထလေ’

ဟု ဆွဲထူ၏။

မွန်ဂိုတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်မှာ ဧည့်သည်အဖြစ် တဲတစ်တဲသို့ ဝင်ရောက် လည်ပတ်လျှင် တဲဝတွင်ကိုင်ဆောင်ခဲ့သမျှ လက်နက်ဟူသမျှကို စုပုံထားရစ်ခဲ့ရိုးဖြစ်သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အချင်းများရန်ဖြစ်လျှင်လည်း တုတ်တပြက် ဓားတပြတ် မည်သည့် လက်နက်ကိုမျှ အသုံးမပြုရ လက်ချည်းသက်သက် အားပြိုင်၍ သတ်ပုတ်ရရိုး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်တေမုဂုသည် တက်တင်ဂရီကို အားစမ်းရအောင်ဟု ဆွဲငင်ခေါ်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

တေမုဂုနှင့် တက်တင်ဂရီတို့ ထွေးလားလုံးလား နပန်းလုံးနေကြစဉ် တက်တင် ဂရီ၏ ညီအစ်ကို ခြောက်ယောက်သည် တက်တင်ဂရီကိုကူရန် ထကြ၏။ ထိုအခါ ခန်မင်းကြီးက ...

‘မင်းတို့တစ်တွေ အပြင်မှာသွားနပန်းလုံးကြကွာ’

ဟု အမိန့်ပေး၏။

တက်တင်ဂရီတို့ တဲအပြင်သို့ ထွက်သွားကြသောအခါ တဲပြင်တွင် အသင့်စောင့် နေသော လူသန်လူမာ နပန်းသမားသုံးယောက်သည် တက်တင်ဂရီကိုဖမ်း၍ ကျောရိုးကို ချိုးပစ်ပြီးလျှင် လှည်းဘီးတစ်ခုအနီးသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်လေသည်။

တေမုဂုလည်း တဲအတွင်းရှိ သူ့နောင်တော်ထံလှမ်း၍ ...

‘နောင်တော် တက်တင်ဂရီက ညီတော်ကို မနေ့က အတင်းအဓမ္မ ဒူးထောက်ခိုင်း ခဲ့တယ်။ ကနေ့ ညီတော်က သူနဲ့အားစမ်းမယ်လုပ်တော့ သူမထတော့ဘူး’

ဟူ၍ ဟစ်အော် ပြောကြားလေသည်။

မန်လစ်နှင့် သားခြောက်ယောက်သည် တဲဝသို့ အပြေးအလွှားသွား၍ လှမ်းကြည့် ကြ၏။ တက်တင်ဂရီကား စန့်စန့်ကြီး လဲနေသည်ကို မြင်ကြတော့သည်။ မန်လစ်က သူ့သားသေနေသည်ကို မြင်သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြင့် ခန်မင်းကြီးထံလှမ်း၍...

‘အို ... ခန်မင်းကြီးယနေ့အထိ ခန်မင်းကြီးကို ငါ ကျိုးခွံစွာ အမှုထမ်းခဲ့ပါပြီ’ ဟု အက်ကွဲသောအသံကြီးဖြင့် ပြောကြားလေသည်။

မန်လစ်၏ စကားကား တာသွားပေသည်။ သူ့စကား၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ လည်း ပေါ်လွင်ပေသည်။

သားခြောက်ယောက်လည်း တဲဝတွင် စုပုံခဲ့သောလက်နက်တို့ကို ကိုင်စွဲ၍ ခန်မင်းကြီးကို လုပ်ကြံရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ကြလေပြီ။ ခန်မင်းကြီးကား လက်ချည်း ဗလာ သာဖြစ်သည်။ တဲအတွင်း ထိုင်နေရာမှထ၍ တဲဝသို့လျှောက်လာ၏။ သူ့ကိုရန်မူအံ့သော သားခြောက်ယောက်ကို ဂရုမစိုက်၊ အလေးမမူ။ ရာဇိန္ဒြေကြီးစွာဖြင့် ...

‘ဖယ်ကြစမ်း၊ ငါထွက်ကြည့်မယ်’
ဟု အမိန့်ပေးလေသည်။

ခန်မင်းကြီး၏ ရာဇသံသည် သားခြောက်ယောက်စလုံးအား မှင်တက်စေပြီးသော် အမိန့်တော်အတိုင်း ဖယ်ရှားပေးကြ၏။

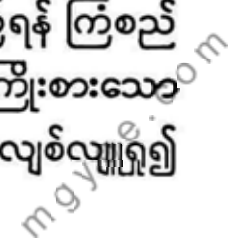
ခန်မင်းကြီးသည် တဲတော်မှ ထွက်ပြီးသော် တက်တင်ဂရီ၏ အလောင်းကို ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်၏။ မျက်စောင်းငဲ့ကြည့်ရုံမျှပင် တက်တင်ဂရီသည် သေနေပြီကို သိတော်မူ၏။ ခန်မင်းကြီးသည် သူ့ကိုယ်ရံတော်ရဲမက်များကို ဆင့်ခေါ်လိုက်၏။ ရဲမက် တော်များ အစုံအညီရောက်ရှိလာမှ သူ့တဲတော်ကို တက်တင်ဂရီ၏ အလောင်းပေါ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းခိုင်း၏။ တံခါးဝပေါက်ကိုလည်း လုံခြုံအောင်အပိတ်ခိုင်း၏။

ထိုနေ့ည၌တွင် ခန်မင်းကြီးသည် သူ၏ ယာယီစံနန်းတော်ထဲသို့ လူယုံတော်နှစ် ဦးကို တိတ်တဆိတ် ဆင့်ခေါ်ပြီးလျှင် တက်တင်ဂရီကို တဲခေါင်ပေါက်မှ ထုတ်ယူရန် တဲအတွင်း လက်ရာခြေရာမပျက်အောင် ဂရုစိုက်ရန် မှာကြားကာ လူသူအရောက်အပေါက် နည်းသော တစ်နေရာရာတွင် တက်တင်ဂရီကို ကောင်းမွန်စွာသဂြိုဟ်ရန် အမိန့်ပေးလေ သည်။

ကာလမကြာမြင့်မီပင် ပုရောဟိတ်ကြီးအကြောင်းကို အမေးအမြန်း အပြောအဆို ရှိလာသောအခါ ခန်မင်းကြီးသည် သူ့တဲတော်အဟောင်း၏ တံခါးဝပေါက်ကိုဖွင့်စေ၏။ တဲအတွင်းသို့ မည်သူမဆို ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုခွင့်ပေးလေ၏။

တက်တင်ဂရီ၏ အလောင်းကောင်သည် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်နေကြောင်းကို ဥက္ကေဋ္ဌေယျံ ပြောဆိုသံကြားသောအခါမှ ခန်မင်းကြီးသည် ညီလာခံတစ်ရပ်ခေါ်ယူပြီး နောက် ...

‘ရဲဘော်တို့၊ တက်တင်ဂရီသည် ငါ၏ ညီတော်နှစ်ပါးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည် ရိုက်နှက်၊ သတ်ပုတ်ရုံမျှမက ငါ့ကိုပါ အကျိုးယုတ်ပျက်စီးအောင် ကြံစည် ကြိုးစားသော ကြောင့် ငါ့ကိုအမြဲတစေ စောင့်ရှောက်ပေးသော နတ်မင်းကြီးများက သူ့အားလျစ်လျူရှု၍

မထား။ အရှင်လတ်လတ် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်တကွ လိပ်ပြာကိုပါ အထက်ဘုံသို့ ခေါ်ဆောင်သွား
ချေပြီ'

ဟု ရှင်းလင်းပြောကြားလေသည်။

မွန်ဂိုများကား အရှင်လတ်လတ် နတ်ပြည်သို့ နတ်များက ဆောင်ကြဉ်းသွားသော
ပုရောဟိတ်ကြီးအကြောင်းကိုသာ ဥုံတလဲလဲ ဖွတလဲလဲ ချီးကျူး ထောမနာ ပြုဆိုနေကြ
တော့သည်။

ထိုခေတ် ထိုအခါက အုပ်စုများကား တစ်အုပ်စုနှင့်တစ်အုပ်စု စစ်ပြိုင်နေသည်သာ
များလေသည်။ ဝံပုလွေအုပ်စုများကဲ့သို့ပင် အင်အားများသူတို့က နည်းသူများကို လုယက်
တိုက်ခိုက် ပြုန်းတီးပျက်စီးအောင်သာ ကြံဆောင်နေကြလေသည်။ ဂိုဗိသဲကန္တာရ တစ်
လျှောက်လုံးကား ထိုကဲ့သို့ တိုက်ပွဲအမျိုးမျိုးဖြင့်သာ အတောမသတ်နိုင်အောင် တိုက်ကြ
ခိုက်ကြသော အချိန်ဖြစ်လေသည်။

ခန်မင်းကြီးကား တက်တင်ဂရီ၏ ကိစ္စမျိုးကဲ့သို့သော ကိစ္စအမျိုးမျိုးကို အထွေ
ထွေသော ရာပေရိယာယ်မျိုးဖြင့် ပြေပြစ်အောင် ဆောင်ရွက်တတ်သူဖြစ်၏။ သူ၏ ခက်ထန်
ကြမ်းတမ်းသော သူရသတ္တိဖြင့် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ဆောင်ရွက်တတ်သော အပြုအမူများကလည်း
သူ၏ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းကို သူ့အပေါ်ကြည်ညိုစေ၏။ ယုံကြည်အားကိုးစေ၏။ ကျိုးနွံ
စေ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း သောင်းပေါင်းများစွာသော တဲစု မိသားစုများသည် သူ့တံခွန်
တော် အောက်သို့ ခိုလှုံလာကြလေသည်။

ခန်မင်းကြီးသည် ညဉ့်အခါများတွင် အိပ်ကောင်းခြင်း အိပ်ရလေပြီ။ တဲစုများက
ခန်မင်းကြီးအတွက် တစ်စုလျှင်သူတို့ပိုင် သိုး၊ မြင်း၊ နွားတို့ အရေအတွက်၏ ဆယ့်ခိုင်
တစ်ခိုင်ကို အခွန်အတုတ်အဖြစ် သဒ္ဒါကြည်ဖြူစွာ ဆက်သကြသောကြောင့်လည်း ခန်မင်း
ကြီးသည် မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ နေထိုင်ရလေပြီ။ ခမည်းတော်၏ အရိုက်အရာကို
ဆက်ခံ၍ ရန်သူများကို နှိမ်နှင်းကာ ခမည်းတော်၏ အမွေအစများကို ကောက်သင်းကောက်
စုဆောင်းသိုမှီးထားသောကြောင့် အထုပ်အထည်ပင် စုမိနေလေပြီ။

ခန်မင်းကြီးကား အသက်သုံးဆယ် ကျော်လေပြီ။ အရွယ်ကောင်းတုန်း၊ ဗလ
ကောင်းတုန်း၊ သစ်နင်းသစ်ကျိုး၊ ဝါးနင်းဝါးကျိုးအရွယ်သို့ ရောက်ပေပြီ။ သူ့သားတော်များ
ပင်သူနှင့် ကိုယ်တူရင်ရှိ ကူဖော်လောင်ဖက်၊ ကျောထောက်နောက်ခံ ရရှိလေပြီ။

ခန်မင်းကြီး၏ သူ၏ အတွေ့အကြုံများလာလေသည်နှင့်အမျှ၊ သူ့စိတ်ဓာတ်
လည်း ရင့်ကျက်လာသည်နှင့်အမျှ သူ့စိတ်တွင် ဆန္ဒတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

mgc.com

တစ်နေ့သော် ညီလာခံဗိုလ်ပုံတစ်ခုတွင် ...

‘ရှေးလူကြီး သူမများက လူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်တည်းတွင် စိတ်အမျိုးမျိုးလည်း မကိန်းဝပ်နိုင်။ အသည်းနှလုံးသားတို့လည်း အမျိုးမျိုးအထွေထွေ မရှိနိုင်ဟု ဆိုရိုးပြခဲ့ကြ သည်။ ငါတို့လည်း ထိုဆိုရိုးအတိုင်း လိုက်နာရန် ရည်ရွယ်သည်။ တစ်စိတ်တည်း တစ် သဘောတည်းရှိအောင်၊ စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိအောင် ငါ နှလုံးသွင်း ရိုးရင်းတော်မူသည်။ ငါ့အာဏာစက်ကို နယ်နိးနယ်စပ် နိုင်ငံအနှံ့အပြားသို့ တိုးချဲ့ စည်းလုံးရန် ရည်သန်ရိုးရင်း ရှိတော်မူသည်’

ဟု ထုတ်ဖော်မြွက်ကြားလေသည်။

ခန်မင်းကြီးသည် သူရည်ရွယ်ရိုးရင်း ရှိတော်မူသည့်အတိုင်းလည်း ဇွဲနပဲကြီးစွာ ထား၍ စိတ်ရှည်လက်ရှည် သည်းခံစိတ်ထား၍ စတင်ဆောင်ရွက်တော့သည်။

ဂွတ်ပတားတောင်ထက် ခန့်တံခွန်ထူသောအခါ

၁၂ ရာစုကား ကုန်ခါနီးအချိန်ဖြစ်သည်။ မွန်ဂိုတို့ဒေသတွင် အချင်းချင်း တိုက်ကြ ခိုက်ကြသော စစ်ပွဲများကား သူတစ်ပြန် ငါတစ်ပြန် တိုက်ခိုက်နေကြဆဲဖြစ်သည်။ တရက် နှင့် မွန်ဂိုစစ်ပွဲ၊ မာကစ်နှင့် ကာရိတ်စစ်ပွဲ၊ နိုင်ပန်နှင့် ဥဂူရစစ်ပွဲ စသော စစ်ပွဲပေါင်းများစွာ တို့သည် ကာဠေးနိုင်ငံ တံတိုင်းကြီးမှသည် အနောက်ဘက် ဝေးလံလှသော အလယ်အာရှ တောင်ကုန်းများဒေသအထိ မြက်တောလွင်ပြင်များတွင် ကူးချည်သန်းချည်ဖြင့် တိုက်ခိုက် နေကြဆဲဖြစ်သည်။

ခန်မင်းကြီး တေမူဂျင်ကား လူကြီးသူမတို့၏ ဆိုရိုးအတိုင်း စည်းလုံးညီညွတ်ရန် ကြံဆောင်နေဆဲဖြစ်သည်။

ခန်မင်းကြီး၏ မွန်ဂိုများ စိုးရိမ်ရသော လူမျိုးစုကား ကာရိတ်များဖြစ်သည်။ ထိုကာရိတ်များကို သိမ်းသွင်းနိုင်ရန် တောင့်တင်းသော မဟာမိတ်ရှိရန်လိုကြောင်း ခန် မင်းကြီးသည် သဘောပေါက်သည်။ ထို့ကြောင့် ခန်မင်းကြီးသည် မဟာမိတ်ဖြစ်သော တိုဂရူခန်ထံ ထပ်မံသွားရပြန်လေသည်။ ခန်မင်းကြီးကြွတော်မူသော အချိန်၌ တိုဂရူခန် သည် ခရစ်ယာန်ဖြစ်နေပြီ။ သူ့အမည်ရင်းပင် ပျောက်၍ ပရက်စတာ ဂျွန်ဟုပင် ခေါ်တွင် နေလေပြီ။ ခန်မင်းကြီးသည် ပရက်စတာ ဂျွန်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်သောအခါ...

‘အို ... ဖခမည်းတော်။ ခမည်းတော်၏ အကူအညီအစောင့်အရှောက်သာ ကင်းမဲ့ ပါလျှင် သားတော်မောင်သည် ရန်သူတို့၏ အနှောင့်အယှက်မှု ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်မည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်လည်း သားတော်မောင်၏ ခိုင်မြဲသော မဟာမိတ်ကင်းမဲ့ပါလျှင် အေးအေး

ချမ်းချမ်း စံတော်မူနိုင်မည်မထင်ပေ။ ခမည်းတော်၏ ညီတော်နောင်တော် အတုအယောင် များသည် ခမည်းတော်၏ပိုင်နက် စားကျက်များကို ဝင်ရောက်စီးနင်းကာ ဝေခြမ်း စားသောက်ကြပေမည်။ ခမည်းတော်၏ သားရင်းသည်ချာလည်း ယခု အခြေအနေတွင် အမြော်အမြင် နှံ့နှေးနေသေးသည်။ အကယ်တည့် ရန်ညွန့်ရန်စွယ်များသာရှိနေလျှင် ခမည်းတော်၏ သားတော်မောင်အဖို့ အသက်စည်းစိမ် ဩဇာအာဏာသည် စိုးရိမ်ဖွယ်ပင်ဖြစ်ချေသည်။ ခမည်းတော်ကသာ သားတော်မောင်ကို ကိတ္တိမ သားတော်အဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူပါလျှင် ခမည်းတော်နှင့် သားတော်မောင်အင်အားကို မည်သည့်ရန်သူကမျှ ထိပါးဝံ့မည်မဟုတ်’

ဟု လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

ပရက်စတာဂျွန်လည်း အသက်တော် ရွယ်တော်ကြီးရင့်ပြီတစ်ကြောင်း၊ ခန်မင်းကြီး တေမူဂျင်ကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် သံယောဇဉ်ကြီးခဲ့သည်တစ်ကြောင်းသဘော ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့် ခန်မင်းကြီး၏ လျှောက်ထားတော်မူချက်ကို နှစ်ခြိုက် သဘောကျတော်မူပြီး လျှင် ခန်မင်းကြီးတေမူဂျင်ကို လူသိနတ်ကြားတရားဝင် ကိတ္တိမ သားတော်အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူလေသည်။

ခန်မင်းကြီး တေမူဂျင်လည်း ပရက်စတာဂျွန်၏ သစ္စာတော်ကို စောင့်သိရိုသေပေသည်။ ခမည်းတော် အရင်းတမျှပင် ကြည်ညိုလေးစားတော်မူလေသည်။

ပရက်စတာဂျွန်၏ အနောက်ဘက် နယ်နိမိတ်တို့ကို အနောက်ဘက်လူမျိုးစုများက ထိပါးနှောင့်ယှက်လာသောအခါ ခန်မင်းကြီးသည် သူ့သူရဲကောင်း နှစ်ယောက် ဖြစ်သော တံပြက်ရေအမည်တွင်သည့် စစ်မှူးနှစ်ဦးကို အလုံးအရင်းနှင့် စေလွှတ်၍ နှိမ်နှင်းပေးလေသည်။ အနှောင့်အယှက် အေးငြိမ်းသွားသောအခါ ပရက်စတာဂျွန်နှင့် ခန်မင်းကြီးတို့၏ မဟာမိတ်သည် ပိုမိုကျစ်လျစ်ခိုင်မြဲလာလေသည်။

ခန်မင်းကြီးသည် ပြင်ပလောကနှင့် ထိတွေ့ရန် အခွင့်ကောင်းတစ်ရပ်သည် ဖန်တီးလာ၏။

တရက်လူမျိုးတို့သည် ကာဠေးနိုင်ငံ၏ နယ်နိမိတ်များကို ထိပါးနှောင့်ယှက်ပြန်သောအခါ ဆင်အိပ်ရာ ဆိတ်နှိုးသကဲ့သို့ မဟာတံတိုင်းကြီး၏ နောက်ကွယ်တွင် စိုးစံတော်မူသည့် ကာဠေးနိုင်ငံ ရွှေဧကရာဇ်မင်းမြတ်ကြီးသည် ရာဇမာန်တော်ပွား၍ မဟာတံတိုင်း၏ အပြင်ဘက်သို့ထွက်၍ ကိုယ်တော်တိုင်နှိမ်နှင်းတော်မူမည်ဟု ကြုံးဝါးတော်မူသည်။ ကြုံးဝါးတော်မူသည့်အတိုင်းလည်း တပ်မှူးတစ်ဦးအား စစ်ဦးစစ်လျင်အဖြစ် ချီတက်စေ၏။ ထိုနောက်တွင် ရွှေဧကရာဇ်မင်းကြီးကိုယ်တော်တိုင် ခြေလျင်စစ်သည် အလုံးအရင်းကို

ကွပ်ကဲတော်မူလျက် ချီတက်တော်မူလေသည်။ ကာဠေးစစ်သည်တော်များကား တရက် တို့၏ မြင်းတပ်များကို ရင်မဆိုင်နိုင်သောကြောင့် ဧကရာဇ်မင်းမြတ်၏ တပ်မတော်ကြီးနှင့် ပေါင်းမိအောင် ဆုတ်ခွာလာကြရ၏။

ခန်မင်းကြီးလည်း ထိုသတင်းကို ကြားသောအခါ မိမိ၏ ဖခင်ကို တရက်တို့ အဆိပ်ခတ်၍ သတ်ခဲ့ဖူးသော ရှေးဖြစ်ငွေ့ကို ပြန်လည်အောက်မေ့လျက် လက်တုံ့ချေလို သော စိတ်သည် ပြင်းစွာပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ပရက်စတာဂျွန်ထံ မြင်းသည်ကျော်ကို စေလွှတ်၍ စစ်ကူတောင်းလေသည်။ စစ်ကူများရောက်ရှိလာသောအခါ ခန်မင်းကြီးသည် အင်အားကြီးမားလှစွာသော မြင်းတပ်ကြီးကို ခေါင်းဆောင်လျက် တရက်တို့ စစ်ခင်းရာ ဒေသဆီသို့ အပြင်းချီတော်မူလေသည်။

တရက်တို့ကား ကာဠေးတို့၏ ခြေသည်တော်များကတစ်ဖက်၊ မွန်ဂိုမြင်းတပ်ကြီး ကတစ်ဖက်၊ စစ်နှစ်ဖက် ညှပ်မိသောကြောင့် အကျနာလေသည်။ ခန်မင်းကြီးသည် သုံးပန်း အမြောက်အမြားကို လက်ရဖမ်းဆီးရမိလေသည်။ ခန်မင်းကြီးကား ကာဠေးဧကရာဇ် မင်းမြတ်အား အောင်နိုင်သူအဖြစ် ဂုဏ်ပြုလေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ရွှေဧကရာဇ်မင်းမြတ် က ပရက်စတာဂျွန်အား မင်းတကာတို့၏မင်း ဟူသော ဝမ်ခန်ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ရဲဆု ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ တေမူဂျင်ကိုမူ သူပုန်ရန်နှိမ်စစ်ကဲတော်ကြီး ဟူ၍ ရွှေထည်အုပ်ထား သော ငွေပုခက်တစ်လုံးကို ရဲဆုပေးတော်မူသည်။ ခန်မင်းကြီးလည်း သူ၏ တဲနန်းတော်တွင် ငွေပုခက်ကို အမှတ်တရပြသထားလေသည်။

၁၂ ရာစုကား ကုန်လေပြီ။

တစ်နေ့သော် ခန်မင်းကြီးသည် မွန်ဂိုတို့၏ ဝါသနာအတိုင်း မြစ်အောက်ဆီသို့ သမင်လိုက် ထွက်လေသည်။ ခန်မင်းကြီးနှင့်အတူ မိသားစုအားလုံးနှင့် လက်ရွေးစင် ရဲမက်တော် သုံးထောင်မျှသာ လိုက်ပါသွားလေသည်။

မြင်းစီးသမားများသည် တောခြောက်ပေးကြ၏။ လန့်ဖျပ်ပြေးလွှားလာကြသော သမင်များနှင့် သားကောင်ငယ်များကို တင်းပုတ်ကြီးများနှင့် ရိုက်ဖမ်းကြ၏။ ရတတ်သမျှ သားကောင်များကို မြက်တောလွင်ပြင်တွင် ဆိုက်ထားသော တဲတင်လှည်းများဆီသို့ ယူသွား ကြ၏။ မီးပုံကြီးများကိုဖို၍ သားကောင်များကို ကင်ကြ၏။

ညဉ့်နက် မိုးချုပ်သောအခါ တောခြောက်ပေးကြသော မြင်းစီးသမားတို့သည် စခန်းသို့ပြန်မလာ။ မြင်းထိန်းနှစ်ဦးသာ ခန်မင်းကြီးဆီသို့ မြင်းကိုအပြင်းဒုန်းစိုင်းလာ ပြီးနောက် မြင်းစီးသမားများကို ရန်သူများ ဖမ်းယူသွားကြောင်း သတင်းပေးလေသည်။ ရန်သူမြင်းစီးသူရဲနှစ်ဦးလည်း ညဉ့်အခါ ခန်မင်းကြီးတဲတော်သို့လာ၍ မင်းကြီးကို လေးဖြင့်

ခွင်းရန် ကြံစည်ကြောင်း ပြောကြားလေသည်။

ခန့်မင်းကြီးကား ရန်သူတို့၏ အကြံအစည်ကို အစဉ်းသိ၏။ သူ့တဲတော်တွင် မြင်းသည်ကျော်တချို့ကို မီးပုံကြီးများ အမြဲတောက်နေအောင် မွေးပေးနေရန် ထားခဲ့ပြီး နောက် ပါသမျှ လူအင်အားကို ရုပ်သိမ်း၍ ခရီးပြင်းနှင့်လေသည်။

မြက်တောလွင်ပြင်မှ ခရီးကိုးမိုင်ခန့် ဝေးကွာသော နေရာရှိတောင်ကုန်း တောင် တန်းများဆီသို့အရောက် စိုင်းနှင့်လေသည်။ နံနက်လင်းအားကြီးကျမှ မြင်းသည်ကျော်များ ပေါက်လာ၍ ရန်သူများသည် တဲတော်သို့ ရောက်လာကြောင်း၊ တဲတော်သို့ မြားအစင်း ပေါင်းများစွာနှင့် ခွင်းကြောင်း၊ လူသူကွဲနွားများ တစ်ကောင်တစ်မြီးမျှ မရှိသည်ကိုမြင်ရမှ တောက်တခေါက်ခေါက် ခေါက်လျက် လှည့်လည်ထွက်ခွာသွားကြကြောင်း သတင်းပို့လေ သည်။

ခန့်မင်းကြီးကား ရန်သူတို့သည် ခြေရာခံ၍ လိုက်လာလိမ့်မည်ကို မျှော်လင့်ပြီးဖြစ် သည်။ တောင်ကုန်းတောင်တန်းများကို နောက်ခံပြု၍ ရန်သူမြင်းတပ်ကို ရင်ဆိုင်ရန် စီမံခန့်ခွဲထားလေသည်။

နေထန်းတစ်ဖျားခန့် မရောက်မီပင် မြူမှုန်တထောင်းထောင်းထအောင် စိုင်းနှင့်လာ သော မြင်းတပ်ကြီးကို မြင်ရလေသည်။ ရန်သူတို့ကား စစ်ဖြန့်လျက် ချီတက်လာလေသည်။ ခန့်မင်းကြီး၏ မြင်းသည်တော်များလည်း စစ်ဖြန့်၍သာ ခုခံကြလေသည်။

ခန့်မင်းကြီး၏ မြင်းသည်တော်များကား လက်ရွေးစင် သူရဲကောင်းများဖြစ်၍ ရန်သူမြင်းတပ်များကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်၏။ အရေအတွက်အားဖြင့် ရန်သူက ပိုမို များပြားသော် လည်း အရည်အချင်းမှာ ခန့်မင်းကြီးဘက်က သာသောကြောင့် ရှေ့သို့ မတိုးနိုင်အောင် တားဆီးထားနိုင်လေသည်။

ခန့်မင်းကြီးလည်း သည်အတိုင်းသာ သွားလျှင် သူသည်အရှုံးကြီးရှုံးတော့မည်ကို မြင်၏။ နေလုံးလည်း ကျတော့မည်။ အခြေအနေလည်း မလှ။ စစ်ခြေစစ်ရပ် ကောင်း၍ သာ မရှုမလှ မကြုံရသေးဟု မြင်သည်။

သူသည် မြင်းစီးသူရဲကောင်းအချို့ကို တောင်ကုန်းတောင်တန်းကို ပတ်၍ တောင် ထက်သို့ အရောက်တက်ပြီးလျှင် ဝှတ်ပတားတောင်တန်းပေါ်ဝယ် သူ့တံခွန်များကိုထူ၍ တံပိုးများကို မှုတ်ပြီးလျှင် ညာသံပေး၍ တောင်ခြေသို့ဆင်းရန် အမိန့်ပေးလေ၏။

မကြာမြင့်မီ တောင်ရိုးတောင်တန်း တစ်ဖက်ဆီမှ တံပိုးသံများသည် ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ မြင်းအစီးစီးသည် တောင်ရိုးတောင်တန်းကို လျှောက်လျက် ဘွားခနဲ ပေါ်လာ၏။ ခန့်မင်းကြီး၏ သားမြီးကိုးချောင်းတပ် တံခွန်များသည် ဝှတ်ပတားတောင်

mgys.com

ထက်ဝယ် တလူလူ လွင့်နေသည်ကို မြင်ရတော့သည်။

ရန်သူများကား စစ်ကူပေါင်း မြောက်မြားစွာသည် တောင်ရိုးတောင်တန်းမှ သက်ဆင်းလာပြီဟု ထင်မှတ်သောကြောင့် တပ်လန့်သွားကာ နောက်သို့တုံ့လျက် ကစဉ့်ကလျား ဖရိုဖရဲ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးကြတော့သည်။

စစ်တလင်းတွင် ကျန်ရစ်သောလူများကို လိုက်လံကောက်ယူသောအခါ ခန်မင်းကြီး၏ သားတော်နှစ်ပါးလည်း ဒဏ်ရာရသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခန်မင်းကြီး၏ စစ်ပရိယာယ်ကား အောင်မြင်လေသည်။

မွန်ဂိုသမိုင်းတွင် ခန်မင်းကြီး၏ တံခွန်တော်ကို ဝတ်တားတောင်ထက် လွင့်ထူ၍ စစ်အောင်နိုင်ခဲ့ပုံကို အမှတ်တရ မော်ကွန်းတင်ကြလေသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်

ခန်မင်းကြီးကို စစ်လာပြိုင်သော ရန်သူများကား အခြားသူများမဟုတ်။ တောမူဂျင် မမျှော်လင့်သော ဖခင်သဖွယ်လေးစားသည့် တိုက်ရူခန်၏ ရဲမက်တော်များ ဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းသိရှိလေသည်။ ခန်မင်းကြီးသည် စိတ်တော်လွန်စွာ မချမ်းမြေ့တော်မူ၍ တိုက်ရူခန်ထံ ဝမ်းနည်းပြစ်တင်သော သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ပါးလိုက်လေသည်။

တိုက်ရူခန်ကိုလည်း အပြစ်မတင်သာချေ။ သက်တော်ရွယ်တော် ကြီးရင့်ပြီဖြစ်၍ သားတော်ညီတော်များ စီမံဆောင်ရွက်သည့်အတိုင်း ကြိုးဆွဲရာ ကနေရသူဖြစ်နေပေပြီ။

သို့ရာတွင် ထိုစစ်ပွဲကို ပရိယာယ်ဖြင့် အောင်နိုင်လိုက်ခြင်းအတွက် အုပ်စုအသီးသီး မှ ခန်ကလေးများသည် ခန်မင်းကြီးတောမူဂျင်ထံ မဟာမိတ် လာရောက်ဖွဲ့ကြလေသည်။ ခန်အသီးသီးသည် မွန်ဂိုဘုရင် ခန်မင်းကြီး ထိုင်တော်မူသော မြင်းဖြူသားရေ ကော်ဇော ပေါ်ဝယ် ခန်မင်းကြီးကို ဝဲယာနှစ်ဖက်ဝန်းရံလျက် ပုဆစ်ဒူးတုပ် ခစားကြလေသည်။ ခန်မင်းကြီးသည် ခန်ပေါင်းစုံ ညီလာသဘင်ကို ကျင်းပတော်မူလေသည်။ ခန်အသီးသီး သည် သူတို့စိတ်တွင် ရှိသမျှကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးကြလေသည်။ ခန်ငယ်အချို့မူ ပရက်စတာဂျန်နှင့် သူ့သားတော်အရိပ်ကို ခိုလှုံလိုကြသည်။ သတ္တိဗျတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော ခန်အများစုကမူ အာပေါင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် ပရက်စတာဂျန်တို့ သားအဖကို စစ်ပြိုင်ရန် ဆန္ဒပြုကြသည်။ ခန်မင်းကြီး တောမူဂျင်ကိုသာ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်လိုကြ ကြောင်း ဆန္ဒပေးကြလေသည်။

ထို ညီလာခံသဘင်တွင် အကျေအလည် ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် အများသဘော